

ปัญหา และ แนวทางการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และศักยภาพในการพัฒนาจากบทที่แล้วมา สามารถจะสรุปปัญหาในการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ดังนี้

๕.๑ ปัญหาสำคัญในการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุดของภาคใต้ และในพื้นที่ของจังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ ซึ่งน่าจะทำให้จังหวัดเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว แต่กลับพบว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานีเจริญได้ช้ากว่าที่ควรจะเป็น ปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่สำคัญในอดีต ก็คือ

๑. ภัยจากผู้อพยพย้ายถิ่นจากมณฑลยูนนาน ซึ่งมีการเคลื่อนไหวกว้างไกลไปมาอย่างรุนแรงอยู่ใน ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเวียงสระ อำเภอบ้านนาสาร อำเภอบ้านตาขุน อำเภอพนม อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอพระแสง อำเภอเคียนมา และอำเภอคอนสาร ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่ประชาชน และเจ้าหน้าที่ในการพัฒนา ซึ่งปัญหานี้ในปัจจุบันนับว่าลุล่วงไปในทางที่ดี ทั้งนี้เนื่องจากทางกองทัพภาคที่ ๔ ได้ปฏิบัติการตามแผนได้รื้อฟื้นได้ผลิตเยี่ยมในการปราบปรามผู้อพยพย้ายถิ่นจากมณฑลยูนนาน แม้ปัจจุบันยังคงมีปัญหาค้างคือน้อย แต่ก็ไม่รุนแรงเท่ากับในอดีตที่ผ่านมา

๒. ปัญหาค่าน้ำมันการคมนาคม เมื่อมองจังหวัดสุราษฎร์ธานีย้อนหลังไปประมาณ ๒๐ กว่าปี จะพบว่า การคมนาคมของจังหวัดทั้งทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัด ตลอดจนถนนเชื่อมระหว่างอำเภอกับจังหวัด อำเภอกับตำบลแทบไม่มีเลย หากกล่าวได้ว่าทั้งจังหวัดมีถนนอยู่เพียงสายเดียวคือ ระหว่างอำเภอบ้านนาสาร กับอำเภอบ้านตาขุน การคมนาคมติดต่อกับจังหวัดอื่น ๆ ทำได้โดยทางรถไฟเพียงอย่างเดียว การคมนาคมทางน้ำมีความสำคัญเฉพาะการขนส่งสินค้าเพียงบางชนิดเท่านั้น จนกระทั่งปลายปี ๒๕๒๐ จึงมีเส้นทางรถยนต์ติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงและทางภาคกลาง คือเส้นทางสายเอเชีย และทางหลวงแผ่นดินสาย ๔๐๑๐ จากภาคกลาง ทำให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีพ้นจากสภาพ

เมืองปิต ส่งผลคือสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมแก่จังหวัดอย่างมากมาในปัจจุบัน

๕.๑.๑ ปัญหาในการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีตามสภาพปัจจุบัน

ก. ปัญหาทางโครงสร้างเศรษฐกิจและการผลิต

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีโครงสร้างเศรษฐกิจเป็นแบบเกษตรกรรม แต่แนวโน้มการเจริญเติบโตของการผลิตสาขานี้ลดลงมาโดยตลอด ปัญหาของการผลิตสาขาเกษตรกรรมจะได้แสดงต่อไป แม้ว่าฐานการผลิตจะอยู่ในสาขาเกษตรกรรมแทบทุกประเภทและความสำคัญในสาขาอื่น ๆ ก็มีอยู่มีใช้น้อย ทั้งสาขาอุตสาหกรรม และการบริการ ซึ่งการผลิตในสาขาเหล่านี้ล้วนมีบทบาทต่อโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดซึ่งส่งผลถึงความเจริญของจังหวัดอยู่เป็นอย่างมาก ซึ่งปัญหาการผลิตแต่ละสาขาจะแสดงโดยละเอียดต่อไป

ปัญหาทางกายภาพ

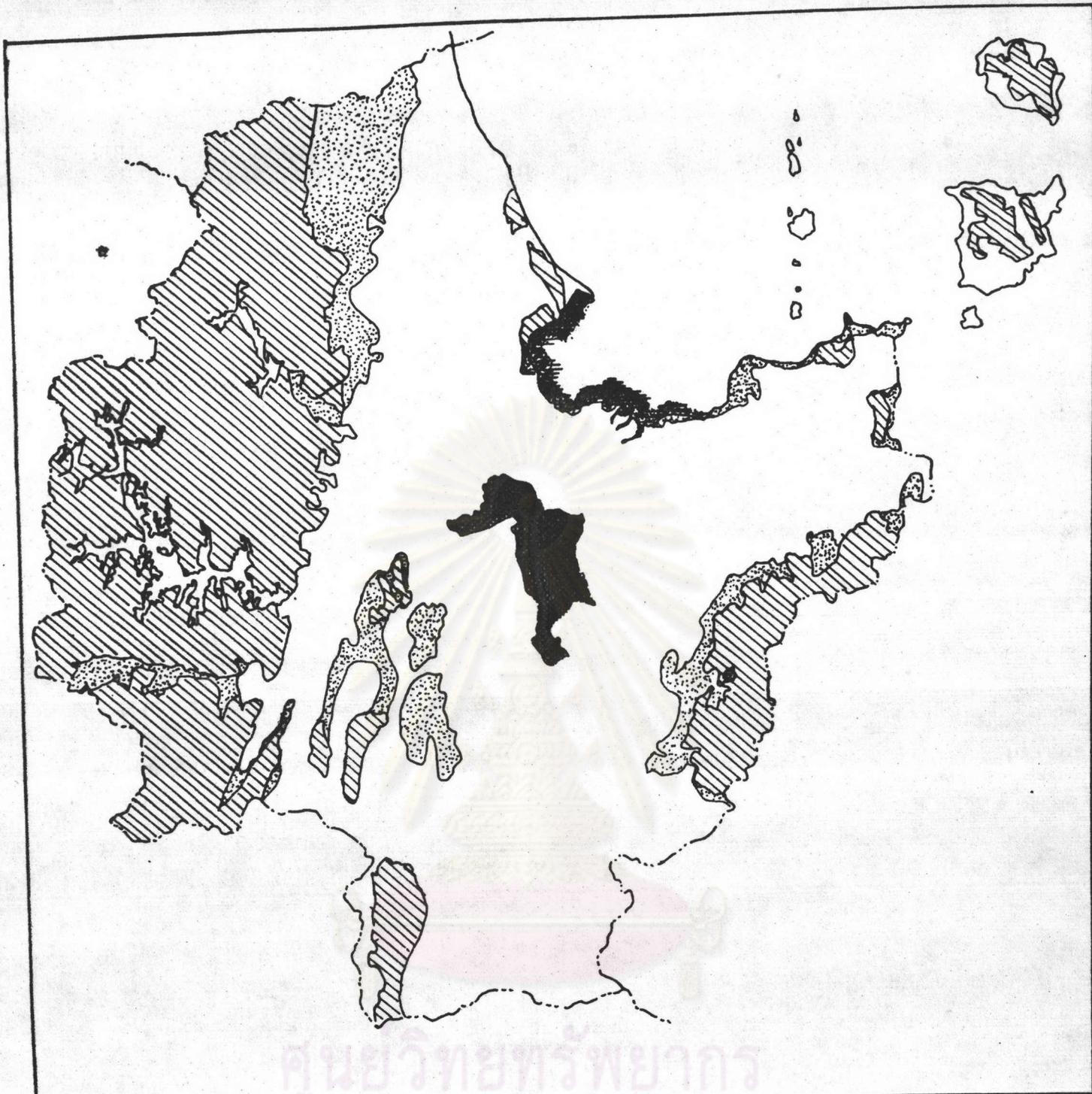
(๑) ปัญหาอุทกภัยจากแม่น้ำตาปี และแม่น้ำพุมดวง ในปัจจุบันเมื่อเกิดอุทกภัยขึ้นอย่างฉับพลัน พื้นที่ที่ถูกน้ำท่วมอย่าง ร้อยรังจากแม่น้ำตาปีจะมีบริเวณถึง ๑๓๐ ตารางกิโลเมตร ส่วนพื้นที่ที่ถูกน้ำท่วมจากแม่น้ำพุมดวงจะมีประมาณ ๔๐๐ ตารางกิโลเมตร ทั้งนี้รวมทั้งพื้นที่ที่ถูกน้ำท่วมเนื่องจากน้ำทะเลหนุนด้วย ซึ่งเมื่อโครงการเขื่อนเชี่ยวหลานเสร็จสิ้น พื้นที่ที่ถูกน้ำท่วมจากแม่น้ำพุมดวงจะได้รับการควบคุม ส่วนบริเวณอื่น ๆ ก็ยังคงท่วมต่อไป

(แผนที่ ๕.๑)

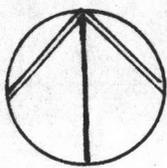
(๒) บริเวณตอนกลางแม่น้ำตาปี มีลักษณะคดเคี้ยวมาก ทำให้พื้นที่บริเวณดังกล่าวไม่ได้ใช้ประโยชน์ และถูกปล่อยทิ้งไว้เฉย ๆ กระจุกกระจายอยู่ทั่วไปในเขตอำเภอพระแสง

(๓) บริเวณอ่าวบ้านคอนพบกับปัญหาการตกตะกอนของแม่น้ำตาปีและแม่น้ำพุมดวง ทำให้การคมนาคมขนส่งสินค้าตามลำน้ำค่อนข้างลำบาก และต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงมากในการขุดลอกบริเวณนี้ (แผนที่ ๕.๑)

(๔) ปัญหาการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่า และป่าไม้ชายเลน เพื่อต้องการไม้มีค่าและพื้นที่ทำกิน การใช้ทรัพยากรป่าไม้ที่ผ่านมาเป็นไปอย่างไม่ประหยัด ซึ่งจะส่งผลถึงความสมดุลย์ทางธรรมชาติและระบบนิเวศน์ (แผนที่ ๕.๑)

แนวทางการกำหนดแผนโครงสร้างเพื่อการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1 : 1,000,000

แผนที่ 5.1

พื้นที่ปัญหาทางกายภาพ

พื้นที่ป่าไม้ , ป่าชายเลน

พื้นที่ป่าไม้ , ป่าชายเลน ที่ถูกบุกรุก

พื้นที่น้ำท่วม จาก แม่น้ำตาปี , พุมดวง

บริเวณที่ ตื่นเขินจากตะกอนปากแม่น้ำ

ปัญหาด้านเกษตรกรรม

(๑) การขาดแคลนน้ำเพื่อการ เกษตรและ เพื่อการอุปโภคบริโภคจังหวัด สุราษฎร์ธานี มีแม่น้ำที่สำคัญอยู่ ๒ สาย คือ แม่น้ำตาปี และแม่น้ำพุมดวง ไหลผ่านพื้นที่ อำเภอต่าง ๆ นอกจากนี้ก็ยังมีแหล่งน้ำเล็กกระจายอยู่ทั่วไปทุกอำเภอ แต่การเกษตรกรรม ของจังหวัดก็ยังคงต้องพึ่งพำน้ำฝนเป็นส่วนใหญ่ ทำให้เกษตรกรรมต้องเสี่ยงกับความเสียหายของ พืชผลเนื่องจากสภาวะอากาศไม่อำนวยในบางปี ระบบชลประทานที่มีอยู่ยังไม่ทั่วถึงและมี ประสิทธิภาพ จะเห็นได้จากการทำนาปรังในพื้นที่ชลประทานมีอยู่เพียงร้อยละ ๔๗.๓ ของ พื้นที่ชลประทานของจังหวัดเท่านั้น ในปี ๒๕๒๕ พื้นที่ที่อยู่ในเขตชลประทานทั้งจังหวัดมี ๑๕,๘๒๕ ไร่ หรือเพียงร้อยละ ๐.๓ ของพื้นที่ทั้งจังหวัดเท่านั้นซึ่งนับว่าน้อยมาก และอยู่ใน เขตอำเภอไชยา เป็นส่วนใหญ่ ในอำเภออื่น ๆ มีพื้นที่ชลประทานน้อยมากถึงไม่มีเลย

ส่วนกรณีของการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค มักจะพบในพื้นที่ริมทะเล เกาะในทะเล หมู่บ้านตามภูเขา เป็นต้น การขาดแคลนน้ำเนื่องจากแหล่งน้ำธรรมชาติมี น้อย น้ำมักจะแห้งในฤดูแล้ง เนื่องจากแหล่งน้ำขาดการบำรุงรักษาหรือการพัฒนาแหล่งน้ำ ธรรมชาติ ตลอดจนสภาวะฝนแล้งอันเนื่องมาจากความชื้นลดลงจากการตัดไม้ทำลายป่า จาก การสำรวจของสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทพบว่า มี ๒๒ หมู่บ้านที่ขาดน้ำอย่างวิกฤต และ อีก ๔๕ หมู่บ้านที่ขาดน้ำ (แผนที่ ๓.๒๑)

(๒) การใช้ที่ดินไม่เต็มประสิทธิภาพ ลักษณะการใช้ที่ดินเป็นแบบ หนาแน่นน้อย ทำให้การใช้ที่ดินไม่เป็นระ เบียบ การเพิ่มผลผลิตทำโดยการขยายพื้นที่ เพาะปลูกมากกว่าการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ส่งผลให้ผลผลิตคือไรต่อไร่ จากการศึกษา เรื่องการใช้ที่ดินจะ เห็นว่ามีการใช้ประโยชน์ที่ดินไม่เต็มประสิทธิภาพอยู่ถึงประมาณ ๓.๖๖ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๔๕.๕ ของพื้นที่จังหวัดในปี ๒๕๒๕ อันเป็นผลมาจากการเพาะปลูกที่ไม่ เป็นระบบในอดีต ประกอบกับความต้องการที่ดินทำกินของประชาชน และการขยายพื้นที่ เพาะปลูกออกไป ทำให้เกิดการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่าไม้ ตลอดจนสภาพการใช้ที่ดินไม่สอดคล้อง กับสมรรถนะของดิน และพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงต่อการพัฒนาอย่างไม่ได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ อย่างเต็มที่

(๓) ผลผลิตก่อไร้ค่า โดยเนพาะอย่างยิงยางพารา และมะพร้าว ที่ให้ผลอยู่โดยมากจะ เป็นพันธุ์พื้นเมืองและมีอายุมาก การเปลี่ยนแปลงพันธุ์พืช เพื่อเพิ่มผลผลิต จะทำให้เกษตรกรต้องขาดรายได้ในระยะ เวลาที่พันธุ์ใหม่ยังไม่ให้ผล เป็นระยะเวลาาน (ประมาณ ๔-๕ ปี) ซึ่งผลผลิตจากพืชพันธุ์พื้นเมืองนอกจากผลผลิตน้อยแล้ว คุณภาพมักจะต่ำ อีกด้วย ทำให้มีปัญหาในค่านราคาและการจัดจำหน่าย นอกจากนี้เกษตรกรยังขาดความรู้ และ เครื่องมือทันสมัยที่จะช่วยทุ่นแรง

(๔) ปัญหาการตลาดและการจัดจำหน่าย ราคาผลผลิตทางการ เกษตร คกค่า โครงสร้างและการดำเนินงานของ เกษตรกรไม่เอื้ออำนวยต่อการจำหน่ายผลผลิต เนื่องจากเกษตรกรไม่มีการรวมกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพทำให้ขาดอำนาจต่อรอง เกี่ยวกับการตลาด สินค้าการเกษตรจำพวกผลไม้ นั้นเน่าเสียง่ายทำให้จำเป็นต้องรีบจำหน่าย ประกอบ กับอุปสรรคในเรื่องการคมนาคมจากไร้นา ทำให้ค่าขนส่งค่อหน่วยของผลผลิตมีราคาสูง

ปัญหาการผลิตทางด้านการประมง

(๑) ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติลดลง เนื่องจากปริมาณ การเพิ่มของสัตว์น้ำเป็นไปโดยธรรมชาติ จำนวนประชากรมีมากขึ้นความต้องการบริโภค สัตว์น้ำจึงมากขึ้นตามไปด้วย ความก้าวหน้าของเครื่องมือทางการประมงทำให้จำนวนสัตว์น้ำ มีน้อยและหายากขึ้น สัตว์น้ำขนาดเล็กก็ถูกจับมาบริโภค ทำให้การขยายพันธุ์สัตว์น้ำและการ เจริญเติบโตตามธรรมชาติถูกรบกวน

(๒) ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น สาเหตุสำคัญได้แก่ ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง และค่าแรงงานสูงขึ้น แครราคาสัตว์น้ำค่า

(๓) ความขัดแย้งระหว่างการอนุรักษ์ป่าไม้ชายเลนกับการ เพาะเลี้ยง ชายฝั่งซึ่งตามสภาพปัจจุบันมีการรุกล้ำพื้นที่ป่าชายเลนเพื่อทำนาุ้งหรือฟาร์มหอยนางรมอย่าง มากมาย จนอาจทำให้สมดุลย์ธรรมชาติเสียไป โดยเฉพาะในเขตอำเภอท่าฉาง อำเภอ กาดูจันดิษฐ์ และอำเภอคอนล็ก

ปัญหาทางด้านอุตสาหกรรม

(๑) โครงสร้างอุตสาหกรรมของจังหวัดเป็นอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้า การเกษตร ซึ่งต้องพึ่งพิงผลผลิตทางการ เกษตรเพียงไม่กี่ชนิด ได้แก่ ยางพารา ข้าว สัตว์ทะเล เป็นสำคัญ จึงมีฐานการผลิตแคบ และมีการขยายตัวอยู่ในระดับต่ำ

(๒) ปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบ อุตสาหกรรมอาหารทะเลกระป๋อง ปลาป่น และการป่าไม้ ในปัจจุบันนับว่าเข้าสู่ภาวะชะงักงัน เนื่องจากขาดแคลนวัตถุดิบในการดำเนินการไม่สามารถจะทำการผลิตได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ อันสืบเนื่องจากความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรลดลงทั้งทรัพยากรจากการประมงและป่าไม้

(๓) คุณภาพของวัตถุดิบไม่ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งยางพารา ยางคิมที่ป้อนเข้าสู่โรงงานมักจะอยู่ในเกรด ๓ และ เกรด ๔ เป็นส่วนใหญ่

(๔) ปัญหาตลาดและราคาผลิตภัณฑ์ สินค้าอุตสาหกรรมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีอยู่เพียงไม่กี่ชนิดแต่เป็นสินค้าที่พึ่งพิงกับตลาดต่างประเทศเป็นอย่างมากทั้งทางด้านความต้องการและราคา ทั้งยังเป็นสินค้าที่ต้องทำการแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตจากประเทศอื่น ๆ อีกด้วย ได้แก่ สินค้ายาง และอาหารทะเลกระป๋อง โดยเฉพาะอาหารทะเลกระป๋องประเทศผู้นำเข้ามักจะกวาดชิ้นในคันคุณภาพเป็นอย่างมาก ส่วนสินค้ายางยังมีคุณภาพไม่ค้ำต้องทำการปรับปรุงอย่างมาก

ปัญหาทางด้านการท่องเที่ยว

(๑) ปัญหาที่ค้างและการคมนาคม เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งตั้งอยู่ห่างไกล การคมนาคมเข้าถึงยังไม่สะดวก ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวหมู่เกาะอ่างทอง, เกาะพะงัน ซึ่งเป็นหมู่เกาะและเกาะกลางทะเล การเข้าถึงทำได้สะดวกเพียงทางเรืออย่างเดียว ประกอบกับมีเรือโดยสารรับส่งน้อยมาก และแหล่งท่องเที่ยวบนเกาะพะงันเส้นทางเข้าถึงยังไม่สะดวกนัก ในแหล่งท่องเที่ยวอำเภอพนม อันได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาสกจุดท่องเที่ยวยังไม่มิดถนนเข้าถึง

(๒) ปัญหาการใช้ที่ดินและสิ่งแวดล้อม ขาดการวางแผนพัฒนาการใช้ที่ดิน และส่งเสริมพัฒนาให้ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นปัญหาที่พบในแหล่งท่องเที่ยวทั้ง ๔ กลุ่มของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งทำให้เกิดการบุกรุกที่สาธารณะ และทำลายสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวหลายอย่างทั้งโดยตั้งใจและรู้เท่าไม่ถึงการ เช่น การระเบิดปลาทำให้ปะการังแตกหัก การชุกชกราย การเก็บกรวดไปประดับบังกาโลว์ ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเกาะสมุย, เกาะพะงัน และหมู่เกาะอ่างทอง (แผนที่ ๕.๒)

(๓) การขยายตัวและการลงทุนทางบ้านต้อง เทียบ ในแหล่งท่องเที่ยว เกาะสมุย เป็นไปอย่างรวดเร็วและขาดทิศทางจนไม่สามารถพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานได้ทัน ไม่สามารถบำรุงรักษาสภาพแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติ เศรษฐกิจและสังคมให้คงอยู่ในสภาพปกติได้ เช่น การขาดแคลนน้ำใช้ ไฟฟ้า ค่าครองชีพที่สูงขึ้น อุบัติเหตุ ยาเสพติด เป็นต้น

(๔) ปัญหาความปลอดภัย ในแหล่งท่องเที่ยว เกาะสมุย มีปัญหาการลักขโมยสิ่งของมีค่าของนักท่องเที่ยวเป็นประจำ การไปท่องเที่ยวหมู่เกาะอ่างทองซึ่งจะค่อนข้างค้ำวดยเรือสำลัเที่ยวซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก อีกทั้งเกาะที่สำคัญยังไม่มีสะพานขึ้นเกาะ ต้องลงเรือเล็กอันอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ ประกอบกับไม่มีมาตรการให้ความปลอดภัยในการโดยสารเรือเข้าสู่หมู่เกาะ ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุขึ้น กรณีของแหล่งท่องเที่ยวเกาะพัง จุกท่องเที่ยวบางแห่งอยู่ในที่รกร้างทางไกลจนอาจเป็นอันตรายได้ ส่วนแหล่งท่องเที่ยวเวียงสระ - นาสาร เนื่องจากในอดีตเคยเป็นรังที่แทรกซึมของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยในการเข้าไปท่องเที่ยวซึ่งจะค่อนข้างโดยเร่งด่วน

(๕) ปัญหาอื่น ๆ ก็คือ การขาดการวางแผนโฆษณาประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว นอกจากแหล่งท่องเที่ยวเกาะสมุย หมู่เกาะอ่างทอง เกาะพัง ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอยู่แล้ว

ข. ปัญหาโครงสร้างทางสังคม และการบริการขั้นพื้นฐาน

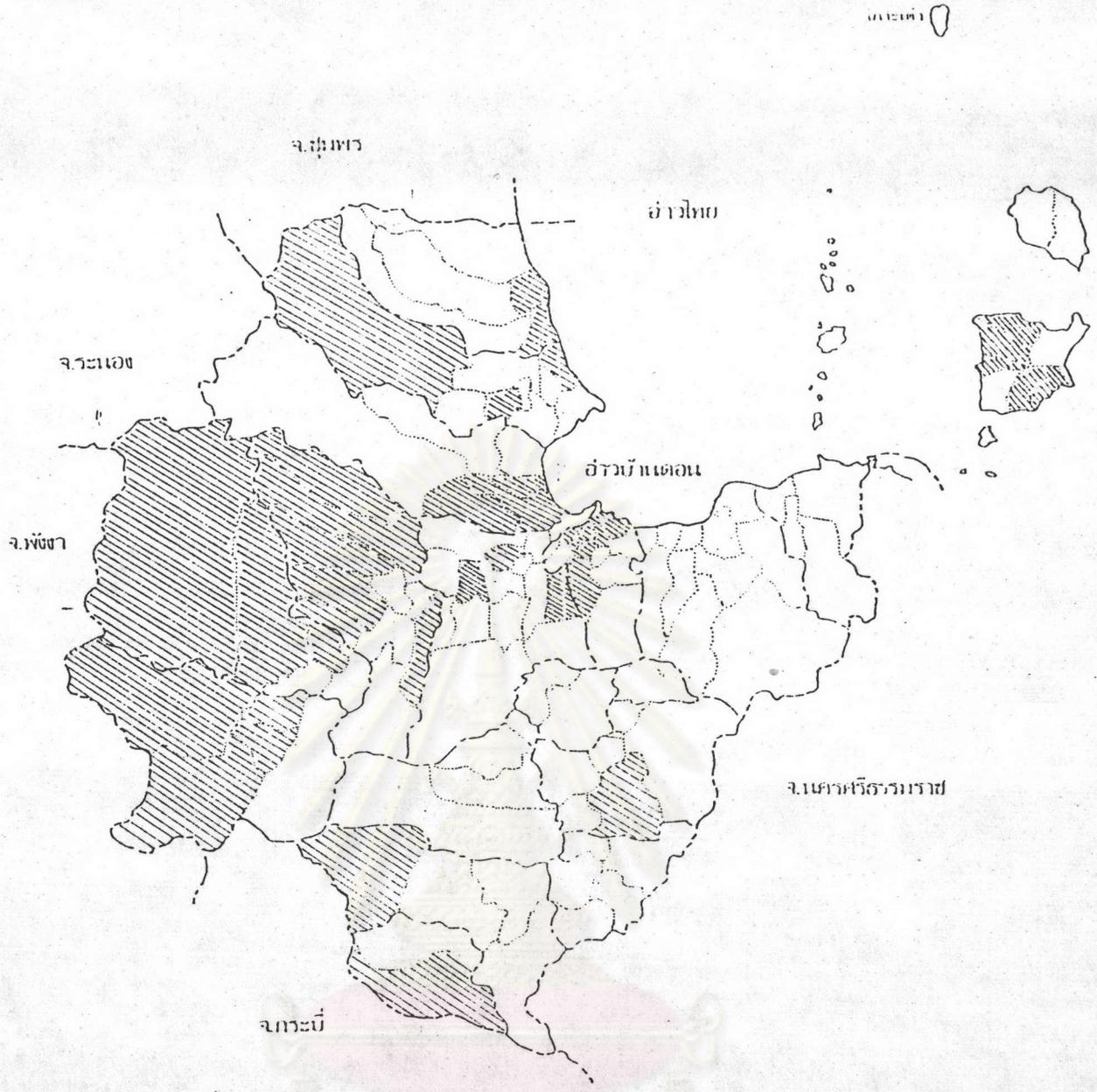
ปัญหาประชากร

(๑) อัตราการเพิ่มของประชากรโดยรวมทั้งจังหวัดอยู่ยัคราที่สูง คือเพิ่มขึ้นด้วยอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๒.๓๔ ต่อปี ซึ่งนับว่าสูง เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการเพิ่มประชากรทั้งประเทศซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๑๕ ต่อปี ในช่วงเวลาเดียวกัน

(๒) การกระจายตัวของประชากรในชนบท อยู่อย่างกระจุกกระจายและค่อนข้างเบาบางทำให้การให้บริการต่าง ๆ ทำได้ยากลำบากและต้องลงทุนสูง

ปัญหาทางการศึกษา

(๑) ประชากรวัยเรียนยังขาดโอกาสทางการศึกษา สาเหตุส่วนใหญ่จะมาจากผู้ปกครองยากจน หรือไม่เข้าใจระบบการศึกษาในปัจจุบันจึงไม่เห็นความสำคัญของ

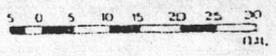
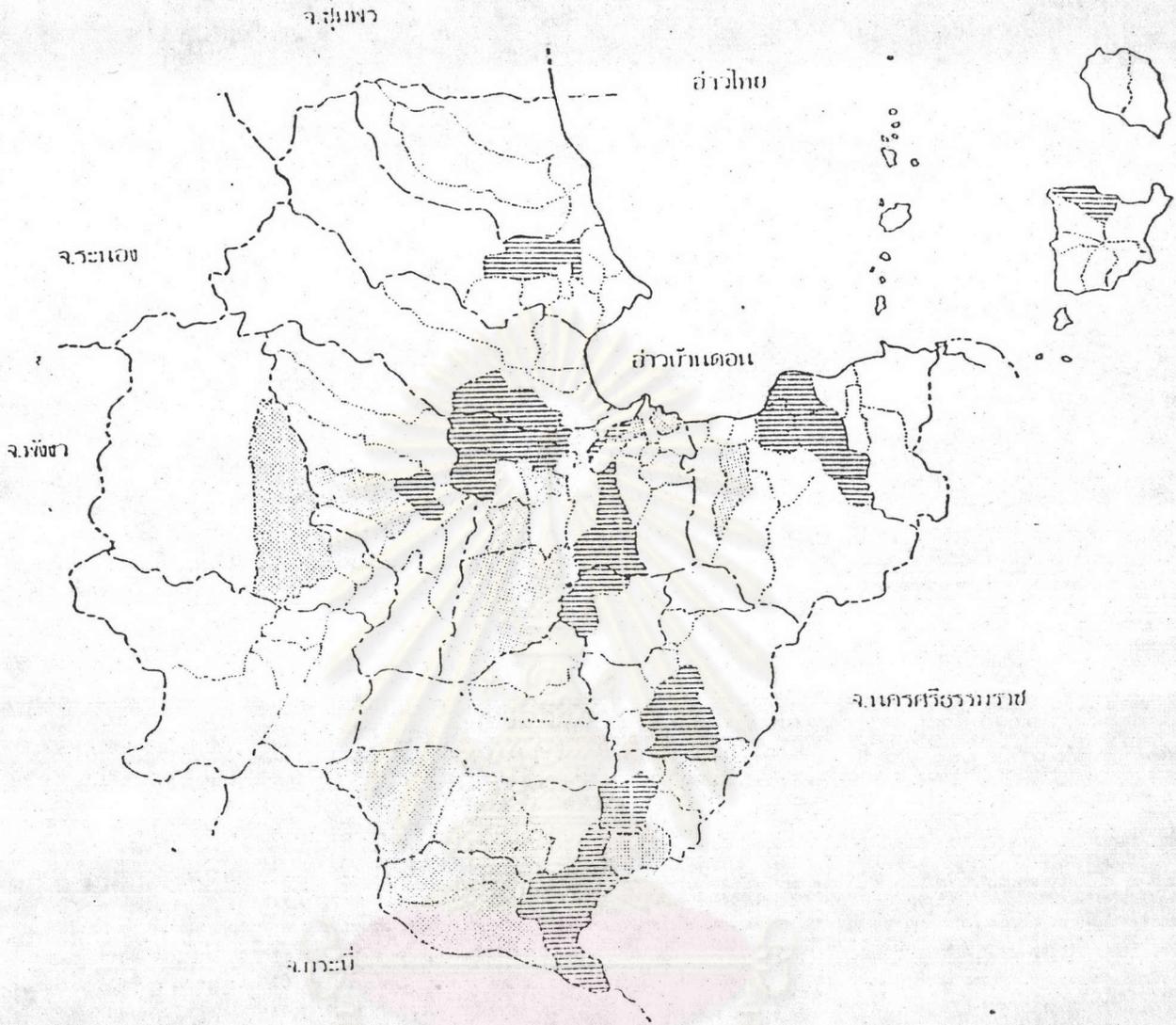

แผนที่ 5.3

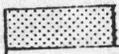
แนวทางการกำหนดแผนโครงสร้างเพื่อการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

 ตำบลที่โรงเรียนประถมศึกษา 1 แห่งต้องให้บริการนักเรียนตั้งแต่ 2 หมู่บ้านขึ้นไป

แนวทางการกำหนดแผนโครงสร้างเพื่อการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ค่าบดที่มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียนสูงกว่ามาตรฐานกระทรวงศึกษาธิการ

- 1 ต่อ 26-29
- 1 ต่อ 30-65

แผนที่ 5.4

การให้บุตรหลานได้ศึกษาเล่าเรียน และ เขตบริการของโรงเรียนกว้างขวางมากไป ประกอบกับการคมนาคมไม่สะดวก ทำให้เด็กต้องเดินทางเป็นระยะทางไกล ๆ เพื่อไปโรงเรียน จากการศึกษาพบว่า มี ๓๕ ตำบลที่โรงเรียนประถมศึกษา ๑ แห่งต้องให้บริการกับเด็กนักเรียน ตั้งแต่ ๒ หมู่บ้านขึ้นไป (แผนที่ ๕.๓)

(๒) ขาดการกระจายของบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาภาคบังคับ เมื่อพิจารณาในระดับอำเภอจะพบว่า อัตราส่วนครูต่อนักเรียนของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประมาณ ๑ : ๒๐ ซึ่งนับว่าต่ำกว่าเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ แต่เมื่อพิจารณาลงไปในระดับตำบลจะเห็นว่าครูในบางท้องที่ต้องรับผิดชอบนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์มาก เนื่องจากโรงเรียนตั้งอยู่ในท้องที่กันดารและหรือมีภัยคุกคามทำให้มีครูประจำการน้อย (แผนที่ ๕.๔)

(๓) ในระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นที่ต้องการมากในอำเภอต่าง ๆ เนื่องจากโรงเรียนมีจำนวนน้อย ทำให้นักเรียนที่เรียนจบการศึกษาภาคบังคับต้องเดินทางระยะไกลเพื่อมาศึกษา ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูง และใช้เวลาเดินทางนาน ทำให้ไม่สะดวก ประกอบกับฐานะของผู้ปกครองยากจน เป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้อัตราการเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีเพียงร้อยละ ๒๐ เท่านั้น อำเภอซึ่งยังไม่มี การจัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษา ก็คือ อำเภอชัยบุรี

(๔) สภาพการจัดการศึกษาในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น จะเห็นได้จากนักเรียนและนักศึกษาที่จบการศึกษาและมีปัญหาในด้านการหางานทำ จะได้แก่ นักศึกษาที่สำเร็จสาขาครูและพาณิชยการถึง ร้อยละ ๕๐ ของผู้สมัครงานทั้งหมดในจังหวัด

ปัญหาทางสาธารณสุข

(๑) การขาดแคลนบุคลากรสาธารณสุข แพทย์ พยาบาล ในปัจจุบันกล่าวได้ว่ายังมีจำนวนไม่เพียงพอ อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรโดยส่วนรวม ๑ : ๑,๑๐๐ คน อัตราส่วนพยาบาลต่อประชากรโดยส่วนรวม ๑ : ๓,๑๓๓ คน ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายในแผน

พัฒนาระดับชาติและมาตรฐานสากล ซึ่งกำหนดให้แพทย์ต่อประชากร เป็น ๑ : ๑,๐๐๐
 ความมาตรฐานสากล และพยาบาลต่อประชากรจะเป็น ๑ : ๒,๕๐๐ คน ความแผนพัฒนา
 ฉบับที่ ๔

(๒) การกระจายตัวของสถานบริการทางสาธารณสุขยังไม่ทั่วถึง จะเห็น
 ได้จากในปัจจุบันมีโรงพยาบาลชุมชน ๑๐ แห่ง จาก ๑๘ อำเภอในจังหวัด อำเภอที่ยังไม่มี
 โรงพยาบาลชุมชนเลยก็คือ อำเภอเกาะพะงัน อำเภอบ้านตาขุน อำเภอพนม อำเภอ
 เคียนซา อำเภอพระแสง กิ่งอำเภอชัยบุรี และกิ่งอำเภอบ้านนาเคิม การบริการ
 สาธารณสุขขั้นพื้นฐานจากสถานีอนามัยและมกุฎนครภักดิ์ ซึ่งมี ๑๒๖ แห่ง ใน ๑๑๔ ตำบล ตำบล
 ที่ไม่มีสถานบริการทางสาธารณสุขเลย ได้แก่ ตำบลพังทราญจน์ อำเภอพนม (๑๕๐๕), ตำบล
 เขาพัง อำเภอบ้านตาขุน (๑๓๐๔), ตำบลเขานินพิง อำเภอเวียงสระ (๑๑๐๕), ตำบล
 พุนพิน (๐๖๐๕) และตำบลเขาหัวควาย (๐๖๑๕) อำเภอพุนพิน, ตำบลชลคราม (๐๓๐๔)
 อำเภอคอนสัก เนื่องจากการให้บริการทางสาธารณสุขยังไม่ทั่วถึงจึงทำให้สถานบริการของ
 รัฐที่เบิกดำเนินการอยู่ในปัจจุบันมีภาวะสูงคามสถิติของกระทรวงสาธารณสุข พบว่าในปี ๒๕๒๕
 มีคนป่วยเข้ามารับการรักษาในโรงพยาบาลชุมชนและโรงพยาบาลศูนย์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 ถึง ๑๔๓,๐๕๕ คน ซึ่งเป็นร้อยละ ๓๓.๒๕ ของประชากรทั้งจังหวัด

(๓) ปัญหาการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ ซึ่งเป็นโรคติดต่อที่ระบาดอยู่
 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ ไข้มาเลเรีย และโรคเท้าช้าง โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ยังคงสภาพ
 ป่าเขา และการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมยังไม่ดีนัก โดยเฉพาะในอำเภอพนม อำเภอคีรีรัฐนิคม
 และอำเภอบ้านตาขุน

ปัญหาการพัฒนาไฟฟ้า

การให้บริการด้านกระแสไฟฟ้าในปัจจุบันยังไม่กว้างขวางนัก กล่าวคือสามารถให้
 บริการแก่ครัวเรือนในจังหวัดได้เพียงร้อยละ ๓๔ เท่านั้น

ปัญหาการพัฒนาการประปา

(๑) ปัญหาที่พบในเขตการจ่ายน้ำเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี และสุขาภิบาล
 ท่าข้ามก็คือ ไม่สามารถเพิ่มปริมาณการผลิตให้เพียงพอกับความต้องการใช้น้ำของประชาชนได้
 ทำให้บางแห่งประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำประปา เนื่องจากมีผู้ต้องการใช้น้ำมากขึ้นทั้งในแง่

ที่อยู่อาศัย ธุรกิจ และอุตสาหกรรม ซึ่งจะ เป็นอุปสรรคในการพัฒนาเมืองสุราษฎร์ธานีไปสู่ การเป็นเมืองหลักที่สมบูรณ์

(๒) การกำหนดโครงข่ายการจ่ายน้ำประปา และการขยายกิจการ เป็น การกำหนดมาจากส่วนกลางซึ่งในบางแห่งไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

(๓) ส่วนในกิจการประปาชนบทอื่น ๆ พบกับปัญหาน้ำประปาไม่พอจ่าย เนื่องจากการขาดแคลนน้ำดิบเพื่อทำน้ำประปา ซึ่งจะรุนแรงในฤดูแล้ง เป็นส่วนใหญ่

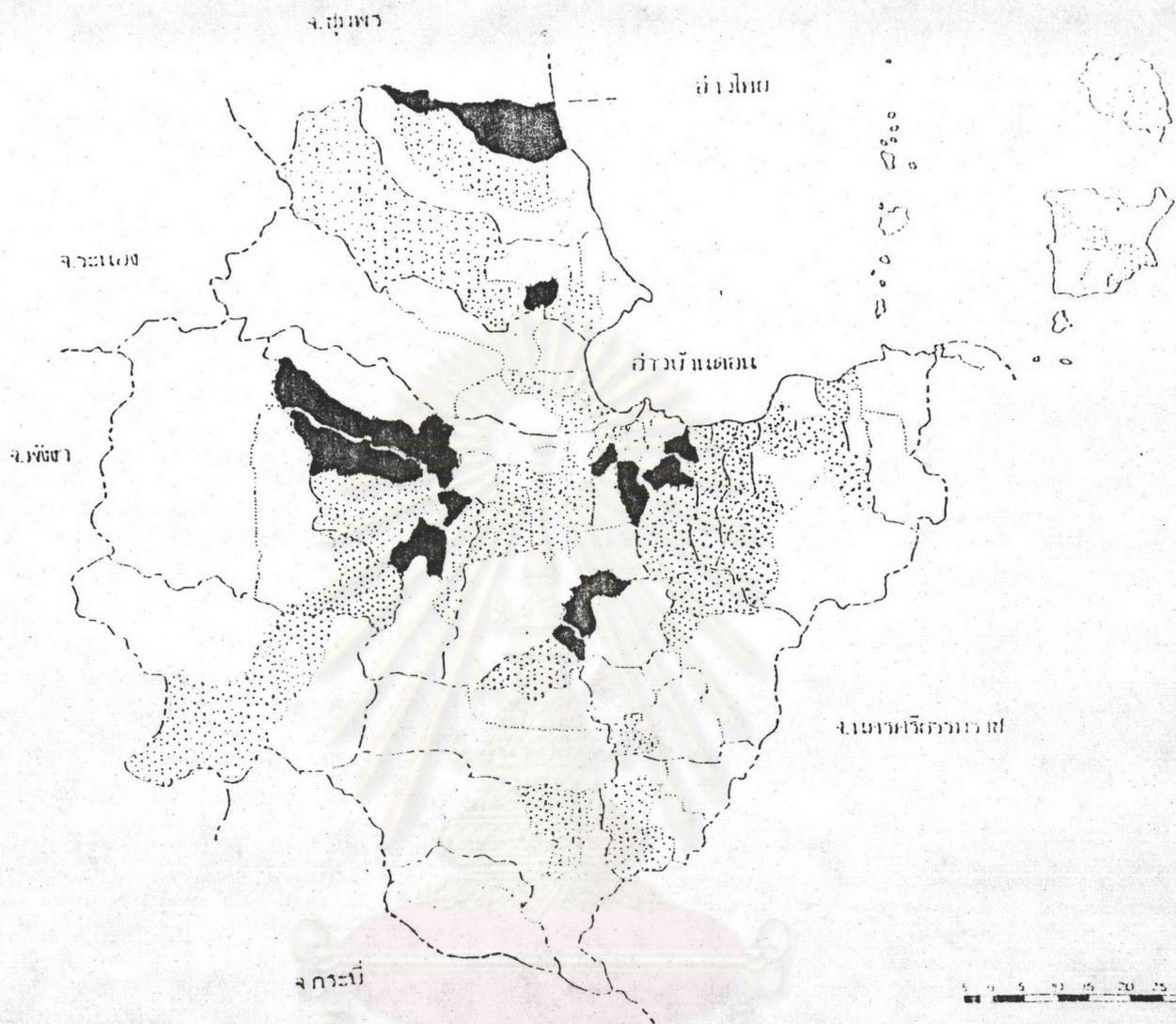
ปัญหาการคมนาคม

การคมนาคมนับว่าเป็นอุปสรรคที่สำคัญที่สุดต่อการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีอย่าง มาก แม้ว่าในปัจจุบันจะมีเส้นทางคมนาคมทางถนนเพิ่มมากขึ้นทำให้การติดต่อกับจังหวัด ไกลเคียงทำได้สะดวกขึ้น รวมทั้งมีทางหลวงจังหวัดเชื่อมโยงระหว่างอำเภอต่าง ๆ ให้ ติดต่อกันได้สะดวกขึ้น แต่ในชนบทที่ห่างไกลเนื่องจากสภาพภูมิประเทศบางส่วนเป็นภูเขาสูง และการตั้งถิ่นฐานของประชาชน การกระจุกกระจายกันมาก การทำถนนมาตรฐานเชื่อม ระหว่างหมู่บ้านทำได้ยากลำบากและมีต้นทุนสูง หรือในบางแห่งทางติดต่อระหว่างหมู่บ้าน ระหว่างชนบทกับเมือง ก็อยู่ในสภาพที่ไม่ดี บางแห่งไม่สามารถใช้ได้ทุกฤดู ซึ่งสามารถจะสรุป ปัญหาหลักของการคมนาคมของจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ดังนี้

(๑) ขาดถนนหรือเส้นทางติดต่อระหว่างหมู่บ้านชนบทกับเมือง ได้ อย่าง สะดวกทำให้ชาวชนบทไม่สามารถใช้บริการสาธารณะที่จัดไว้ในชุมชนเมืองได้อย่างสะดวก รวมทั้งไม่สามารถนำผลผลิตทางการ เกษตรออกสู่ตลาดได้สะดวกต้อง เสียค่าใช้จ่ายขนส่ง ค่อนข้างแพง

(๒) ถนนในชนบททางไกลที่เชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ระหว่างอำเภอไปยัง หมู่บ้านมีสภาพไม่ดีนักจะใช้ได้ ในบางส่วนและบางฤดูกาลเท่านั้น ทั้งนี้เพราะถนนส่วนใหญ่ เป็นถนนที่ราษฎรทำเองตามโครงการสร้างงานในชนบท ซึ่งสร้างอย่างขาดหลักวิชาการและ ขาดวัสดุที่มีคุณภาพ ถนนจึงชำรุดทรุดโทรมง่าย ตลอดจนขาดการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง ในฤดูฝนเมื่อฝนตกหนักถนนจะยิ่งชำรุดจนไม่สามารถใช้การได้ในบางแห่งพบมากในเขตอำเภอ บ้านคาชุน, ศิริรัฐนิคม, พระแสง, เคียนซา ฯลฯ

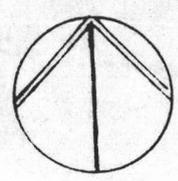
(๓) การขาดแคลนถนนติดต่อที่สะดวกระหว่างแหล่งผลิตในชนบทกับตลาด ในเมือง รวมทั้งสภาพถนนที่เลว จะ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาชนบท การพัฒนาการเกษตร โดยส่งผลกระทบต่อผลผลิต การจำหน่าย การลงทุน เป็นต้น จากการสำรวจของกรม

แนวทางการกำหนดแผนโครงสร้างเพื่อการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สัดส่วนความยาวถนนต่อพื้นที่เกษตร 1 ตารางกิโลเมตร

- น้อยกว่า 1 กิโลเมตร
- 1 - 3 กิโลเมตร
- มากกว่า 3 กิโลเมตร

แผนที่ 5.5

พัฒนาชุมชน พบว่า ใน ๑๐๗ ตำบลที่ทำการศึกษา พบว่าตำบลที่มีความยาวถนนน้อยกว่า ๑ กิโลเมตรต่อพื้นที่ทำการเกษตร ๑ ตารางกิโลเมตร มีอยู่ถึง ๔๔ ตำบล ส่วนตำบลที่มีความยาวของถนนอยู่ระหว่าง ๑-๓ กิโลเมตร มีอยู่ ๔๕ ตำบล และที่เกินกว่า ๓ กิโลเมตรต่อพื้นที่ทำการเกษตร ๑ ตารางกิโลเมตร มีเพียง ๑๘ ตำบลเท่านั้น แต่สภาพถนนส่วนใหญ่อยู่ในสภาพไม่คึก ซึ่งน่าจะส่งผลถึงขนาดการผลิตของฟาร์มควาย (แผนที่ ๕.๕)

(๔) ท่าเรือท่าทองควรจะได้มีการปรับปรุงและหาทางใช้ประโยชน์ให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(๑) ถึงแม้ว่าการดำเนินการตามนโยบายไตรมาส ของกองทัพอากาศที่ ๔ เพื่อปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์จะได้ผลค้ำความสงบมาสู่พื้นที่ที่เคยอยู่ในเขตอิทธิพลของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ แต่อย่างไรก็ตามปัญหาผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ก็ยังไม่ได้หมดสิ้นไปเพียงแต่ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ได้แปรสภาพสลายตัว เข้าสู่พื้นที่ราบแสวงหาผลประโยชน์จากการก่อกวนอาชญากรรม สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนในรูปของการ ژی ปล้นสะดม การทำไม้เถื่อน และแร่เถื่อน เป็นต้น ซึ่งมีผลถึงขวัญ กำลังใจ ของประชาชน และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่

(๒) อัตราส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อประชากรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี ๒๕๒๗ เป็น ๑ ต่อ ๘๒๐ โดยประมาณ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ในแผนพัฒนาชนบท ฉบับที่ ๕ ซึ่งกำหนดให้อัตราส่วนเป็น ๑ : ๕๒๒ แต่เมื่อพิจารณาถึงพื้นที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่แล้ว จะเห็นว่าพื้นที่รับผิดชอบสูงมาก เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๑ คน จะต้องดูแลพื้นที่ ๕,๑๔๕.๔๓ ไร่ ซึ่งเป็นพื้นที่กว้างขวางมาก ประกอบกับในจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดหนึ่งซึ่งมีสถิติคดีอาชญากรรมสูง และมีภัยคุกคามจากผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์อีกด้วย จึงนับว่าภาระหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสูงมากในการรักษาความปลอดภัยให้ประชาชนในท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาในจังหวัดถึง ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ คน ต่อปี และแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นอีกจนกล่าวได้ว่า อัตราส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อประชากรยังไม่ได้สัดส่วนที่เหมาะสม

พลโท วันชัย จิตจางค์. แม่ทัพภาคที่ ๔, สัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์
มติชนรายวัน ๔ มกราคม ๒๕๒๘.

ปัญหาการพัฒนา ระบบชุมชนเมืองและการพัฒนาเมือง

จากการศึกษาในเรื่องระบบชุมชน จะเห็นได้ชัดว่าจะแผนการพัฒนาของเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นศูนย์กลางชุมชนลำดับที่ ๑ มากกว่าสาขาภิบาลท่าข้าม (ซึ่งเป็นศูนย์กลางชุมชนลำดับที่ ๒) อยู่ถึง ๒ เท่า แสดงให้เห็นถึงลักษณะของศูนย์กลางชุมชนแบบโทเคียว (Primate City) ของเมืองสุราษฎร์ธานีอย่างชัดเจน ซึ่งทำให้การกระจายความเจริญออกไปสู่ชุมชนรอบข้างทำได้ยากลำบาก และทำให้ศูนย์กลางชุมชนต่าง ๆ ไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ในการเป็นศูนย์กลางชุมชนระดับกลาง (Intermediate Center) ศูนย์กลางชุมชนเหล่านี้ได้แก่ เทศบาลตำบลนาสาร สาขาภิบาลเวียงสระ สาขาภิบาลตลาดไชยา และสาขาภิบาลเกาะสมุย ซึ่งศูนย์กลางชุมชนเหล่านี้ต่างก็มีหน้าที่เฉพาะอย่างต่าง ๆ กัน

๕.๑.๒ การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

จากสภาพปัญหาที่พบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้นำมาศึกษาและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา เพื่อเป็นประโยชน์ในการกำหนดแนวทางแก้ไขและแนวทางการพัฒนาต่อไป ซึ่งการศึกษาในที่นี้ได้พิจารณาความสัมพันธ์ของปัญหาทั้งทางด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม และประชากร ในการเป็นกันเหตุให้เกิดปัญหาอื่น ๆ และการให้ค่าคะแนนของความสัมพันธ์ของแต่ละปัญหาจะแตกต่างกันไป คือ

- ให้ค่า ๑ ในกรณี ที่ เป็นกันเหตุหรือมีความสัมพันธ์กับปัญหาอื่นน้อยมาก หรือเกือบไม่มีเลย
- ให้ค่า ๒ ในกรณี ที่ เป็นกันเหตุหรือมีความสัมพันธ์กับปัญหาอื่นโดยทางอ้อม
- ให้ค่า ๓ ในกรณี ที่ เป็นกันเหตุหรือมีความสัมพันธ์กับปัญหาอื่นโดยตรง หรือมีความสัมพันธ์สูง

ผลรวมของค่าคะแนนความสัมพันธ์ของแต่ละปัญหาจะนำมาคูณด้วยค่าน้ำหนักความสำคัญของปัญหา แล้วจัดลำดับความสำคัญของปัญหาตามค่าคะแนนจากมากไปน้อย

ซึ่งค่าน้ำหนักของปัญหาพิจารณาให้ตามระดับผลกระทบต่อบริษัทอื่น ๆ ตามสภาพของจังหวัด โดยผู้วิจัยเอง โดยมีเกณฑ์ดังนี้

- ให้ค่า ๓ ในกรณี ที่ปัญหานั้นมีผลกระทบต่อปัญหาอื่น ๆ มาก
 ให้ค่า ๒ ในกรณี ที่ปัญหานั้นมีผลกระทบต่อปัญหาอื่น ๆ ปานกลาง
 ให้ค่า ๑ ในกรณี ที่ปัญหานั้นมีผลกระทบต่อปัญหาอื่น ๆ น้อย

ผลการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา พบว่า ปัญหาสำคัญที่สุด คือ ปัญหาทางการอุตสาหกรรมซึ่งมีฐานการผลิตแคบและขยายตัวน้อย รองลงมา คือปัญหาผลผลิตทางการเกษตรค่า การขาดแคลนบริการขั้นพื้นฐาน และปัญหาการท่องเที่ยว รายละเอียดการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาแสดงไว้ในตาราง ๕.๑ และแผนภูมิ ๕.๑ แสดงโครงสร้างปัญหาหลักของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๕.๒ การพัฒนาภาคใต้ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๔ (๒๕๒๐ - ๒๕๒๔)

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฯ ฉบับที่ ๔ เพื่อให้สภาพเศรษฐกิจและสังคมของภาคใต้อยู่ในดุลยภาพและ เพื่อเป็นการปูพื้นฐานการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตในระยะยาว ควรจะมีแนวทางหลักในการพัฒนา ๓ ประการ คือ

ก. เร่งรัดการผลิตและการเพิ่มผลผลิตสาขาเกษตรกรรมในเขตชนบทที่มีประชาชนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น ซึ่งสมควรจะเร่งรัดการผลิตและการเพิ่มผลผลิตข้าวของยางพารา และข้าว ซึ่งเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญที่สุด โดยการ

- เร่งรัดโครงการปลูกยางทดแทน
- ยกระดับผลผลิตข้าวต่อไร่

ข. เร่งรัดการกระจายการผลิตทางค่านเกษตร โดยการวางแผนโครงการบุกเบิกพื้นที่ทำการเกษตรในเขตใหม่ ๆ สืบเนื่องจากการที่มีประชาชนเพิ่มมากขึ้นมีการบุกเบิกพื้นที่ใหม่ ๆ จึงจำเป็นต้องมีการควบคุมการอพยพและการใช้ที่ดิน โดยการวางแผนการใช้ที่ดินเขตที่เหมาะสมสำหรับการวางแผนพัฒนา คือ ที่ราบลุ่มในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระจับปทุมพร นครศรีธรรมราช ในพื้นที่จังหวัดเหล่านี้นับว่าเป็นเขตสุดท้ายของภาคที่ยังมีที่ดินที่ยังไม่ได้ใช้ทำประโยชน์จำนวนมาก และเป็นเขตที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการกระจายการผลิตทางค่านเกษตรให้กว้างขวางออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เขตที่ราบลุ่มตอนกลาง (อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี)

ตาราง ๕.๑ การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาหลัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปัญหา	ปัญหาที่ ๑	ปัญหาที่ ๒	ปัญหาที่ ๓	ปัญหาที่ ๔	ปัญหาที่ ๕	ปัญหาที่ ๖	ปัญหาที่ ๗	ปัญหาที่ ๘	ปัญหาที่ ๙	ปัญหาที่ ๑๐	ปัญหาที่ ๑๑	ปัญหาที่ ๑๒	ค่าน้ำหนักของปัญหา
๑. ข้อจำกัดทางกายภาพ	X												๑
๒. ผลผลิตทางการเกษตรต่ำ	๑	X											๑
๓. การใช้ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือย	๑	๑	X										๒
๔. ขาดแคลนบริการขั้นพื้นฐาน	๒	๒	๑	X									๑
๕. ฐานการผลิตอุตสาหกรรมแคบและขยายตัวน้อย	๓	๓	๑	๓	X								๑
๖. ปัญหาการเพิ่มของประชากร	๑	๒	๒	๒	๑	X							๒
๗. ความไม่สมบูรณ์ของระบบชุมชน	๒	๒	๑	๓	๓	๓	X						๒
๘. การว่างงาน	๑	๒	๒	๑	๓	๓	๒	X					๑
๙. ปัญหาทางการท่องเที่ยว	๓	๑	๑	๓	๒	๑	๓	๒	X				๒
๑๐. ปัญหาทางการศึกษา	๒	๒	๑	๑	๒	๓	๒	๓	๒	X			๒
๑๑. ปัญหาทางสาธารณสุข	๒	๒	๑	๑	๒	๑	๒	๒	๒	๓	X		๒
๑๒. ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๒	๑	๒	๒	๒	๒	๑	๓	๓	๒	๒	X	๒
รวม ค่าถ่วงน้ำหนัก	๒๔ ๗๒	๒๕ ๗๕	๒๒ ๔๔	๒๕ ๗๕	๒๗ ๘๑	๒๓ ๕๖	๒๔ ๕๘	๒๔ ๕๘	๒๕ ๗๕	๒๕ ๕๐	๒๖ ๕๒	๒๔ ๕๘	
ปรับค่า	๑.๖	๑.๗	๑	๑.๗	๑.๘	๑.๐๕	๑.๑	๑.๑	๑.๓	๑.๒	๑.๑๘	๑.๑	
ลำดับที่	๕	๒	๑๒	๒	๑	๑๑	๘	๘	๒	๖	๓	๘	

- มีความสัมพันธ์กับปัญหาอื่น ในระดับต่ำ ๑
- มีความสัมพันธ์กับปัญหาอื่น ปานกลาง ๒
- มีความสัมพันธ์กับปัญหาอื่น สูง ๓

ค. พัฒนาเมืองหลักของภาคใต้ (สงขลา - หาดใหญ่ และภูเก็ต) เพื่อสร้างฐานอุตสาหกรรมและบริการ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจในระยะยาว ซึ่งในโอกาสต่อไปจะได้พิจารณาเมืองสำคัญอื่น ๆ เช่น นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และยะลา เป็นเมืองหลัก เพื่อรองรับการอพยพประชากรจากชนบทเข้าเมือง และเพื่อเป็นศูนย์กลางหรือตัวเชื่อมของการพัฒนาเมือง - ชนบท และเร่งรัดการกระจายการผลิตในเขตจังหวัด

๕.๓ การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๕ (๒๕๒๐ - ๒๕๒๕)

นโยบายการพัฒนา

๑) แก้ไขปัญหาการคมนาคม โดยเร่งรัดพัฒนาเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

๒) ส่งเสริมอาชีพและรายได้ของประชาชน เน้นการพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่ในพื้นที่ที่ศักยภาพสูง และมีปัญหาค่าความมั่นคง พัฒนาระบบการชลประทานควบคู่ไปกับการส่งเสริมการฝึกอบรมและเผยแพร่ความรู้ในการผลิตทางการเกษตรกรรม

๓) แก้ไขปัญหาความมั่นคงภายใน เน้นหนักการพัฒนาทางการเมืองการปกครองควบคู่ไปกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม

๔) ปรับปรุงและเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมในการดำรงชีวิตและของชุมชน โดยการกระจายการบริการทางสังคมให้ทั่วถึง ปรับปรุงและพัฒนาการสาธารณสุข ตลอดจนสาธารณสุขโลกและสาธารณสุขการ

๕) เสริมสร้างคุณภาพของมนุษย์ โดยปรับปรุงและพัฒนาทางการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้แพร่หลายและมีคุณภาพ รวมทั้งสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมทางวัฒนธรรม

๖) พัฒนาค่านิยมที่ดีทางสังคม และการสังคมสงเคราะห์

๗) พัฒนาการท่องเที่ยว โดยเน้นการปรับปรุงบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยว และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

แนวทางการพัฒนา

๑) แนวทางการพัฒนาค่านิยม

- ก่อสร้าง ซ่อมแซม ปรับปรุง ถนนและสะพาน ทั้งที่เป็นทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด ตลอดจนถนนชนบทให้สามารถใช้งานได้ทุกฤดูกาล

- ขุดลอกร่องน้ำ และดำเนินการก่อสร้างท่าเทียบเรือที่ท่าทอง
- ก่อสร้างสนามบินพาณิชย์

๒) แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมอาชีพ และรายได้

- พื้นที่ที่จะได้รับการพัฒนาสูง ได้แก่ พื้นที่บริเวณที่ราบลุ่มตอนกลาง เขตกอำเภอ

พระแสง - พนม

- พัฒนาพื้นที่พิเศษเขตกอำเภพระแสง เป็นการพัฒนาการเกษตรสมบูรณ์แบบ
 - พัฒนาการชลประทาน ตามโครงการของส่วนกลาง อาทิ โครงการสร้าง
- เขื่อนเขี้ยวหลาน และการพัฒนาชลประทานขนาดเล็กตามความต้องการของประชาชน

- ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจ อาทิ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา กล้วย ไม้ าลา
- ด้วยโครงการแปลงสาธิต ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ทางการบำรุงรักษา ปรับปรุงสวนเคิม
- พัฒนาการประมง โดยเฉพาะการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง และการประมงน้ำจืด
 - เร่งรัดพัฒนาและส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ เนื่องจากมีลู่ทางที่ดีและเป็น
- การเพิ่มพูนรายได้

- ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอาชีพอื่น ๆ นอกภาคเกษตรกรรม ที่
- เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ตลอดจนทรัพยากรในท้องถิ่น

๓) แนวทางการพัฒนาการค้าการปกครองและความมั่นคงปลอดภัย

- เสนอขอจัดตั้ง ตำบล อำเภอ เพิ่มขึ้น ในพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคง
 - เร่งรัดพัฒนาทางการเมืองการปกครอง ตลอดจนความปลอดภัยในชีวิต
- และทรัพย์สินควบคู่ไปกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการฟื้นฟูทางจิตใจ ให้เป็นไปตามแนวทางการพัฒนาอย่าง เน้นหนัก

๔) แนวทางการพัฒนาสาธารณสุขและสาธารณสุขโลก

- ขยายและปรับปรุงโรงพยาบาลประจำจังหวัดให้เป็นโรงพยาบาลศูนย์
 - ขยายการบริการทางสาธารณสุขให้กว้างขวางขึ้น โดยการจัดตั้งโรงพยาบาล
- อำเภอเพิ่มขึ้น

- ให้ประชาชนในชนบทได้รับการบริการทางสาธารณสุขได้สะดวกยิ่งขึ้นโดย
- การก่อสร้างสถานีอนามัยเพิ่มเติม ยกกระดับสำนักงานผดุงครรภ์ขึ้นเป็นสถานีอนามัย

- ขยายและปรับปรุงหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ พอ.สว. เพื่อบริการแก่ชาวชนบท

ทางไกล

๕) แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน

- ก่อสร้าง ซ่อมแซม ขยาย และปรับปรุงอาคารเรียน กระจายการศึกษา

ภาคบังคับให้ทั่วถึง

- ปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษาให้ได้มาตรฐานในทุกระดับชั้น
- ส่งเสริมกิจกรรม กีฬาและวัฒนธรรมของนักเรียนและประชาชน

๖) แนวทางการพัฒนาสถานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์

- ปรับปรุงและขยายกิจการการศึกษาสงเคราะห์ และสถานบำบัดทางจิตเวช

ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- ส่งเสริมและให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่เรียนดีแต่ยากจน
- จัดตั้งสำนักงานจัดหางาน เพื่อให้คำแนะนำและทราบความเคลื่อนไหวของ

ตลาดแรงงาน

๗) แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว

- จะร่วมมือกับองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จัดทำแผน

พัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานี

- จัดโครงการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด
- บำรุงรักษาสถานที่สำคัญ อนุรักษ์รักษาสภาพแวดล้อมที่สำคัญทางการท่องเที่ยว
- อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

แผนพัฒนาและโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาและโครงการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในช่วงปี ๒๕๒๐ - ๒๕๒๕

สามารถที่จะแบ่ง เป็นแผนงานและโครงการพัฒนาตามสาขาที่สำคัญ ๆ ได้ดังนี้

๑) แผนงานพัฒนาคมนาคม

๑.๑ เร่งรัดดำเนินการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายประธานเลียบฝั่งตะวันออก
ช่วงหลังสวน - พุนพิน ทางหลวงจังหวัดเขตติดต่อกับจังหวัดกระบี่และนครศรีธรรมราช และ
ในเขตอำเภอพระแสง รวมทั้งการก่อสร้าง ซ่อมแซม ขยาย ปรับปรุง ถนนและสะพานใน
ชนบท ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ตำบล อำเภอ รวมทั้งในเขตสุขาภิบาล
และเทศบาล

๑.๒ ทำการขุดลอกร่องน้ำและก่อสร้างท่าเทียบเรือสุราษฎร์ธานีที่ตำบลบางกุ้ง

อำเภอเมือง

๑.๓ แผนงานก่อสร้างสนามบิณฑาณิชย์ในเขตตำบลหัวเตย อำเภอพุนพิน

๒) แผนงานพัฒนาการส่งเสริมอาชีพและรายได้

๒.๑ โครงการพัฒนาการชลประทาน จะเป็นการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ โดยการสร้างเขื่อนเอนกประสงค์ ได้แก่ โครงการเขื่อนเขี้ยวหลาน ตลอดจนการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยการสร้างสระน้ำมาตรฐาน ฝ่าย ประจวบประปา ชุกคลองคลองส่งน้ำ ตลอดจนการเจาะบ่อน้ำบาดาลเพื่อการเกษตร ฯ

๒.๒ แผนพัฒนาและส่งเสริมการผลิตพืชเศรษฐกิจ ประกอบด้วยโครงการ ในการส่งเสริมการปลูกพืชที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ต่าง ๆ มะพร้าว และกาแฟ การจัดทำแปลงสาธิต การกำจัดศัตรูพืช ฝึกอบรมกลุ่มเกษตรกรในการเพิ่มผลผลิต และป้องกันอันตรายจากสารเคมี

๒.๓ แผนพัฒนาและส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ ประกอบด้วยโครงการส่งเสริม การเลี้ยงโคพันธุ์ดี สุกรพันธุ์ดี สัตว์ปีก ให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

๒.๔ แผนพัฒนาการประมง ประกอบด้วยโครงการสาธิตและส่งเสริมการ เพาะเลี้ยงชายฝั่ง สัตว์น้ำกร่อยจำพวก กุ้ง และหอยนางรม ตลอดจนการส่งเสริมการเลี้ยง ปลาน้ำจืดในบ่อ จัดการฝึกอบรมวิชาการประมงและการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำแก่เยาวชน

๒.๕ แผนพัฒนาทางคานอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นโครงการส่งเสริมการผลิต อุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่น การทอผ้า การทำเครื่องปั้นดินเผา การฝึกช่างฝีมือ การ สสำรวจเศรษฐกิจท่าเรือ การสร้างตลาดและแผงลอย ในเขตอำเภอพุนพิน ไซยา ท่าฉาง เป็นส่วนมาก

๓) แผนงานการพัฒนาการปกครองและความมั่นคงปลอดภัย ส่วนใหญ่จะเป็น โครงการสร้างสภาตำบล ฝึกอบรมคณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน แก้ไขปัญหาการขาดแคลนที่ดิน ทำกินโดยการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรอง การทำประโยชน์ ยกเลิกสภาพป่าสงวนที่เสื่อม สภาพแล้วให้ประชาชนเข้าทำกิน ทางคานการปกครองมีโครงการจะแบ่ง เขตการปกครอง ในระดับตำบลและระดับอำเภอให้มากขึ้น เพื่อสะดวกในการพัฒนาในพื้นที่อำเภอเคียนซา พระแสง เวียงสระ พนม ศิริรัฐนิคม และกิ่งอำเภอบ้านนาเดิม

๔) แผนงานพัฒนาสาธารณสุขและสาธารณสุขมูลฐาน เป็นโครงการสร้างสถานอนามัย สร้างโรงพยาบาลประจำอำเภอ สร้างส้วม ขยายการประปา ชุกบ่อน้ำบาดาล สร้างประปา ขนาดเล็ก ไฟฟ้าชนบท สร้างและปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สร้างศูนย์โภชนาการ ซึ่ง

ส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่เขตอำเภอเมือง อำเภอพุนพิน อำเภอเวียงสระ และอำเภอกาญจนดิษฐ์

๕) แผนพัฒนาทางการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นโครงการสร้างโรงเรียนและปรับปรุงอาคารเรียน สร้างและปรับปรุงห้องสมุดประชาชน สร้างสนามกีฬา โรงฝึกงาน และแปลงเกษตร

๖) แผนพัฒนาทางค้ำสังคมและสังคมสงเคราะห์ ประกอบด้วยโครงการบริการจัดหางานเคลื่อนที่ การส่งเสริมศิลปกรรมและจิตใจสมัยปฏิรูป การช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนดีแต่ยากจน การสงเคราะห์ผู้พ้ทโษ ส่งเสริมอาชีพชาวชนบท

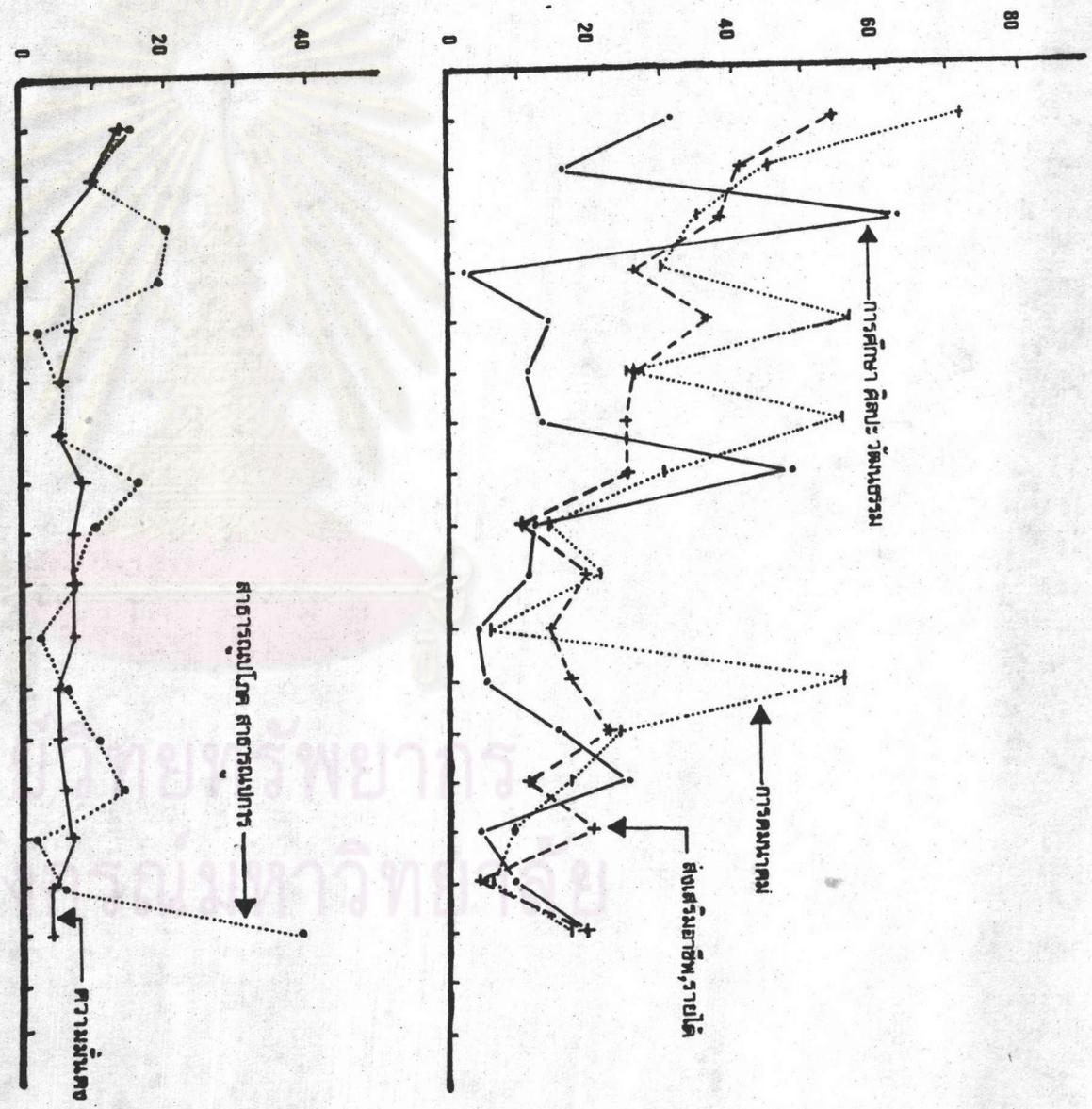
๗) แผนพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นโครงการปรับปรุงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สนามเด็กเล่นและสวนสาธารณะ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

งบประมาณการพัฒนา

จากแผนงานและโครงการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในช่วงปี ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔ ซึ่งมีแผนงานพัฒนาที่สำคัญอยู่ ๓ สาขา ตามที่กล่าวมาข้างต้น เมื่อพิจารณาถึงการจัดสรรงบประมาณในแต่ละสาขาการพัฒนายจะพบว่า จากงบประมาณ ๑,๑๒๒.๓ ล้านบาท จะเป็นการพัฒนาค้ำการคมนาคมมากที่สุด คือ ร้อยละ ๖๕.๕๒ ของงบประมาณทั้งหมด ซึ่งเป็นแผนงานการสร้างถนน - สะพานมากที่สุดถึงร้อยละ ๖๑.๔๘ ของงบประมาณทั้งหมด รองลงมาจะเป็นการพัฒนาค้ำสาธารณสุขและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ร้อยละ ๑๖.๗๓ ส่วนการพัฒนาที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยที่สุด คือ การพัฒนาทางค้ำสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม เพียงร้อยละ ๑.๑๐ ส่วนการพัฒนาการส่งเสริมอาชีพและรายได้ การจัดสรรงบประมาณส่วนใหญ่ใช้เพื่อการพัฒนากระบวนการชลประทานถึงร้อยละ ๑๑.๑๔

ผลการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามแผนพัฒนาจังหวัด ช่วงปี พ.ศ.๒๕๒๐ - ๒๕๒๔

จากการศึกษาโครงการพัฒนาที่ปรากฏในแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาทุกสาขามากที่สุด คือ อำเภอเมือง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าอำเภอเมืองเป็นศูนย์กลางการพัฒนาของจังหวัด โดยมีอำเภอไชยา และกิ่งอำเภอบ้านนาเคิมอีกสองอำเภอที่มีโครงการพัฒนารวมทุกสาขาค่อนข้างมากในระดับใกล้เคียงกันแต่จะเน้นการพัฒนาไปในค้ำการศึกษา และศิลปวัฒนธรรมมากกว่า

แนวทางการกำหนดแผนโครงสร้างเพื่อการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

แผนภูมิ 5.2 โครงสร้างพัฒนาจังหวัด ในปี 2520-2524 แยกเป็นรายประเภท

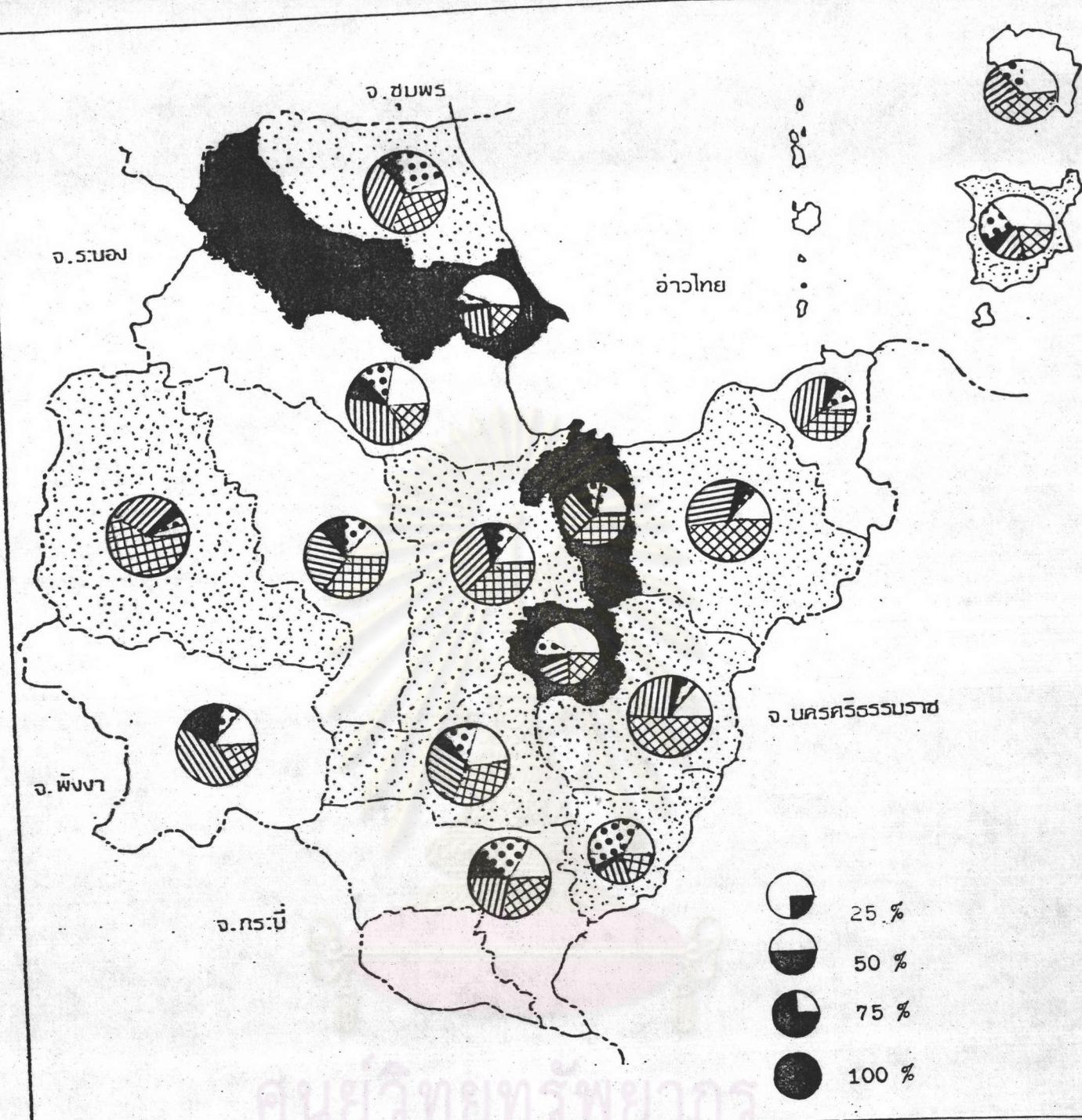
อำเภอที่อยู่โดยรอบอำเภอเมือง ซึ่งเป็นศูนย์กลางพัฒนามีโครงการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ อำเภอพุนพิน บ้านนาสาร กาญจนคีรีศรี เคียนซา เวียงสระ ท่าชนะ เกาะสมุย และอำเภอบ้านตาขุน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เป็นแหล่งเกษตรกรรมที่สำคัญของจังหวัด และมีปัญหาทางด้านความมั่นคงอีกด้วย

อำเภอที่มีโครงการพัฒนาน้อยมากในระยะ เวลาการพัฒนา ปี ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔ มีอยู่ ๕ อำเภอด้วยกัน คือ อำเภอท่าฉาง ตีรรัฐนิคม พนม พระแสง และเกาะพะงัน ในอำเภอพระแสงแม้จะเป็นพื้นที่ที่จะได้รับการพัฒนาการเกษตรอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งเป็นโครงการพัฒนาระดับภาค แต่การพัฒนาอื่น ๆ มีน้อยมาก

ส่วนผลของการพัฒนาที่มีต่อภาคและเมืองจะเห็นได้ว่า การพัฒนาในโครงการต่าง ๆ จะมีผลต่อชุมชนชนบทโดยตรงเป็นส่วนใหญ่ และจะส่งผลถึงการพัฒนาภาคอีกด้วย ทั้งนี้เพราะวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และโครงการต่าง ๆ ของแผนทั้งในระดับภาคและระดับจังหวัด ได้เน้นการพัฒนาพื้นที่ในชนบทให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นให้ได้อย่างมากที่สุด

มีข้อสังเกตอยู่บางประการ คือ แผนพัฒนาจังหวัดในลักษณะของแผน ๕ ปีที่ทางจังหวัดจัดทำขึ้นและเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จะเป็นแผนที่แสดงถึงความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง แต่เนื่องจากงบประมาณในการพัฒนามีอยู่อย่างจำกัด ทำให้โครงการพัฒนาได้นำไปปฏิบัติเท่าที่ทางรัฐจะจัดสรรงบประมาณให้ได้เท่านั้น ที่กล่าวว่ามีความต้องการของท้องถิ่นก็เนื่องจากการทำแผนพัฒนามับ ๕ ปีนี้ทางจังหวัดได้มีการส่งแบบสอบถามไปยัง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาจังหวัด ตลอดจนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อถามถึงความต้องการในการจะพัฒนาท้องถิ่นในเรื่องใดมากที่สุดเพียงใด ซึ่งจากผลได้นำมาสรุปเป็นแนวทางในการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในช่วงปี ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔ ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น

(ตารางที่ ๕.๒, แผนภูมิ ๕.๒, แผนที่ ๕.๖)

แนวทางการกำหนดแผนโครงสร้างเพื่อการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สรุปโครงการพัฒนาจ.สุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2520-2524

แผนที่ 5.6

จำนวนโครงการ	
	17-71 โครงการ
	72-126 "
	127-182 "

ประเภทโครงการ	
	การพัฒนาเส้นทางคมนาคม
	ส่งเสริมอาชีพและรายได้
	การพัฒนาเพื่อความมั่นคง
	การสาธารณสุขไปรษณีย์
	การศึกษา สังคม การท่องเที่ยว

ที่มา: สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๕.๔ การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีในช่วงปี ๒๕๒๖ และปี ๒๕๒๗

เนื่องจากทางจังหวัดมิได้มีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ คือ ช่วงปี ๒๕๒๕ - ๒๕๒๕ ไว้ แต่ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเป็นรายปีไป ซึ่งทางผู้ศึกษาได้พยายามรวบรวมแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีทั้งในหน่วยราชการส่วนกลางและส่วนจังหวัด แต่ปรากฏว่าข้อมูลการพัฒนาจังหวัดในช่วงปี ๒๕๒๕ หายไป คงมีแต่แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีในช่วงปี ๒๕๒๖ และปี ๒๕๒๗ เท่านั้น แม้ว่าจะเป็นแผนพัฒนารายปี แต่ทางจังหวัดได้กำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายไว้ใกล้เคียงกันทั้งสองปี ดังนี้

นโยบาย

๑. เร่งรัดพัฒนาแหล่งน้ำ และปรับปรุงการชลประทานให้มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง
๒. พัฒนาการคมนาคมขนส่งให้มีประสิทธิภาพและอย่างทั่วถึง
๓. ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ
๔. ปรับปรุงสาธารณสุขมูลฐานและขยายบริการสาธารณสุขให้ทั่วถึง
๕. ปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการ

ของท้องถิ่น

๖. อนุรักษ์ป่าและส่งเสริมการปลูกป่า
๗. ระดมความร่วมมือจากส่วนราชการ ในการพัฒนาหมู่บ้านแทรกมีมิให้เจริญขึ้นกว่า

สภาพปัจจุบัน

๘. ปรับปรุงคุณภาพของเจ้าหน้าที่และกลุ่มพลังมวลชน
๙. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชนมีน้ำในการอุปโภคและบริโภคอย่างเพียงพอตลอดปี
๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
๓. เพื่อให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
๔. เพื่อให้ประชาชนมีถนนอย่างเพียงพอและใช้ได้ทุกฤดูกาล
๕. เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ในการป้องกันโรคและส่งเสริมสุขภาพอนามัย
๖. เพื่อยกระดับการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้น

- ๓. เพื่อให้สภาพป่าสมบูรณ์และอนุรักษ์ต้นไม้ค่าชาว
- ๔. เพื่อแย่งชิงประชาชนจากฝ่ายตรงข้ามและสร้างความปลอดภัยให้แก่ประชาชน
- ๕. เพื่อให้ประชาชนเกิดความสำนึกในการพัฒนาท้องถิ่นและสร้างรากฐานประชา-

ธิปไตย

เป้าหมาย

- ๑. ให้ประชาชนมีน้ำอุปโภคบริโภค ให้มากที่สุดตามกำลังงบประมาณ
- ๒. เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรให้ได้ ๑๕% จากปีก่อน
- ๓. ให้ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยประมาณ ๑๖,๐๐๐ บาท ต่อคนต่อปี
- ๔. สร้างและปรับปรุงคุณภาพของถนนในชนบทให้ใช้ได้ทุกฤดูกาลเพิ่มขึ้นอย่างน้อย

๒๐%

- ๕. ขยายบริการสาธารณสุขโดยเน้นบริการสาธารณสุขมูลฐานให้ครอบคลุมชนบท
- ๖. ปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษาของประชาชนให้สอดคล้องกับการประกอบอาชีพ

ในท้องถิ่น

- ๓. ปรับปรุงสภาพป่าที่มีอยู่เดิมให้สมบูรณ์
- ๔. ดำเนินการพัฒนาหมู่บ้าน อ.พ.ป. ในท้องที่ ๑๐ อำเภอ
- ๕. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทุกระดับ

๕.๔.๑ แผนพัฒนาและโครงการพัฒนา

ในช่วงปี ๒๕๒๖ - ปี ๒๕๒๗ ซึ่งอยู่ในช่วง เวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้จัดแบ่งแผนงานและโครงการตามนโยบายของรัฐบาลโดยแบ่งเป็น

- ก. การพัฒนาเพื่อความมั่นคง
- ข. การพัฒนาพื้นที่ชนบทยากจน
- ค. การพัฒนาแหล่งน้ำ
- ง. การสร้างงานในชนบท

ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปรากฏว่าไม่มีพื้นที่ชนบทที่เข้าข่ายพื้นที่ชนบทยากจน ดังนั้นแผนงานการพัฒนาพื้นที่ชนบทยากจนจึงไม่มีในแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

นอกจากนี้ เป็นแผนงานและโครงการพัฒนาของกระทรวงมหาดไทย อันประกอบด้วย กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวง สาธารณสุข

จะกล่าวถึงแผนงานและโครงการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

๑. แผนงานและโครงการพัฒนาเพื่อความมั่นคง โครงการในทวิปี ๒๕๒๖ จะ เน้นหนักในด้านการจัดตั้งชุดคุ้มครองหมู่บ้าน การรักษาความปลอดภัยในท้องถิ่น การฝึกอบรม คณะกรรมการหมู่บ้าน อสป. นอกจากนี้จะเป็นการพัฒนาเพื่อส่งเสริมการผลิตทางการ เกษตร เพื่อเพิ่มพูนรายได้ ซึ่งในปี ๒๕๒๗ โครงการส่วนใหญ่จะเป็นการส่งเสริมการเกษตร (ข้าว - พืชไร่ - ไม้ผล) การปรับปรุงบำรุงดิน การผลิตอาหารเพื่อโภชนาการ การติดตั้งไฟฟ้า หมู่บ้าน อสป. การอบรมวิชาช่าง การบริการทางสาธารณสุข

๒. แผนงานการพัฒนาแหล่งน้ำ โครงการส่วนใหญ่จะเป็นการสร้างอ่างเก็บน้ำ สระ ฝาย ชุดคลองส่งน้ำ ชุดบ่อน้ำคั้น ชุดบ่ออากาศ

๓. แผนงานของกระทรวงมหาดไทย ส่วนใหญ่จะเป็นสิ่งก่อสร้างจำเป็นขั้นพื้นฐาน ซ่อม - สร้างถนนและสะพาน การพัฒนาเด็กและเยาวชน การพัฒนาสตรีชนบท การพัฒนา อาชีพและรายได้ การจัดหาน้ำสะอาด การขยายเขตบริการไฟฟ้า

๔. แผนงานของกระทรวงศึกษาธิการ โครงการส่วนใหญ่จะเป็นโครงการศึกษา สายอาชีพ โครงการเกษตรเคลื่อนที่ ห้องสมุดประชาชน ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน โครงการส่งเสริมวัฒนธรรม

๕. แผนงานกระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ โครงการก่อสร้างโรงพยาบาลชุมชน สถานีอนามัย การอบรม อสม. และ ผสส. การจัดตั้งกองทุนยาและเวชภัณฑ์ประจำหมู่บ้าน การโภชนาการในหมู่บ้าน โภชนศึกษา การพัฒนาสุขภาพ การประชาสัมพันธ์ การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

๖. แผนงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ แผนงานส่งเสริมการปรับปรุง ดินเพื่อเกษตรกรรม ส่งเสริมการผลิตข้าว ส่งเสริมการผลิตพืชไร่ ส่งเสริมการผลิตพืชสวน การป้องกันและกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืช แผนงานประมงในส่วนภูมิภาค ได้แก่ การเพาะ เลี้ยงสัตว์น้ำ งานส่งเสริมกลุ่มอาชีพการเกษตร กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มยุวเกษตรกร แผนงาน ปรับปรุงธุรกิจสหกรณ์การ เกษตรและสหกรณ์นิคม

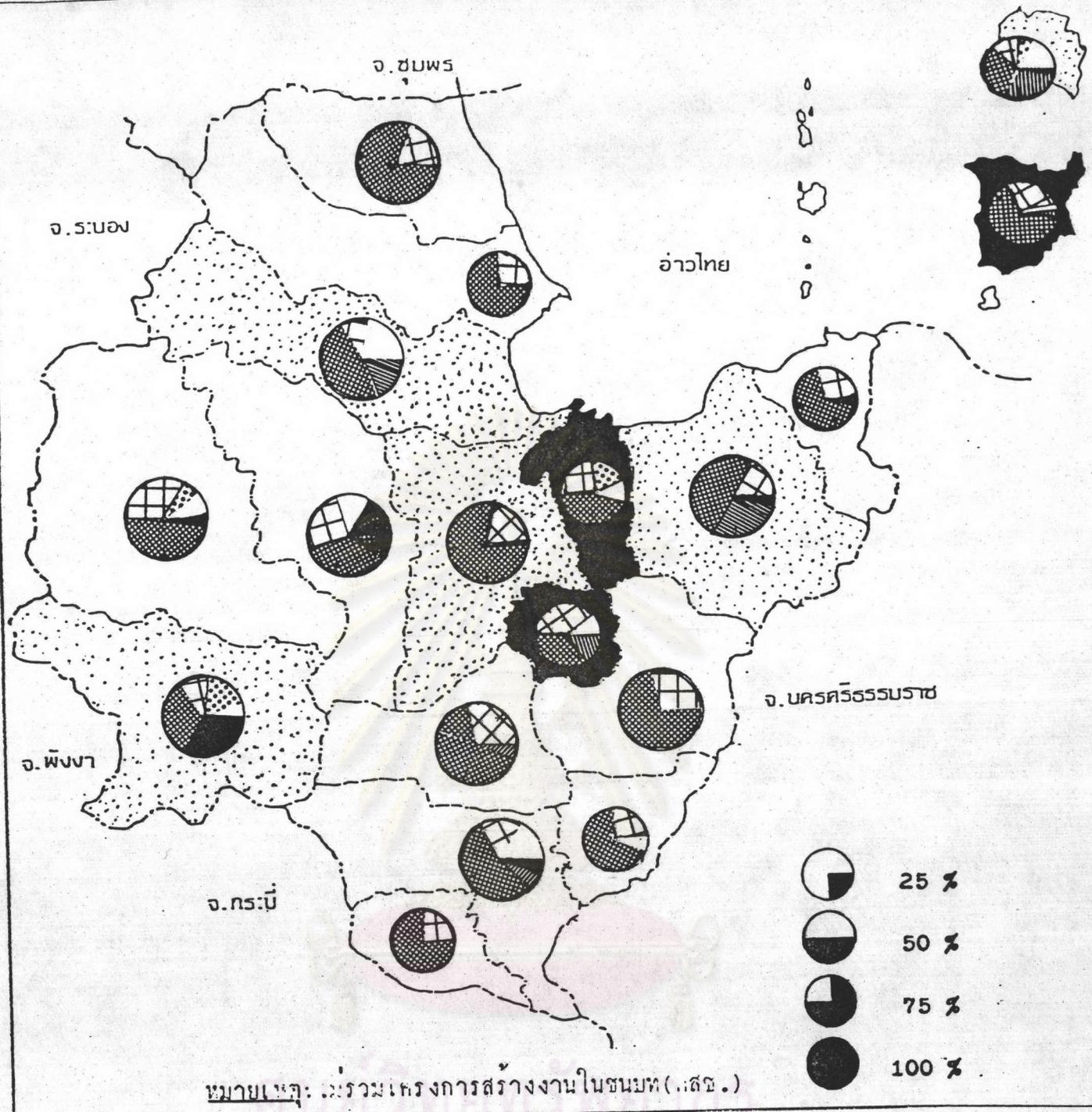
๕.๔.๒ งบประมาณการพัฒนา

จากแผนงานและโครงการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีในสาขาต่าง ๆ ที่ได้กล่าวข้างต้น จังหวัดได้จัดสรรงบประมาณการพัฒนาในสาขาต่าง ๆ ในช่วงปี ๒๕๒๖ - ปี ๒๕๒๗ ดังนี้

<u>โครงการตามนโยบายของรัฐ</u>	<u>ปี ๒๕๒๖</u>		<u>ปี ๒๕๒๗</u>	
	(ล้านบาท)	(%)	(ล้านบาท)	(%)
๑. การพัฒนาเพื่อความมั่นคง	๖๕.๐๕	๕๕.๒๖	๓.๔๓	๖.๓๔
๒. การพัฒนาแหล่งน้ำ	๑๔.๐๒	๑๒.๐๓	๓๐.๖๓	๕๐.๗๐
๓. การสร้างงานในชนบท	๓๓.๕๖	๒๘.๗๑	๒๕.๕๕	๔๒.๕๖
๔. การพัฒนาชนบทพื้นที่ยากจน	-	-	-	-
รวม	๑๑๖.๕๓	๑๐๐.๐๐	๖๐.๕๑	๑๐๐.๐๐
<u>โครงการของกระทรวงหลัก</u>				
๑. กระทรวงมหาดไทย	๔๔.๖๐	๔๕.๕๒	๑๖.๒๕	๓๓.๑๕
๒. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๒๕.๕๕	๑๗.๒๓	๑๐.๓๔	๒๑.๑๒
๓. กระทรวงศึกษาธิการ	๑๒.๓๘	๗.๒๒	๒.๔๘	๕.๔๘
๔. กระทรวงสาธารณสุข	๔๔.๗๓	๒๖.๑๓	๑๕.๔๕	๓๕.๔๑
รวม	๑๒๗.๒๖	๑๐๐.๐๐	๔๔.๕๒	๑๐๐.๐๐

พื้นที่เป้าหมายของโครงการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในช่วงปี ๒๕๒๖ - ปี ๒๕๒๗ จากการศึกษา นโยบาย วัตถุประสงค์ แผนพัฒนาและโครงการพัฒนาสาขาต่าง ๆ ตลอดจนงบประมาณในการพัฒนาตามที่กล่าวข้างต้น พบว่า แผนพัฒนาและโครงการพัฒนาได้กระจายอยู่ในพื้นที่ระดับอำเภอของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังได้แสดงไว้ในแผนที่ ๕.๗ และ แผนที่ ๕.๘

สรุป จากการศึกษาโครงการพัฒนาทุกสาขาของการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๐ จนถึง พ.ศ.๒๕๒๗ จะพบว่าโครงการพัฒนาต่าง ๆ ได้รับการดำเนินการในอำเภอต่าง ๆ เรียงตามลำดับดังนี้

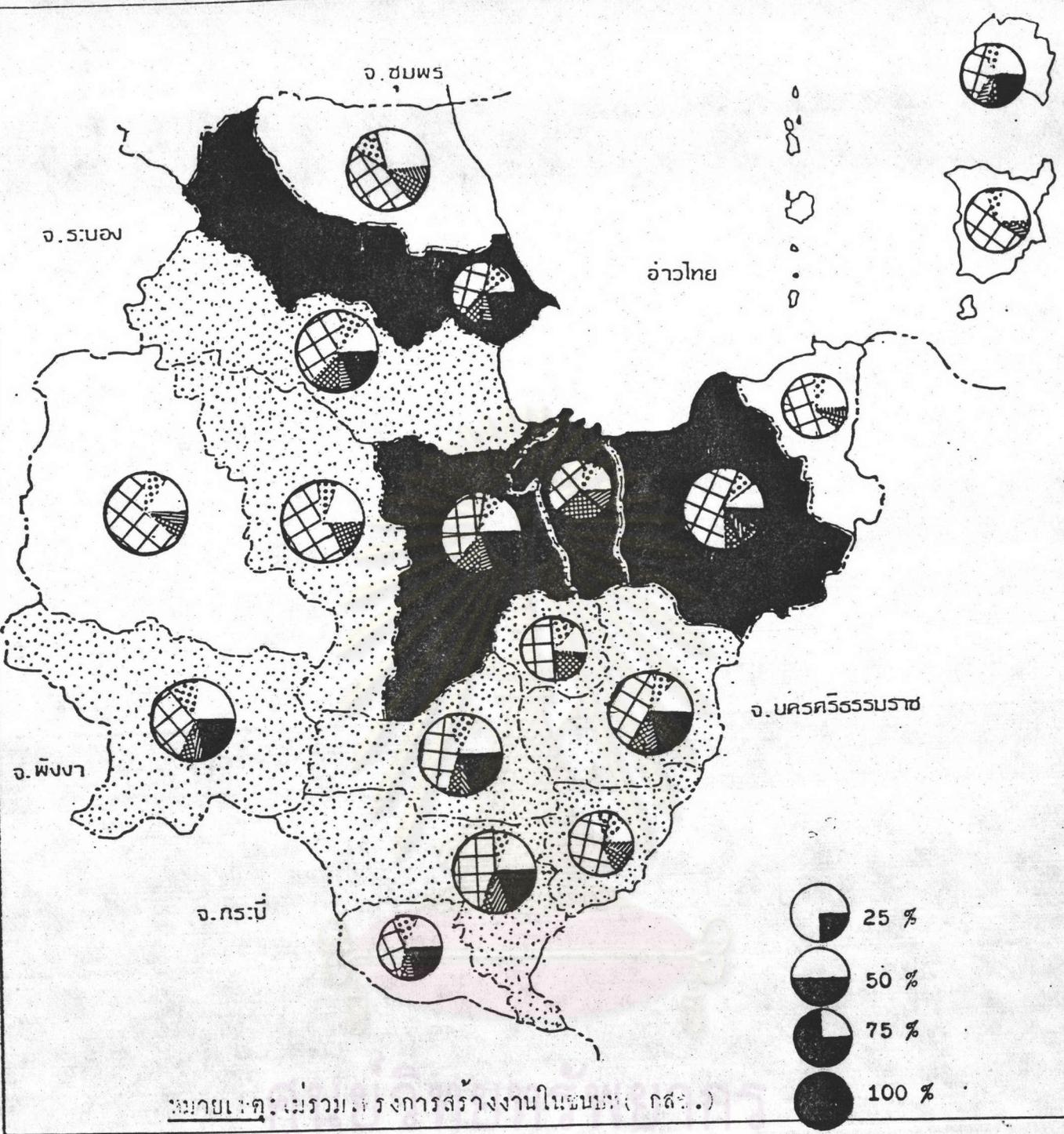
1:1000000

แผนที่ 5.7

แนวทางการกำหนดแผนโครงสร้างเพื่อการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

โครงการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2526	
จำนวนโครงการ	ประเภทโครงการ
21-36 โครงการ	การพัฒนาเพื่อความมั่นคง
37-52 "	การพัฒนาแหล่งน้ำ
53-66	การพัฒนาของกระทรวงมหาดไทย
	การพัฒนาของกระทรวงศึกษาธิการ
	การพัฒนาของกระทรวงสาธารณสุข
	การพัฒนาของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ที่มา: สำนักงานวจังหวัดสุราษฎร์ธานี

หมายเหตุ: ไม่รวมโครงการสร้างงานในชนบท (กสข.)

แนวทางการกำหนดแผนโครงสร้างเพื่อการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

โครงการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2527

จำนวนโครงการ

- 57-78 โครงการ
- 79-100 "
- 101-122 "

ประเภทโครงการ

- การพัฒนาเพื่อความมั่นคง
- การพัฒนาแหล่งน้ำ
- การพัฒนาของกระทรวงมหาดไทย
- การพัฒนาของกระทรวงศึกษาธิการ
- การพัฒนาของกระทรวงสาธารณสุข
- การพัฒนาของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ที่มา: สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี

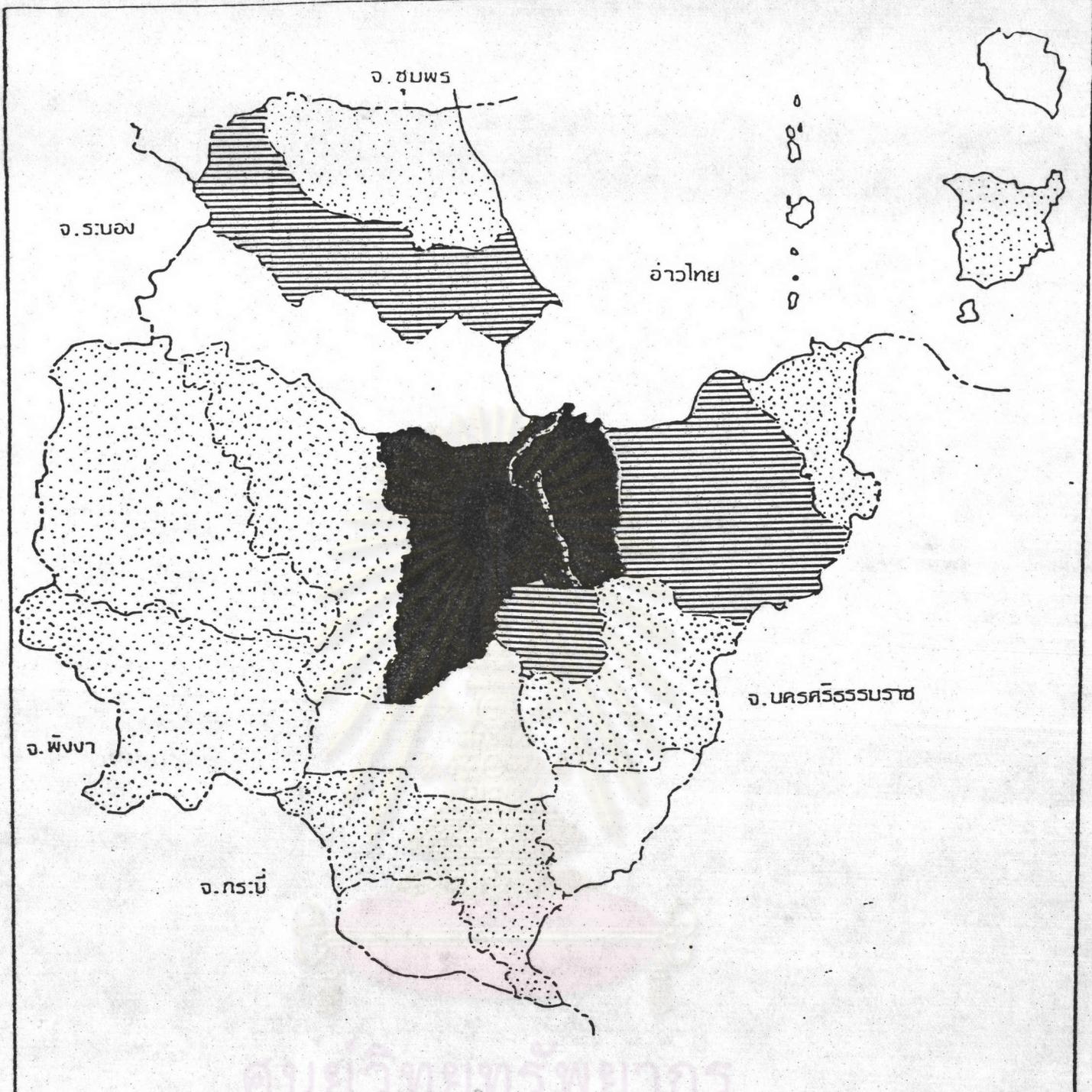
แผนที่ 5.8

๑. อำเภอเมือง
๒. อำเภอพนพิณ
๓. อำเภอกาญจนดิษฐ์
๔. อำเภอไชยา
๕. กิ่งอำเภอบ้านนาเคิม
๖. อำเภอท่าชนะ
๗. อำเภอพระแสง
๘. อำเภอบ้านนาสาร
๙. อำเภอกอนสัก
๑๐. อำเภอพนม
๑๑. อำเภอคีรีรัฐนิคม
๑๒. อำเภอท่าฉาง
๑๓. อำเภอเกาะสมุย
๑๔. อำเภอเคียนซา
๑๕. อำเภอบ้านคาขุน
๑๖. อำเภอเวียงสระ
๑๗. อำเภอเกาะพะงัน
๑๘. กิ่งอำเภอชัยบุรี

ซึ่งจากโครงการทั้งหมดในอำเภอต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาจัดแบ่ง
กลุ่มตามวิธี Histograme ได้ดังนี้

๑. กลุ่มอำเภอที่มีโครงการพัฒนาค่านต่าง ๆ มากที่สุด คือ มากกว่า ๓๐๐ โครงการ
ขึ้นไป
๒. กลุ่มอำเภอที่มีโครงการพัฒนาค่านต่าง ๆ อยู่ระหว่าง ๒๕๑ - ๒๙๙ โครงการ
๓. กลุ่มอำเภอที่มีโครงการพัฒนาค่านต่าง ๆ อยู่ระหว่าง ๑๘๖ - ๒๕๐ โครงการ
๔. กลุ่มอำเภอที่มีโครงการพัฒนาค่านต่าง ๆ อยู่ระหว่าง ๑๓๐ - ๑๘๕ โครงการ

จากกลุ่มอำเภอเหล่านี้จะแสดงถึงความเข้มข้นของการพัฒนาสูงจะอยู่บริเวณตอน
กลางของจังหวัด ได้แก่ อำเภอเมืองฯ อำเภอพนพิณ รองลงมาคือ อำเภอกาญจนดิษฐ์

แนวทางการกำหนดแผนโครงสร้างเพื่อการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

การพัฒนาจังหวัดตามโครงการพัฒนาในแผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. 2520-2527

แผนที่ 5.9

	พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาต่างกัน	มากที่สุด (> 300 โครงการ)
	" "	มาก (241-299 ")
	" "	ปานกลาง (186-240 ")
	" "	น้อย (130-185 ")

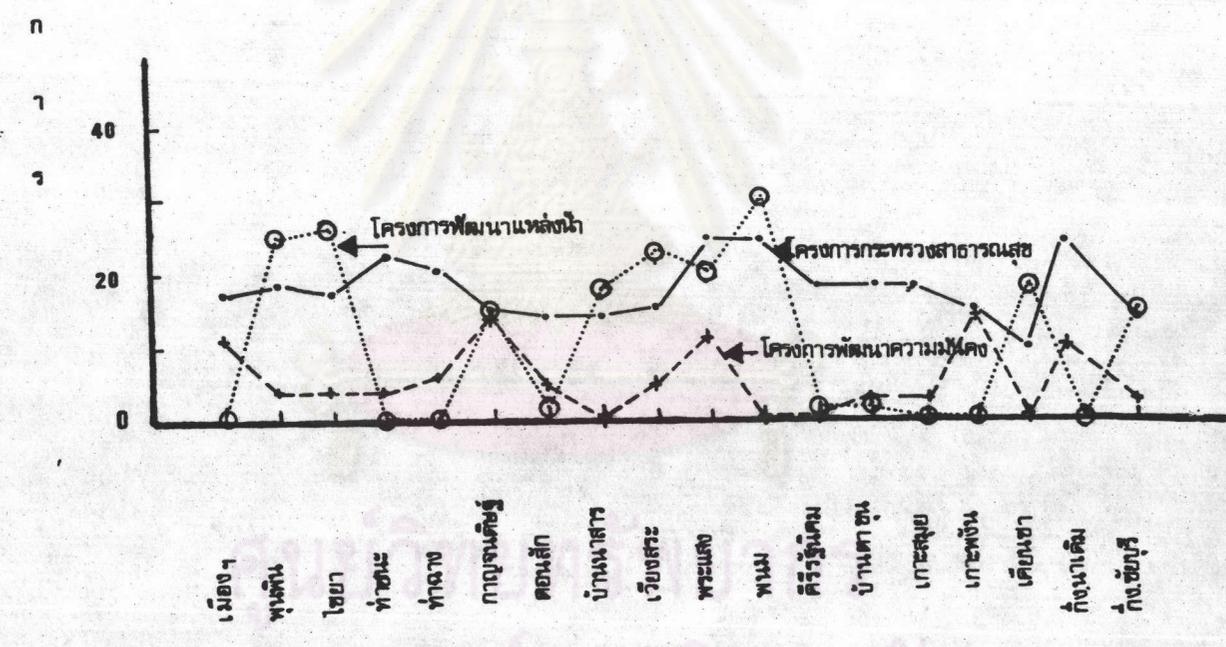
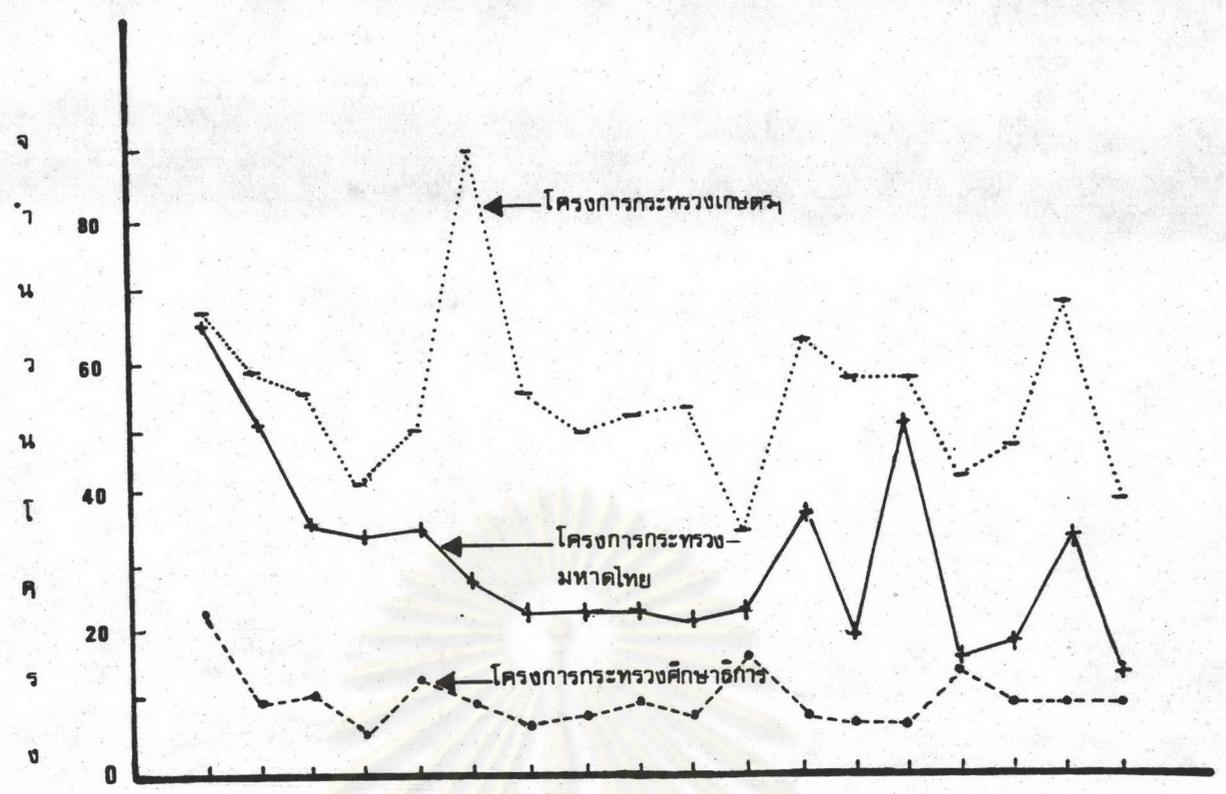
และกิ่งอำเภอบ้านนาเดิม ทางทิศเหนือ ได้แก่ อำเภอไชยา

ส่วนรายละเอียดจำนวนโครงการพัฒนาแต่ละประเภทได้แสดงไว้ในแผนภูมิ ๕.๓ ซึ่งพบว่าในช่วงปี ๒๕๒๖ - ๒๕๒๘ โครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมมีจำนวนสูงสุด และอยู่ในเขตอำเภอเมืองฯ, อำเภอกาญจนดิษฐ์, อำเภอบ้านนาสาร และอำเภอเกาะตาชัย ก่อนข้างมากคือ มากกว่า ๕๐ โครงการขึ้นไป และพบว่าอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานีเป็นอำเภอที่มีจำนวนโครงการพัฒนาค้าง ๆ สูงที่สุดทุกประเภท ยกเว้น การพัฒนาการศึกษา ศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ซึ่งมีจำนวนสูงสุดในเขตอำเภอไชยา และรองลงมาได้แก่ กิ่งอำเภอบ้านนาเดิม

ช่วงปี ๒๕๒๖ - ๒๕๒๗ พบว่า โครงการพัฒนาทางการเกษตรกรรมมีจำนวนสูงสุด ถึง ๕๐ โครงการในอำเภอกาญจนดิษฐ์ รองลงมาได้แก่ โครงการพัฒนาของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งมีจำนวนสูงสุดในเขตอำเภอเมืองฯ ๕๙ โครงการ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ จะเน้นหนักในเขตอำเภอพนม อำเภอท่าชนะ และอำเภอพุนพิน ตามลำดับ รายละเอียดแสดงอยู่ในแผนภูมิ ๕.๓

จากรายละเอียดตามประเภทโครงการพัฒนาจะเห็นได้ว่า มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ของจังหวัดในช่วงเวลานั้น ๆ อันจะเห็นได้จากการที่ในช่วงปี ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔ โครงการพัฒนาส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาเส้นทางคมนาคม ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญของจังหวัดอย่างมากในอดีต และเป็นปัญหาที่มีความเกี่ยวข้องกับปัญหาทางด้านความมั่นคงอีกด้วย เมื่อมีการพัฒนาทางด้านคมนาคมย่อมสะดวกในการนำการพัฒนาอื่น ๆ เข้าสู่พื้นที่ อาทิ เช่น การส่งเสริมอาชีพและรายได้ สาธารณูปโภค สาธารณูปการต่าง ๆ เป็นต้น

ส่วนการพัฒนาในช่วงปี ๒๕๒๖ - ๒๕๒๗ ซึ่งเป็นช่วงที่ปัญหาทางด้านความมั่นคงได้คลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้นซึ่งพบว่าโครงการพัฒนาหันมาให้ความสนใจกับการประกอบอาชีพ อันจะเห็นได้จากการที่โครงการพัฒนาเน้นในโครงการพัฒนาทางด้าน การเกษตรกรรมสูงสุด รองลงมาเป็นการพัฒนาสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐาน ตลอดจนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อันได้แก่ เด็ก เยาวชน และสตรี ของกระทรวงมหาดไทย การพัฒนาทางสาธารณสุขและการศึกษาคตามลำดับ ซึ่งพบว่าโครงการพัฒนาที่นำมาปฏิบัติในพื้นที่จะสอดคล้องกับสภาพของจังหวัดสุราษฎร์ธานี และช่วงเวลาซึ่งเป็นการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาของจังหวัดอย่างค่อเนื่อง

แนวทางการกำหนดแผนโครงสร้างเพื่อการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

แผนภูมิ 5.3 โครงการพัฒนาจังหวัด ในปี 2526 - 2527 แยกเป็นรายประเภท

ส่วนแบบแผนของการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ - ๒๕๒๗ จะเป็น การพัฒนาและลงทุนในกิจกรรมการบริการขั้นพื้นฐานเป็นหลัก โดยในช่วงปี ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔ การพัฒนาจะ เน้นการพัฒนาทางด้านคมนาคม ถึงร้อยละ ๖๕.๕ ของงบประมาณทั้งหมด และการพัฒนาการสาธารณสุขและสาธารณูปโภค ร้อยละ ๑๕.๘ ของงบประมาณทั้งหมด ส่วน ในปี ๒๕๒๖ การพัฒนาจะ เน้นในด้านการพัฒนาเพื่อความมั่นคง ซึ่งก็เป็นการพัฒนาที่สอดคล้อง กับสภาพการณ์ในขณะนั้น การดำเนินการก็คือ การ เสริมสร้างบริการขั้นพื้นฐานในท้องถิ่นชนบท ควบคู่กับการให้ความรู้ด้านการปกครอง และการส่งเสริมอาชีพและรายได้ให้กับประชาชนใน ท้องถิ่นที่มีปัญหาความมั่นคง และในปี ๒๕๒๗ การพัฒนาจังหวัดก็ยังคง เน้นกิจกรรมขั้น พื้นฐานโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาแหล่งน้ำ ถึงร้อยละ ๒๕.๐ ของงบประมาณการพัฒนา ทั้งหมด

๕.๕ โครงการพัฒนาของรัฐที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี

นโยบายหลักประการหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ คือ การกระจายความเจริญและกิจกรรมทาง เศรษฐกิจไปสู่ส่วนภูมิภาค โดยมุ่งให้มีฐานการพัฒนา ในแต่ละภาค ซึ่งจะช่วยให้เกิดการกระจายตัวด้านอุตสาหกรรม การสร้างงาน โดยเฉพาะ อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการ เกษตรและการผลิตที่ใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น ตลอดจนการ เสริมสร้างการขยายตัวของชุมชนเมือง ซึ่งจะนำไปสู่การปรับโครงสร้างทาง เศรษฐกิจของ ภาคและประเทศ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้พิจารณา เห็นว่าพื้นที่ภาคใต้ตอนบนซึ่งครอบคลุมพื้นที่จังหวัด สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต กระบี่ พังงา และ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง มีศักยภาพสูงต่อการพัฒนาเพื่อสนองนโยบายดังกล่าว จึงกำหนด ให้มีการวางแผนพัฒนาพื้นที่ภาคใต้ตอนบน ซึ่งมีโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

๑) โครงการพัฒนาอุตสาหกรรม ในขั้นต้นของการพัฒนาอุตสาหกรรม ควรจะมีนิคม อุตสาหกรรมชั้นสองแห่ง คือ ที่ สุราษฎร์ธานี และที่ภูเก็ต คาดว่าจะเริ่มดำเนินการเต็มที่ ประมาณปี พ.ศ.๒๕๓๔ (กลางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๗) ในระยะหลัง ควรจะมีนิคมอุตสาหกรรมอีกสองแห่ง คือ นิคมอุตสาหกรรมชายฝั่ง ซึ่งสามารถเชื่อมโยงโดยตรง กับท่าเรือนานาชาติสุราษฎร์ธานี ที่ได้เสนอให้สร้างขึ้นทางค่าน้ำเค็มของขนอม และนิคม อุตสาหกรรมขนาดเล็กทางตอนเหนือของภูเก็ต นอกจากนี้ยังมีโรงกลั่นน้ำมันอีกแห่งหนึ่งใน จังหวัดกระบี่

นิคมอุตสาหกรรมสุราษฎร์ธานี ที่ตั้ง แยกทางหลวงไปสนามบินที่พุนพิน บริเวณ
ทางหลวงสาย ๔๑ ตัดกับสาย ๔๐๑ พื้นที่ทั้งหมด ๑,๑๘๘ ไร่ จะก่อให้เกิดการจ้างงาน
๘,๕๐๐ คน และมูลค่าผลผลิต ๔,๖๐๐ ล้านบาทต่อปี ประมาณการลงทุนเบื้องต้น ๓๕๕ ล้านบาท

๒) โครงการพัฒนาเชื่อมโยงชายฝั่งตะวันออก - ตะวันตก เพื่อสนับสนุนและ
กระตุ้นการพัฒนาภาคใต้ตอนบน และจัดหาเส้นทางคมนาคมขนส่งทางบก เชื่อมโดยตรง
ระหว่างท่าเรือน้ำลึกภูเก็ตซึ่ง เป็นประตูที่เปิดสู่ประเทศตะวันตก กับกรุงเทพมหานคร และ
ภูมิภาคอื่น ๆ ถนนเชื่อมโยงชายฝั่งตะวันออก - ตะวันตก จะเป็นถนนที่เชื่อมท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต
เข้ากับจังหวัดสุราษฎร์ธานี และท่าเรือนานาชาติที่ขนอม จะเป็นการปรับปรุงเส้นทางเดิม
และสร้างเพิ่มเติมคือ ถนนสายเลียบเมืองสุราษฎร์ธานี - สนามบิน - พนม เพื่อหลบภูมิ-
ประเทศที่เป็นภูเขา/เนินสูง ช่วงหนึ่ง อีกช่วงหนึ่งจะเป็นการก่อสร้างสะพานข้ามเกาะ
ภูเก็ตแห่งใหม่แทนสะพานสารสิน ซึ่งจะช่วยระยะเวลาทางให้สั้นลง รวมความยาวตลอดสาย
๒๒๔ กิโลเมตร จะเริ่มก่อสร้างในช่วงกลาง และเสร็จสิ้นในช่วงกันยายน ปีที่ ๗

ทางรถไฟเชื่อมโยงชายฝั่งตะวันออก - ตะวันตก จะได้รับการพัฒนาโดยการ
ขยายเส้นทางสายย่อยศิริรัฐนิคมซึ่งมีอยู่ในปัจจุบัน ความยาวทั้งสิ้น ๒๖.๕ กิโลเมตร ทาง
รถไฟสายเชื่อมโยงนี้ส่วนใหญ่จะขนานไปกับถนนสายเชื่อมโยง และจะสิ้นสุดที่ท่าเรือน้ำลึก
ภูเก็ต จะเปิดดำเนินการได้ในช่วงปี ๒๕๒๔ (กลางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ ๗)

๓) โครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกสุราษฎร์ธานี เพื่อลดต้นทุนและอำนวยความสะดวก
ในการขนส่งสินค้าชั้นปฐมมายังกรุงเทพมหานครและสงขลา การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม
ก็ไม่จำเป็นต้องขนถ่ายไปลงเรือที่กรุงเทพมหานครและสงขลา ดังนั้นจึงเพิ่มความสามารถ
ในการแข่งขันกับตลาดต่างประเทศและดึงดูดการลงทุนจากกรุงเทพมหานครมายังพื้นที่ได้อีก
ทางหนึ่ง เป็นการจัดเตรียมพื้นที่สำหรับการพัฒนาแบบผสมผสานระหว่างสิ่งอำนวยความสะดวก
ด้านท่าเรือกับที่ตั้งอุตสาหกรรมเพื่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในระยะยาว แหล่ง
ที่ตั้งของท่าเรือที่เหมาะสม คือ บริเวณโค้วาเภอนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจาก
เข้าสู่เส้นทางเดินเรือนานาชาติได้ง่าย มีความคล่องตัวในการเดินเรือ และมีพื้นที่เพียงพอ
สำหรับการขยายกิจกรรมในอนาคต และเสียต้นทุนในการก่อสร้างและบำรุงรักษาต่ำ

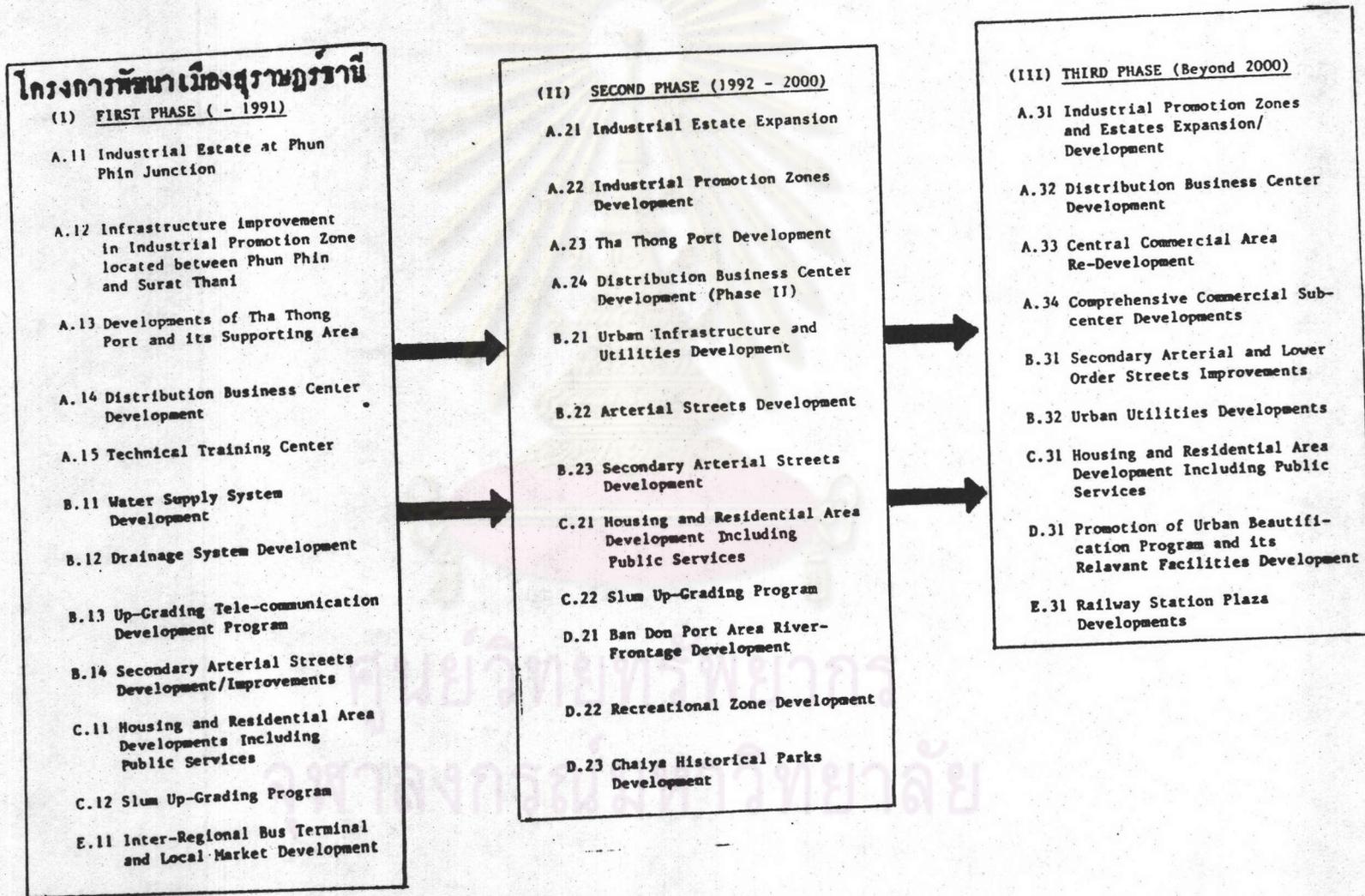
ระยะเวลาดำเนินการก่อสร้างควรจะเริ่มหลังจากท่าเรือสงขลาและภูเก็ตเสร็จสิ้นลงในปี ๒๕๒๕ (สิ้นสุดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๕) ซึ่งจะดำเนินการก่อสร้างระยะแรก ๒ ท่า และเมื่อเส้นทางเชื่อมโยงฝั่งตะวันออก - ตะวันตกเสร็จสมบูรณ์ จะทำการก่อสร้างอีก ๒ ท่า จะเปิดดำเนินการได้เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๗ ในปี ๒๕๓๕

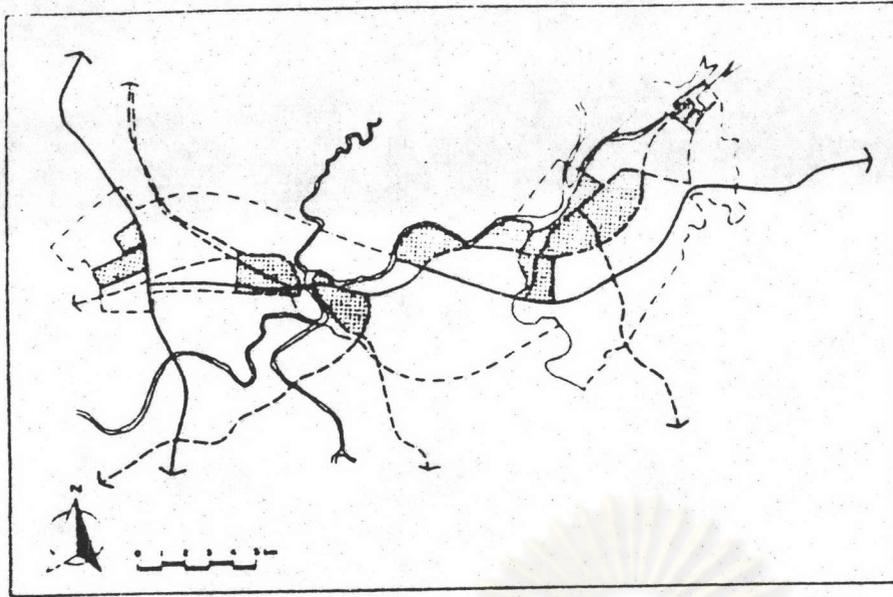
๔) โครงการพัฒนาเมือง เพื่อเสริมสร้างหน้าที่การบริการของเมืองให้รองรับการเร่งรัดพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาที่มุ่งขยายขอบเขตทางเศรษฐกิจสู่ระดับนานาชาติ และกระจายความเจริญออกจากกรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างความมั่นคงในโครงสร้างทางกายภาพและกลไกค้ำองคค์กร/การคลังให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของเมือง ตลอดจนเพิ่มความสำคัญของชนบทและเมืองในภาคใต้คอนบนาให้มีความสัมพันธ์กันมากขึ้น เป้าหมายของการพัฒนาจะพัฒนาสู่มาตรฐานและพุนพินให้เป็นชุมชนที่รองรับประชากรได้ ๑๗๐,๐๐๐ คน ในปี ๒๕๔๓ ในฐานะที่เป็นเมืองอุตสาหกรรมและกระจายสินค้าโดยแบ่งระยะเวลาในการดำเนินการเป็น ๓ ระยะ ดังแสดงในแผนภูมิ ๕.๘ และแผนที่ ๕.๑๐

๕) โครงการพัฒนาที่ราบคำคองกลาง (เน้นการปลูกปาล์มน้ำมัน) ซึ่งเป็นพื้นที่ต่อเนื่องระหว่างคองใต้ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับจังหวัดกระบี่ เป็นบริเวณที่รกร้างยังใช้ประโยชน์จากที่ดินไม่เต็มประสิทธิภาพ แต่มีความเหมาะสมในการปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งจะดำเนินการทั้งสวนปาล์มขนาดใหญ่และการพัฒนาสวนปาล์มรายย่อย ในพื้นที่ ๒๕๐,๐๐๐ ไร่ ซึ่งจะพัฒนาทั้งทางด้านการจัดการที่ดิน การขยายสัมปะทานพื้นที่ของรัฐ การให้สิทธิทำกินในที่ดินของรัฐ ความช่วยเหลือด้านการเงินผ่านบรรษัทส่งเสริมเงินทุนเพื่อการอุตสาหกรรม (BOI) หรือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งการวิจัย พัฒนา และการส่งเสริมทางวิชาการและการพัฒนาของภาคเอกชน เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและการแข่งขันด้านตลาดปาล์มน้ำมันของประเทศ

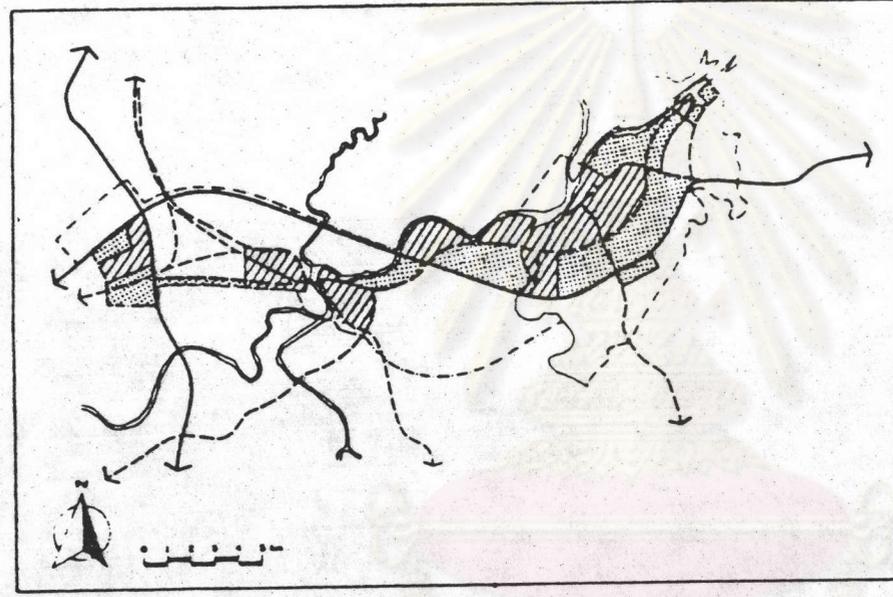
๖) โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ (แม่น้ำตาปี - พุมดวง) เพื่อให้ประโยชน์และความคุมแม่น้ำตาปี - พุมดวง สำหรับการพัฒนาไฟฟ้าพลังน้ำในบริเวณคองของแม่น้ำจากเขื่อนเชี่ยวหลานและเขื่อนแก่งกรุง ซึ่งจะทำการผลิตไฟฟ้าประมาณ ๗๒๐ กิโลวัตต์ต่อชั่วโมงต่อปี สำหรับการชลประทานในพื้นที่ประมาณ ๓๕๕,๐๐๐ ไร่ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน และพื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกข้าวทางคองปลายของแม่น้ำ เพื่อให้ในช่วงปี ๒๕๓๓ - ๒๕๔๓ สามารถ

แผนภูมิ 5.4 โครง การพัฒนาเมืองสุราษฎร์ธานี ในแผนพัฒนาภาคใต้ตอนบน

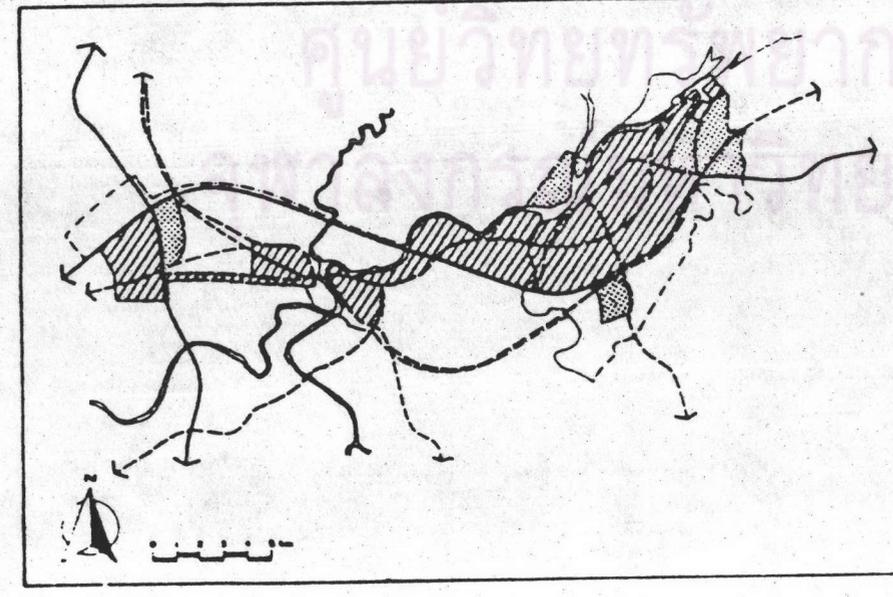

FIRST PHASE (1991)

SECOND PHASE (2000)

THIRD PHASE (2001)

- LEGEND :
- ←————→ MAJOR ARTERIAL STREET
 - ←-----→ SECONDARY ARTERIAL STREET
 - ←-----→ RAILWAY
 - PROPOSED URBAN PLANNING AREA

แผนที่ 5.10 DEVELOPMENT PHASING IN SURAT THANI URBAN AREA

ผลิตข้าวบริโภคในภาคใต้ตอนบนได้ ๑๐๐๐๐ เพื่อการอุปโภคและบริโภคในเขตเมืองและพื้นที่
อุตสาหกรรม ซึ่งในปี ๒๕๔๓ จะสามารถสนองความต้องการน้ำประปาได้ ๒๕,๐๐๐ ลูกบาศก์
เมตร ต่อวัน ตลอดจนเพื่อการบรรเทาภาวะน้ำท่วมจากแม่น้ำตาปี - พุมดวง โดยลดช่วง
เวลาน้ำท่วมสูงสุด โดยใช้ประโยชน์จากเขื่อนเชี่ยวหลานและเขื่อนแก่งกรุง และ เริ่มการ
ไหลของแม่น้ำโดยการพัฒนาเส้นทางผันน้ำใหม่บริเวณคองแม่น้ำตาปี - พุมดวง

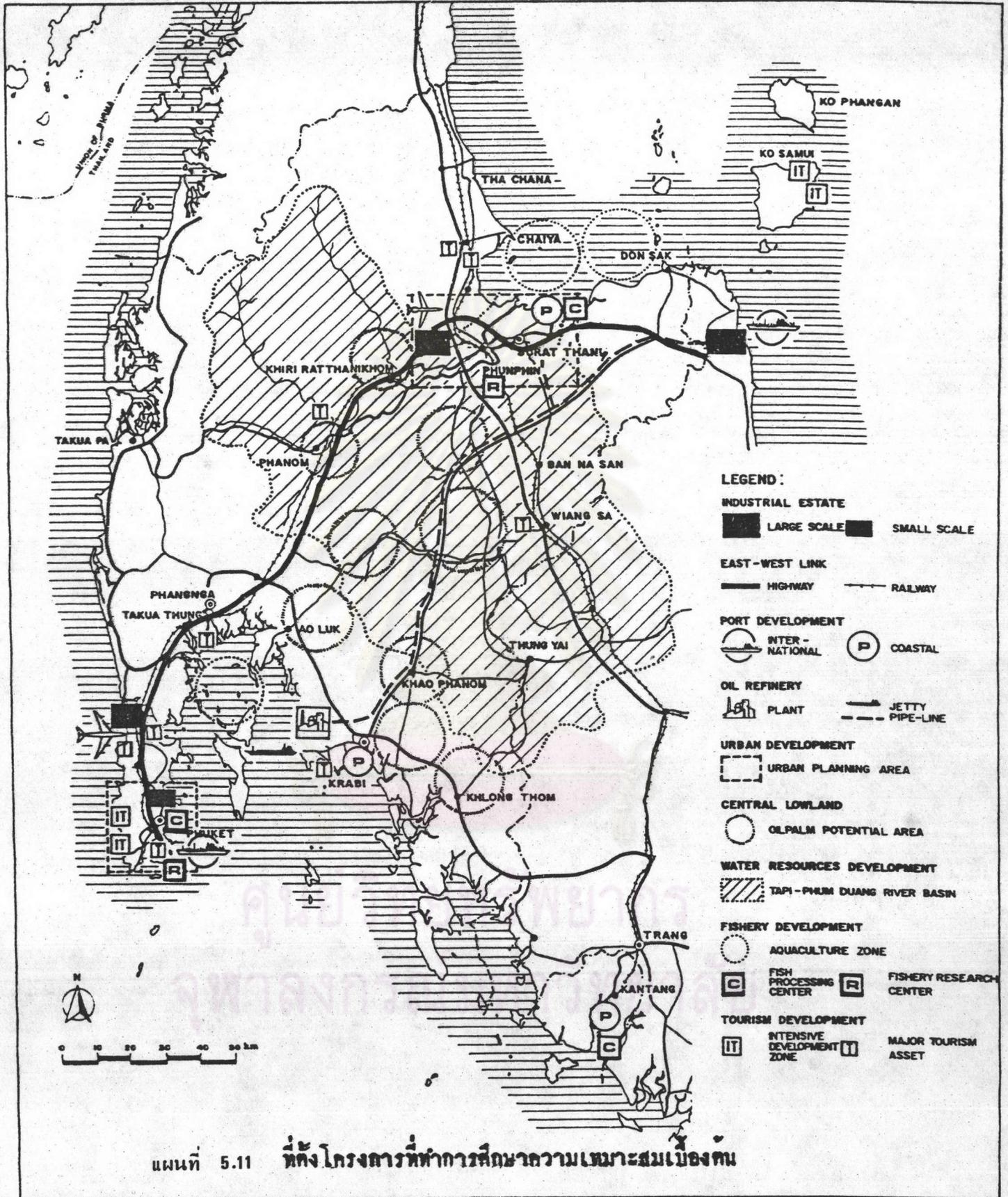
๓) โครงการพัฒนาการประมง เพื่อรักษาและเพิ่มทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลที่อยู่
ใกล้เคียงกับภาคใต้ตอนบน โดยกำหนดให้ทำการประมงในลักษณะ small-scale และ
การเพาะเลี้ยงชายฝั่งในพื้นที่มีศักยภาพในบริเวณอ่าวบ้านดอนและอ่าวพังงา การส่งเสริม
การทำประมงน้ำลึกลึกนั้นกำหนดให้บริเวณท่าเรือท่าทอง เป็นฐานการทำประมงและ
แปรรูป เพื่อทดแทนฐานอุตสาหกรรมประมงที่สมุทรสาครและสมุทรปราการซึ่งกำลังประสบ
ปัญหาเกี่ยวกับการขยายตัว (แผนที่ ๕.๑๑)

นอกจากนี้ยังมีโครงการตามพระราชประสงค์อยู่ ๒ โครงการ อยู่ในอำเภอพระแสง
คือ

๑) โครงการจัดสรรที่ดินนิคมสร้างตนเองพระแสง อยู่ที่ตำบลโพธิ์บึง ตำบลพระแสง
หลักการ ต้องการจัดที่ดินให้ราษฎรครอบครัวละ ๒๐ ไร่ ให้เป็นที่ทำกิน ๒๐ ไร่ และเป็นที่อยู่
อาศัย ๑ ไร่ โครงการที่กำหนดไว้ จำนวน ๑,๐๐๐ ครอบครัว

๒) โครงการจัดสรรที่ดินสำหรับหมู่บ้านป่าไม้ พื้นที่ดำเนินการที่ป่าสงวนแห่งชาติ
คลองสินปุน ตำบลสินปุน อำเภอพระแสง โดยกำหนดหลักการจะจัดพื้นที่ให้ราษฎรครอบครัวละ
๒๐ ไร่ เป็นที่อยู่อาศัย ๑ ไร่ พื้นที่ทำกิน ๑๔ ไร่ พื้นที่ปลูกไม้ใช้สอย ๕ ไร่

ซึ่งผลจากโครงการพัฒนาของรัฐที่จะเกิดขึ้นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จะทำให้เมือง
สุราษฎร์ธานีเป็นเมืองอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องกับวัตถุดิบในท้องถิ่น
อันได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลผลิตจากการประมง แร่ใยหิน เป็นต้น ซึ่งผลผลิตทาง
การเกษตร และการประมงจะได้มาจากโครงการพัฒนาที่ราบต่ำตอนกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ปาล์มน้ำมัน และโครงการพัฒนาการประมงที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ที่จะนำมาใช้ในอุตสาหกรรมแปรรูป
วัตถุดิบในท้องถิ่นดังกล่าว ทำให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นแหล่งผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ
แห่งหนึ่งในภาคใต้เนื่องจากยังมีพื้นที่ที่สามารถจะขยายการเพาะปลูก และมีน้ำเพื่อการเกษตร
อยู่อย่างสมบูรณ์อันเนื่องมาจากโครงการพัฒนาลุ่มแม่น้ำตาปีและพุมดวง นอกจากนั้นผลจากการ

แผนที่ 5.11 ที่ตั้งโครงการที่ทำการศึกษาคความเหมาะสมเบื้องต้น

พัฒนาเส้นทางสายเชื่อมโยงชายฝั่งทะเลตะวันออก - ตะวันตก และท่าเรือน้ำลึกที่อำเภอชนคม จะส่งเสริมให้เมืองสุราษฎร์ธานีมีหน้าที่เป็นเมืองกระจายสินค้า โดยอาศัยความได้เปรียบใน ด้านที่ค้ำ และเส้นทางคมนาคมที่ติดต่อกับส่วนอื่น ๆ ภายในภาคใต้ได้อย่างสะดวก ซึ่งจาก โครงการพัฒนาดังกล่าวจะทำให้สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานีเจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว

๕.๖ สรุปสภาพปัจจุบัน แนวโน้มการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ศักยภาพของพื้นที่ ทิศทางและแบบแผนการพัฒนา ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน สามารถสรุปสภาพปัจจุบัน และแนวโน้มการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ดังนี้

๑) โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นโครงสร้างเศรษฐกิจทางการเกษตร ซึ่งมีลักษณะดังนี้

๑.๑ ลักษณะการผลิตยังคงพึ่งพิงอยู่กับสินค้าการเกษตรที่มีคุณภาพไม่สูงนัก เพียงไม่กี่ชนิด ได้แก่ ข้าว ยางพารา มะพร้าว ผลไม้ และสัตว์ทะเล ซึ่งต้องพึ่งพิงตลาดภายนอกประเทศเป็นส่วนใหญ่ จึงเป็นสินค้าที่มีการแข่งขันอย่างมากทั้งในและนอกประเทศ อีกทั้งไม่สามารถกำหนดราคาสินค้าการเกษตรให้สอดคล้องกับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นได้ ประกอบกับมูลค่าการผลิตในสาขาการเกษตรกรรมก็สูงถึงร้อยละ ๕๑.๒ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ของจังหวัด ดังนั้น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงราคาผลผลิตลดต่ำลง เนื่องจากต้องแข่งขันกับสินค้าชนิดเดียวกันอย่างมาก จึงส่งผลกระทบต่อรายได้ของประชากรซึ่ง เป็นเกษตรกร เป็นส่วนใหญ่และภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ ที่พึ่งพิงสินค้าการเกษตร

๑.๒ สภาพการผลิตในปัจจุบันต้องพึ่งพาลมฟ้าอากาศอย่างมาก เมื่อประสบกับสภาวะฝนแล้งจะเกิดความเสียหายอย่างมาก ทั้ง ๆ ที่มีแหล่งน้ำอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์แต่ก็ขาดการพัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทานที่มีประสิทธิภาพทั้งในเรื่องการจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและเพื่อการอุปโภคและบริโภค

๑.๓ การผลิตทางการประมงและป่าไม้ในอดีตเป็นผลิตแบบซุกซุกทรัพย์ากรเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างไม่ประหยัด ซึ่งจากการใช้ทรัพยากรในลักษณะดังกล่าวทำให้เกิดภาวะชะงักงันในการผลิตในสาขาทั้งสอง แนวโน้มการผลิตลดลงเป็นลำดับ

๑.๔ ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจการ เกษตรที่แล้งมาเป็นผลจากการขยายตัวของพื้นที่ทำกิน โดยการบุกเบิกพื้นที่ป่าสงวนของประชาชนเพื่อขยายพื้นที่เพาะปลูกออกไป จากการศึกษาการใช้ที่ดินจะ เห็นว่าการใช้พื้นที่เป็นการใช้ที่ดินแบบไม่เต็มประสิทธิภาพ ถึงร้อยละ ๔๘.๕ ของพื้นที่ทั้งหมดในปี ๒๕๒๕ จึงควรจะหาวิถีทางเพื่อปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้ดีขึ้น เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตต่อไร่มากกว่าการขยายพื้นที่เพาะปลูก

ตามที่กล่าวมาข้างต้นจะ เห็นว่าโครงสร้างทาง เศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ยังมีเสถียรภาพไม่คึกคัก จึงควรจะได้พิจารณาแนวทางปรับปรุงโครงสร้างทาง เศรษฐกิจการ เกษตรที่จะเพิ่มความมั่นคงยิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะต้องดำเนินการในระยะยาวก็ตาม โดยการปรับปรุงการผลิตทางการ เกษตรกรรมโดยการ เพิ่มผลผลิตต่อไร่โดยใช้เนื้อที่การผลิตเท่าเดิม พร้อม ๆ กับการปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตให้ได้มาตรฐาน และ เปลี่ยนโครงสร้างการผลิตทางประมงและป่าไม้ให้เป็นการผลิตที่ไม่ทำลายระบบนิเวศน์ และมีการทดแทนทรัพยากรธรรมชาติที่สูญเสียไปเพื่อประโยชน์ในระยะยาว

๒) โครงสร้างการผลิตทางอุตสาหกรรมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ก็คือ อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้า เกษตรซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการผลิตในภาคเกษตรกรรม แต่เมื่อพิจารณาถึงมูลค่าที่เกิดจากการผลิตทั้งสองสาขาการผลิตจะพบว่า การผลิตสาขาเกษตรกรรมมีมูลค่าการผลิตสูงกว่าสาขาอุตสาหกรรมอยู่ถึง ๗ เท่าตัว แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของการผลิตทั้งสองสาขาอยู่ในระดับต่ำมาก วัตถุประสงค์จากภาคเกษตรกรรมไม่สามารถจะกระตุ้นให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (value added) ในสาขาอุตสาหกรรมได้เท่าที่ควร และฐานการผลิตทางอุตสาหกรรมของจังหวัดยังคงแคบอยู่มาก แต่เมื่อพิจารณาถึงโอกาสที่จะพัฒนาการผลิตในสาขาอุตสาหกรรมจะ เห็นว่ามีอยู่ทางที่ชัดเจนแจ่มใสมาก อันเนื่องมาจากทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ ทั้งดินแร่ และผลผลิตทางการ เกษตรที่คาดว่าจะต้อง เพิ่มปริมาณขึ้นอย่างมากอันเนื่องมาจากการพัฒนาการผลิตในสาขาการ เกษตร ท่าเลที่ตั้งของจังหวัดสุราษฎร์ธานีเองที่เหมาะสมจะพัฒนาให้มีท่าเรือน้ำลึก และความสะดวกของเส้นทางคมนาคมทั้งทางบกและทางทะเล เหล่านี้ล้วนเป็นข้อได้เปรียบในการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด ข้อจำกัดก็คือ การขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐาน และคุณภาพของแรงงาน เป็นต้น

การพัฒนาการอุตสาหกรรมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ควรจะเป็นอุตสาหกรรมที่เกิดจากความได้เปรียบของทำเลที่ตั้งและความสะดวกของเส้นทางคมนาคม อาทิ เช่น อุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการกระจายสินค้า เป็นต้น ควรจะเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถนำวัตถุดิบในท้องถิ่นมาเพิ่มมูลค่าให้สูงขึ้น (value added) แทนที่จะเป็นการส่งออกวัตถุดิบเพื่อนำไปผลิตในพื้นที่อื่นเช่นในปัจจุบัน ในอนาคตอันใกล้จะมีโครงการพัฒนาทางอุตสาหกรรมของภาครัฐบาลมาลงในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดใกล้เคียง ตามโครงการพัฒนาภาคใต้คอนบน จึงจำเป็นจะต้องมีการพัฒนาพื้นที่สุราษฎร์ธานีให้เตรียมพร้อมกับการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อไป

๓) ระบบชุมชนของจังหวัดสุราษฎร์ธานีไม่สามารถทำหน้าที่ในการกระจายความเจริญออกไปสู่พื้นที่ชนบทโดยรอบได้ เนื่องจากมีศูนย์กลางชุมชนแบบโคเคียว (Primate city) คือ เมืองสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วเมื่อไม่นานมานี้ ทำให้ขาดแคลนบริการขั้นพื้นฐานและการใช้ที่ดินในเมืองล้น

๔) การบริการทางสาธารณะและสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐาน นับว่ายังไม่เพียงพอกับความต้องการของประชากร ซึ่งทวีจำนวนมากขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะในชุมชนชนบทและชุมชนกึ่งเมือง (สุขาภิบาล) บางแห่ง อาทิ บริการทางสาธารณสุข, บริการค่านไฟฟ้าและประปา, เส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และชุมชนเมืองเข้าด้วยกัน ฯลฯ

๕) จากการศึกษาสภาพปัญหาหลักในการพัฒนาจังหวัด และการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาพบว่า ปัญหาที่มีความสำคัญและจะเร่งรีบแก้ไข ได้แก่ ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะปัญหารฐานการผลิตสาขาอุตสาหกรรมแคบและขยายตัวได้น้อย, ผลผลิตทางการเกษตรต่ำ, ปัญหาการท่องเที่ยวน้อย, ความล้าสมัย ปัญหาการขาดแคลนบริการขั้นพื้นฐาน ก็เป็นปัญหาที่มีความสำคัญมากเช่นกัน

๕.๗ แนวทางการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๕.๗ แนวทางการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในส่วนนี้จะได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยพิจารณาจากสภาพพื้นฐานทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งศักยภาพ มลพิษและแนวโน้มในอนาคต เนื่องจากข้อจำกัดในด้านเวลา งบประมาณ ฯลฯ การเสนอแนะแนวทางการพัฒนาจึงเป็นแค่เป็นแนวความคิด เพื่อประกอบการพิจารณาเสนอโครงการพัฒนาในชั้นรายละเอียดต่อไปเท่านั้น อนึ่ง ในการพิจารณาแนวโน้มและกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาจังหวัดจะต้องคำนึงถึงเงื่อนไขการพัฒนา อันได้แก่ นโยบาย และความพร้อมในการลงทุนของภาครัฐ ประกอบด้วย ซึ่งในขณะนี้จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแนวโน้มที่จะได้รับการเร่งพัฒนาให้เป็นเมืองอุตสาหกรรม และเมืองหลักของภาคใต้ตอนบน จังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงมีแผนและโครงการพัฒนาที่จะกระตุ้นการพัฒนาอยู่เป็นจำนวนมาก ในการพิจารณาเพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาจังหวัดในที่นี้จัดทำโดยมีเงื่อนไข ๒ ประการ คือ

๑. เป็นการพิจารณาจากสภาพ และศักยภาพในการพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน
๒. เงื่อนไขจากการพัฒนาหรือนโยบายการพัฒนาของรัฐ ที่คาดว่าจะเกี่ยวข้องกับจังหวัดสุราษฎร์ธานีในระยะยาว

ซึ่งจากเงื่อนไขดังกล่าว ได้นำเข้าสู่การเสนอแนะแนวทางการพัฒนาใน ๒ ลักษณะ คือ แนวทางการพัฒนาในระยะสั้น (ปี ๒๕๒๕ - ๒๕๓๕) และแนวทางการพัฒนาในระยะกลางถึงระยะยาว (ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ เป็นต้นไป)

๕.๗.๑ การพัฒนาโครงสร้างทางกายภาพและ เศรษฐกิจ

ก. เกษตรกรรมและกายภาพ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญคือสภาพทาง เศรษฐกิจ ไม้ที่กิน ป่าไม้ แร่ธาตุ แหล่งน้ำ ตลอดจนทรัพยากรการท่องเที่ยว ให้อยู่สภาพสมบูรณ์ และอยู่ในสมดุลย์ธรรมชาติ โดยนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ และประหยัดทรัพยากร
๒. เพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพทาง เศรษฐกิจของจังหวัดซึ่งมีโครงสร้าง เป็นเศรษฐกิจการเกษตรให้ดียิ่งขึ้น เน้นการผลิตทางการเกษตรให้มีฐานการผลิตกว้างขวางขึ้น

โดยสนับสนุนการผลิตโดยใช้พืชพันธุ์ดีซึ่งจะให้ผลผลิตมากยิ่งขึ้นและมีคุณภาพดีตรงตามความต้องการของตลาด สนับสนุนและส่งเสริมการประกอบอาชีพทรงอื่น ๆ ให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มพูนรายได้ และลดอัตราการเสี่ยงเมื่อราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ

๓. เพื่อแก้ไขปัญหาคาราคาเข่งน้ำในการเกษตร และส่งเสริมการทำเกษตรแบบเต็มที่ตลอดทั้งปี และปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ที่ดินให้ดีกว่าเดิม

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง การประมงน้ำจืด การปศุสัตว์

๕. พัฒนาและส่งเสริมการเผยแพร่เทคโนโลยีการผลิตทางการเกษตร โดยการสนับสนุนการค้นคว้าและวิจัยวิชาการเกษตร การเพาะเลี้ยงชายฝั่งฯ และสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการค้นคว้าวิจัยมากยิ่งขึ้น

เป้าหมายและพื้นที่เป้าหมาย

- ระยะสั้น

๑. เพิ่มผลผลิตข้าวเฉลี่ยทั้งจังหวัดในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ในเขตชลประทานในเขตอำเภอไชยา และพื้นที่ซึ่งที่ดินมีสมรรถนะเหมาะสมต่อการเพาะปลูกข้าวอยู่แล้ว ในเขตอำเภอท่าชนะ ท่าฉาง พุนพิน กาญจนาภิเษก และอำเภอเมือง

๒. เพิ่มพื้นที่เพาะปลูกยางพันธุ์ดีจากร้อยละ ๗๕ ของพื้นที่ปลูกยางทั้งหมดในปัจจุบันให้ใกล้เคียง ๑๐๐% ในปี ๒๕๓๔ (สิ้นสุดแผนพัฒนา ฉบับที่ ๖) ซึ่งจะเพิ่มผลผลิตยางพาราจาก ๖๐ - ๘๐ กิโลกรัมต่อกัน เป็น ๑๐๐ - ๒๐๐ กิโลกรัมต่อกัน จากสถานการณ์ยางพาราที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไม่ควรจะขยายพื้นที่เพาะปลูกให้ออกไปอีก แต่ควรจะทำให้ความสนใจในเรื่องการปรับปรุงบำรุงพันธุ์มากยิ่งขึ้น

๓. ปลูกปาล์มน้ำมัน ขยายพื้นที่เพาะปลูกให้มากยิ่งขึ้น ในบริเวณที่ราบต่ำตอนกลาง เนื่องจากยังมีพื้นที่ที่ยังไม่ไถ่เข้าไปให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่อยู่มาก ซึ่งจะอยู่ในเขตอำเภอพระแสง เคียนซา และกิ่งชัยบุรี ซึ่งเป็นบริเวณที่ถูกกำหนดให้ส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมัน มาตั้งแต่ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๔ และในโครงการพัฒนาภาคใต้ตอนบน

๔. พัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก เช่น เหมืองฝาย ฝายเก็บน้ำ บ่ออากาศ ตลอดจนระบบการชลประทานในระดับไร่นาอันได้แก่การขุดคลองซอย เพื่อส่งน้ำ พัฒนาระบบการชลประทานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรในฤดูแล้งของพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัด ได้แก่ในเขตอำเภอกาญจนดิษฐ์ เคียนซา ท่าชนะ ไชยา พระแสง บ้านนาสาร พุนพิน คอนลักษ์ พนม คีรีรัฐนิคม และอำเภอ เมืองสุราษฎร์ธานี

๕. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดินเพื่อการให้สูงขึ้นลดพื้นที่ที่มีการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์อย่างเบาบางจากร้อยละ ๔๕.๕ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด สนับสนุน การทำการเกษตรเข้มข้นตลอดปี (Intensive cultivation) ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การทำไร่นาสวนผสม การปลูกพืชเหลื่อมฤดูหรือปลูกพืชมากกว่าหนึ่งครั้งหรือหนึ่งชนิดในพื้นที่เดียวกัน เป็นต้น

- ระยะกลาง-ระยะยาว

๖. วางแผนการใช้ที่ดินของจังหวัด เพื่อให้การใช้ที่ดินในอนาคต สอดคล้องกับสมรรถนะของดิน ตลอดจนศักยภาพในการพัฒนา และสภาพการใช้ที่ดินในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดินและการผลิต ตลอดจนการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของสภาพแวดล้อม โดยรูปแบบการใช้ที่ดินในอนาคต ควรจะ เปลี่ยนรูปแบบการเพิ่มผลผลิตจาก ลักษณะที่ขยายการบุกเบิก และใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลืองมาเป็นลักษณะที่ก่อให้เกิดสมรรถนะทาง นิเวศน์วิทยาและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งควรมีรูปแบบดังนี้ (แผนที่ ๕.๑๒)

- พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ได้แก่พื้นที่บริเวณที่มีความลาดชันสูงทางค่านทิศตะวันตกของจังหวัดในเขตอำเภอท่าชนะ ไชยา ท่าฉาง คีรีรัฐนิคม บ้านตาขุน และพนม พื้นที่ทางทิศตะวันออกในเขตอำเภอกาญจนดิษฐ์ บ้านนาสาร และเวียงสระ เป็นบริเวณที่จะ ค້องอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นป่าต้นน้ำลำธาร และป้องกันภัยการของดิน ตลอดจนป่าไม้ชายเลน ซึ่งจะต้องอนุรักษ์ไว้เพื่อความสมบูรณ์ทางธรรมชาติและระบบนิเวศน์

- พื้นที่ป่าสงวน เนื่องจากสภาพป่าเป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์ เป็นป่าสงวน เพื่อการพัฒนาในอนาคต จะกระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่จังหวัด ในเขตอำเภอพระแสง กิ่งอำเภอ ชัยบุรี เคียนซา เวียงสระ และบ้านนาเค็ม ซึ่งพื้นที่ป่าสงวนจะทำหน้าที่เป็น buffer zone ป้องกันความเสียหายให้ป่าต้นน้ำลำธาร

- ป่าปลูกทดแทน สภาพป่าถูกบุกรุกทำลายลงไปเป็นอันมาก จำเป็น
ต้องทำการปลูกป่าทดแทนเพื่อป้องกันการพังทลายของดินและอนุรักษ์ต้นน้ำลำธาร หรือหาวิธี
การ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ที่ดิน ซึ่งพบอยู่ในเขตอำเภอท่าชนะ ไชยา ท่าฉาง พนม
คีรีรัฐนิคม เคียนซา คอนสัก กาญจนคีรีรัฐ บ้านนาสาร เวียงสระ

- พื้นที่ทำนา ไร่แกว่ พื้นที่ที่มีสมรรถนะในการทำนาสูง แต่มีปัญหาใน
เรื่องระบบชลประทาน เมื่อได้รับการปรับปรุงจะทำให้ประสิทธิภาพดีขึ้น ผลผลิตจะเพิ่ม
ขึ้น ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอท่าชนะ ไชยา ท่าฉาง พุนพิน เมืองสุราษฎร์ธานี กาญจนคีรีรัฐ
บ้านนาสาร เวียงสระ

- พื้นที่ปลูกพืชยืนต้น ไร่แกว่ พื้นที่ที่มีสมรรถนะของดินเหมาะกับการ
ปลูกพืชยืนต้น แต่สภาพการใช้ที่ดินเป็นการใช้อย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ จึงเหมาะสำหรับการ
พัฒนาประสิทธิภาพการใช้ที่ดินให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งพบอยู่ทั่วไปทุกอำเภอในจังหวัด

- พื้นที่ส่งเสริมการผลิต ไร่แกว่ พื้นที่ซึ่งการใช้ที่ดินสอดคล้องกับสมรรถนะ
ที่ดินอยู่แล้ว ซึ่งจะเพิ่มผลผลิตได้โดยการพัฒนาระบบชลประทาน การปรับปรุงคุณภาพของ
ดินให้ดียิ่งขึ้น การปรับปรุงบำรุงพันธุ์ และการจัดการฟาร์มอย่างมีประสิทธิภาพ

- กำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมในการเพาะเลี้ยงชายฝั่งไว้อย่างแน่นอนใน
บริเวณอ่าวบ้านดอน ในบริเวณป่าชายเลน และบริเวณริมฝั่งทะเลตั้งแต่อำเภอไชยา ท่าฉาง
เมืองสุราษฎร์ธานี กาญจนคีรีรัฐ และคอนสัก เพื่อป้องกันการบุกรุกทำลายป่าชายเลน และ
ทำลายสมดุศลยธรรมชาติ ซึ่งรูปแบบการใช้ที่ดินที่เสนอแนะไว้ในที่นี้จะสอดคล้องกับโครงการ
พัฒนาของรัฐในระยะยาว เป็นส่วนใหญ่ เช่น การพัฒนาที่ราบต่ำตอนกลาง ซึ่งมุ่งส่งเสริมการ
ผลิตพืชเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งปาล์มน้ำมัน ซึ่งรูปแบบการใช้ที่ดินในที่นี้ได้เสนอแนะให้
บริเวณดังกล่าว เป็นพื้นที่ที่ควรจะได้รับส่งเสริมการผลิต โดยการใช้พืชพันธุ์ดีและการจัด
การฟาร์มอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการเร่งรัดการผลิตปาล์มน้ำมันในบริเวณดังกล่าวควรจะได้
เร่งรัดการดำเนินการคัดถนน เพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ปลูกเข้ากับโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มทำให้
คมนาคมขนส่งทำได้สะดวกและรวดเร็ว

๗. หาวิธีการเพื่อป้องกันการเกิดอุทกภัยอย่างฉับพลันและเรื้อรัง
ในเขตอำเภอพุนพิน ตลอดจนดำเนินการแก้ไขและหาทางป้องกันการก่อกองบริเวณปากอ่าว
บ้านดอนอันเป็นอุปสรรคต่อการคมนาคมขนส่งทางทะเล

แนวทางการพัฒนา

การผลิตในสาขาเกษตรกรรม แนวทางการพัฒนาที่จะต้องเร่งรัด
ดำเนินการอย่างค่อนเนื่องในระยะแรก คือ

๑. การพัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน โดยให้ความสำคัญกับ
การชลประทานในระดับริมาณ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรกรรม และ
เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิต โดยการปรับปรุงพื้นที่ที่อยู่ในเขตชลประทานแก่ชาวนาคูคลองส่งน้ำ ให้
มีระบบการส่งน้ำที่สมบูรณ์ขึ้น การขยายพื้นที่ที่ได้รับการชลประทาน โดยการพัฒนาแหล่งน้ำ
ทั้งขนาดกลาง - เล็ก เช่น การสร้างอ่างเก็บน้ำ ฝาย ฯลฯ

๒. ปรับปรุงโครงสร้างการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร โดยการเพิ่ม
ประสิทธิภาพการผลิตและการใช้ที่ดิน ส่งเสริมการทำเกษตรแบบเข้มข้นตลอดปี (In-
tensive cultivation) ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธีด้วยกัน เช่น

- การทำฟาร์มแบบผสมผสาน (Integrated System)

เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมทั้งการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์
ซึ่งสามารถจะผสมผสานในพื้นที่เดียวกันได้ ตัวอย่าง เช่น การเลี้ยงโค-กระบือในสวน
มะพร้าว การเลี้ยงผึ้งในสวนผลไม้ ฯลฯ

- การปลูกพืชหลายชนิดหรือหลายครั้งในพื้นที่เดิม (Multiple
cropping) ตัวอย่าง เช่น ในพื้นที่ที่ดำเนินการเปลี่ยนแปลงพันธุ์จากพันธุ์พื้นเมืองมาเป็น
พันธุ์ ซึ่งจะเริ่มให้ผลผลิตหลังจากปลูกประมาณ ๕ ปี ซึ่งในระยะ ๑-๓ ปีแรกสามารถ
จะทำการปลูกพืชแซมระหว่างแถวพาราไดซ์ ซึ่งพืชที่เหมาะสมได้แก่ สับปะรด ข้าวไร
(พันธุ์เมืองหลวง) ข้าวโพก (สุวรรณ ๑, ๔) และกล้วยน้ำว้า เป็นต้น

๓. รูปแบบการใช้ที่ดินในอนาคตที่เสนอแนะไว้ในที่นี้เป็นการใช้ที่ดิน
ซึ่งได้พิจารณาจากศักยภาพในการพัฒนาตามบทที่ ๔ สมรรถนะที่ดินทางการเกษตร และ
สภาพการใช้ที่ดินในปัจจุบัน ทั้งนี้จะต้องดำเนินการอย่างค่อนเนื่องทั้งในระยะสั้น และระยะ
ยาว (แผนที่ ๕.๑๒)

ก. พื้นที่ที่ควรจะอนุรักษ์ให้คงสภาพป่าต้นน้ำลำธารของจังหวัด
ซึ่งจะอยู่ในบริเวณทิศตะวันตกของอำเภอพนม บ้านคาชุน คีรีรัฐนิคม ท่าฉาง ไชยา ท่าชนะ

และทางทิศตะวันออกของอำเภอกาญจนบุรี บ้านนาสาร เวียงสระ และพระแสง ทั้งนี้ รวมถึงพื้นที่ป่าชายเลนด้วย

ข. พื้นที่ส่งเสริมการผลิตพืชหลัก ได้แก่ บริเวณที่มีการใช้ที่ดินเพื่อการเพาะปลูกสอดคล้องกับสมรรถนะที่ดินอยู่แล้ว ซึ่งการเพิ่มผลผลิตจะทำได้โดยการปรับปรุงบำรุงพันธุ์พืชที่ใช้ให้เป็นพันธุ์ที่มีผลผลิตสูง (High Yield Variety) โดยเฉพาะอย่างยิ่งยางพารา และมะพร้าว การพัฒนาระบบชลประทาน การปรับปรุงบำรุงดิน และการเลือกใช้เทคโนโลยีในการผลิตที่เหมาะสม ซึ่งแบ่งเป็นพื้นที่ส่งเสริมการทำนา และพื้นที่ส่งเสริมการผลิตพืชเศรษฐกิจ (ยางพารา, มะพร้าว, ปาล์มน้ำมัน และผลไม้)

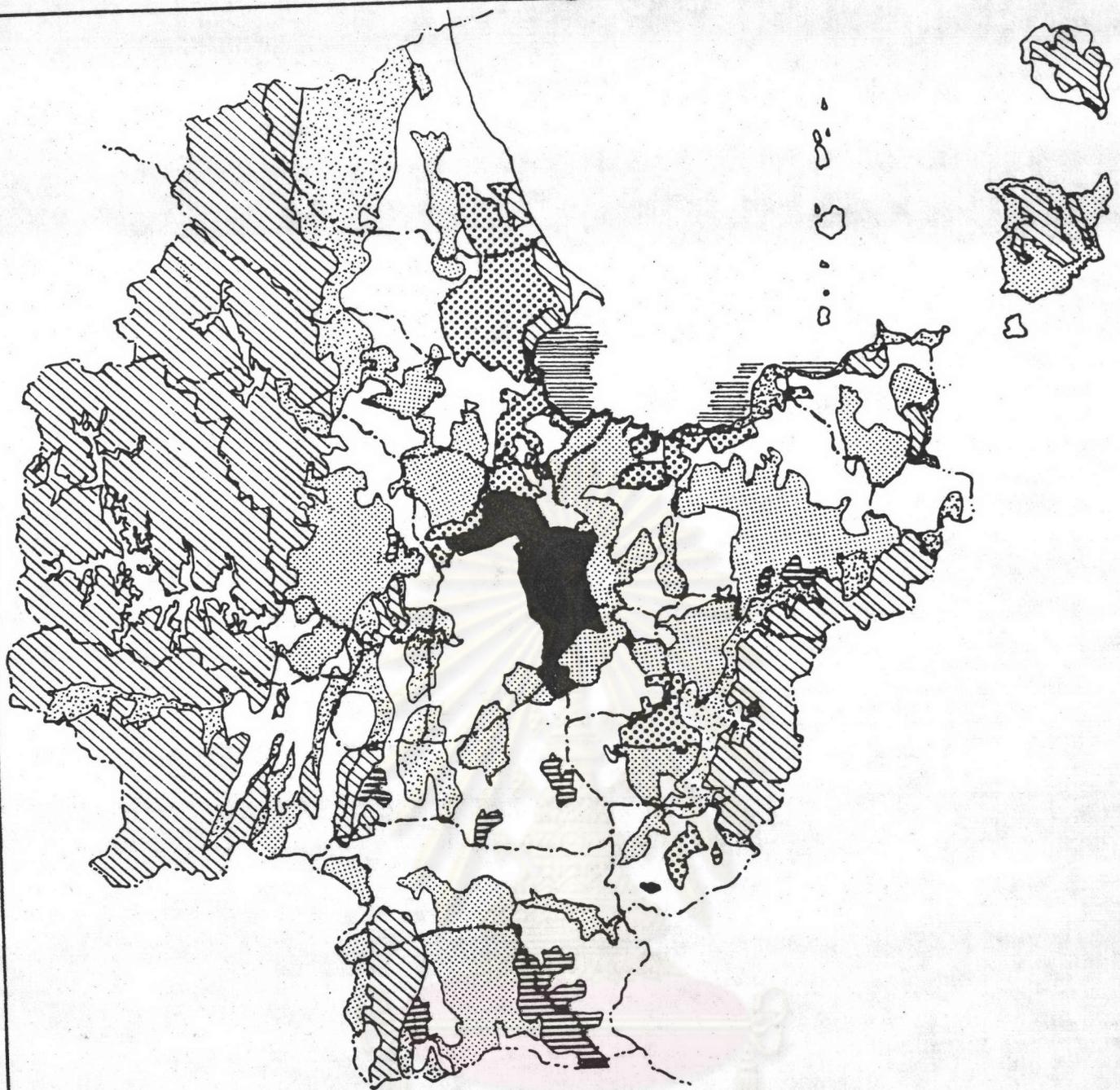
ค. พื้นที่ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง ซึ่งควรจะได้กำหนดพื้นที่ไว้อย่างแน่นอนเพื่อป้องกันการบุกรุกทำลายป่าชายเลน ซึ่งจะอยู่ในบริเวณอ่าวบ้านคอน ตั้งแต่อำเภอไชยา ถึงอำเภอคอนสาร

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร เพื่อให้สามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งในด้านการผลิต การจัดจำหน่าย การขยายความรู้ ความสะดวก ในการประชาสัมพันธ์ และกระจายข่าวสาร การตลาด และการผลิตทางการเกษตร รวมทั้งการสนับสนุนทางการเงินและสินเชื่อจากแหล่งการเงินเช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ฯลฯ โดยรวมกลุ่มขึ้นในรูปแบบสหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกรเพื่อการขาย เป็นต้น

๕. แนวทางการแก้ไขปัญหาในการผลิตปาล์มน้ำมัน ในระยะสั้น อาจจะทำโดยการโดยสนับสนุนเอกชนในการทดลองขยายพันธุ์ปาล์มน้ำมันเพื่อแก้ไขปัญหาลูกแฉกแฉกแหล่งพันธุ์ เช่น การลกลูกแม่แก่ต้นกล้าพันธุ์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ส่งเสริมให้มีหน่วยงานที่ทำการศึกษาเรื่องปาล์มน้ำมันอย่างจริงจัง รวมทั้งการจำกัดการนำเข้าน้ำมันปาล์มให้มีปริมาณเหมาะสมกับความต้องการภายในประเทศ

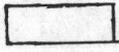
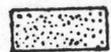
- ส่วนแนวทางการพัฒนาการผลิตในสาขาเกษตรกรรมในระยะกลาง ถึงระยะยาว คือ

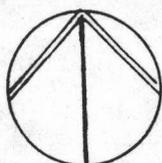
๖. จากการที่ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำในอ่าวไทย ลดลง ซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยการเร่งรัดพัฒนาการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเน้นการส่งเสริมการผลิตสัตว์น้ำที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ เช่น กุ้ง หอยตะไกรม หอยนางรม ปลาเก๋า

แนวทางการกำหนดแผนโครงสร้างเพื่อการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

รูปแบบการใช้ที่ดินในอนาคต

	พื้นที่ป่าอนุรักษ์		พื้นที่ปศุสัตว์ปศุสัตว์
	พื้นที่ป่าสงวน		พื้นที่ส่งเสริมการผลิตพืชเศรษฐกิจ
	พื้นที่ป่าปลูกทดแทน		พื้นที่ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง
	พื้นที่ส่งเสริมการทำนา		

1 : 1,000,000

แผนที่ 5.12

เป็นต้น โดยการขยายสถานีเพาะพันธุ์สัตว์น้ำเพื่อผลิตตัวอ่อนให้ได้จำนวนมากขึ้น ถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแบบใหม่สู่ประชาชน และมีความสำคัญอย่างมากที่จะต้องมีการจัดวางแผนเพื่อการจัดการและพัฒนาทรัพยากรประมงในระยะยาวอย่างรีบด่วน

๗. แนวทางแก้ไขปัญหาคาการบุกรุกป่าชายเลน และการจับสัตว์น้ำที่กินชายทะเล เพื่อขยายงานด้านการเพาะเลี้ยงชายฝั่งยังไม่ชัดเจน ซึ่งจะแก้ไขโดยการประสานงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลร่วมกัน เช่น ความร่วมมือระหว่างกรมประมงและกรมป่าไม้ในการจัดสรรและกำหนดการใช้ที่ดินป่าชายเลนเพื่อการประมงอย่างเหมาะสม

๘. ปรับปรุงระบบการขนส่งและการระวังรักษาสัตว์น้ำ เพื่อลดความสูญเสียอันเกิดจากการขนส่งและการระวังรักษาที่ไม่ดีพอ โดยการสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งการปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้น ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำเพื่อก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม

๙. หลังจากโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ อันได้แก่ โครงการเขื่อนเชี่ยวหลาน แล้วเสร็จในปี ๒๕๓๐ จะทำให้เกิดอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ขึ้นเหนือบริเวณตัวเขื่อน ซึ่งควรจะได้พัฒนาให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาน้ำจืด และส่งเสริมการประมงน้ำจืดในพื้นที่จังหวัดให้มากยิ่งขึ้น

๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนการเลี้ยงปลุสัตว์ให้มากขึ้น ชักชวนและส่งเสริมให้ประชาชนหันมาความสนใจเลี้ยงสัตว์มากขึ้น สนับสนุนเอกชนให้มีบทบาทในการปรับปรุงบำรุงพันธุ์ และคัดเลือกพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ที่ดี โดยมีภาครัฐบาลสนับสนุนในการอำนวยความสะดวกในการดำเนินการ ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับความได้เปรียบในการที่ภาคีที่อยู่ในเขตปลอดโรคปาก-เท้าเปื่อย และความสะดวกในการคมนาคมและส่งออก

๑๑. สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยทางวิชาการ เกษตรสำหรับพืชเมืองร้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับปรุงบำรุงพันธุ์ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ยางพารา กากาแฟ ฯ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพได้มาตรฐานตามความต้องการของตลาด และเพิ่มผลผลิต ซึ่งอาจดำเนินการโดยเสริมสร้างบทบาทของวิทยาลัยเกษตรกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี สนับสนุนภาคเอกชนให้มีบทบาทด้านนี้มากยิ่งขึ้น

๑๒. การเผยแพร่ข่าวสารราคา การตลาด และเทคนิคการผลิตแบบใหม่ แก่เกษตรกรอย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้น

๑๓. กำหนดการประชาสัมพันธ์ ด้านการป่าไม้ การอนุรักษ์ทรัพยากรให้เข้าถึงราษฎร พื้นที่ป่าที่ถูกทำลายควรจะได้พิจารณาหาทางปลูกป่าทดแทน โดยร่วมกับภาคเอกชน จัดระบบบริหารงานและวางมาตรการการควบคุมการลักลอบตัดไม้ที่ผิดกฎหมาย ซึ่งจะคงดำเนินการอย่างคอบเนื่องและจริงจัง

ข. อุตสาหกรรม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อขยายฐานการผลิตในสาขาอุตสาหกรรมของจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร (Agro-Industry) ตลอดจนอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลผลิตทางการประมง แร่ยิปซัม เป็นต้น ซึ่งควรจะเป็นอุตสาหกรรมที่มีความต่อเนื่องกับการผลิตในภาคเกษตรกรรมให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สินค้าเกษตรกรรมของจังหวัดมีมูลค่าเพิ่ม (value added) แทนการส่งออกวัตถุดิบทางการเกษตรไปแปรรูปในที่อื่นอย่างที่พบเป็นจำนวนมากในปัจจุบัน ซึ่งคาดว่าจะส่งผลถึงการขยายตัวของอุตสาหกรรมของจังหวัดในระยะยาว

๒. อุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นจะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานคนเป็นจำนวนมาก (Labour Intensive) เพื่อรองรับแรงงานส่วนเกินจากภาคเกษตรกรรม และช่างฝีมือ ช่างเทคนิค ที่ผลิตได้จากภาคการศึกษาในท้องถิ่น

๓. ส่งเสริมอุตสาหกรรมและหัตถกรรมในท้องถิ่น เพื่อเพิ่มพูนรายได้ให้ประชาชนและเป็นสินค้าที่ระลึกหรือจุกจำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยวที่มายังจังหวัด อาทิ การทอผ้าไหมพรมเรียง ของที่ระลึกจากกะลามะพร้าว และ เปลือกหอย ฯลฯ

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนในภาคเอกชน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ โดยจัดตั้งในรูปแบบอุตสาหกรรม

เป้าหมาย

๑. เพิ่มมูลค่าการผลิตในสาขาอุตสาหกรรมของจังหวัดให้ขยายตัวด้วยอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๑๑ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๖ (ปี ๒๕๓๐ - ๒๕๓๕)

๒. จากการศึกษาที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีศักยภาพในการพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรสูง อุตสาหกรรมที่ควรส่งเสริมจึงได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรในท้องถิ่น ได้แก่

- การแปรรูปยางพารา เป็นยางแผ่นและยางแท่ง
- อุตสาหกรรมจากผลิตภัณฑ์ยางพารา เช่น ยางรัดของ ถุงมือ ยาง รองเท้ากีฬา ฯลฯ
- อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องเรือนจากไม้ยางพาราและไม้มะพร้าว ซึ่งนอกจากจะเป็นการนำเอาไม้ยางพารา และไม้มะพร้าว พันธุ์พื้นเมือง ซึ่งมีการโค่นทิ้งเพื่อปลูกพันธุ์ใหม่ทดแทนมาใช้ให้เป็นประโยชน์แล้ว ยังจะเป็นการป้องกันอุบัติเหตุให้แก่โรงเลื่อยไม้ต่าง ๆ ซึ่งอาจจะช่วยชลออัตราการบุกรุกทำลายป่าลงได้ทางหนึ่ง
- อุตสาหกรรมจากปาล์มน้ำมัน ในระยะแรกของอุตสาหกรรมประเภทนี้จะรวมถึงแค่การพัฒนาสวนปาล์มขนาดใหญ่ การจัดตั้งโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม รวมถึงโรงกลั่นน้ำมันปาล์มด้วย ซึ่งต่อไปในระยะยาวควรจะได้ให้ความสนใจกับการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ต่อเนื่องจากน้ำมันปาล์ม เช่น เนยเทียม นมข้นหวาน น้ำมันเครื่อง เครื่องสำอางค์ ฯลฯ เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าส่งออก
- อุตสาหกรรมอาหาร เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปสาคูน้ำ และ สาคูน้ำแช่แข็ง เพื่อการส่งออก
- อุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมหลักในท้องถิ่น เช่น การซ่อมท่อเรือ การซ่อมเครื่องยนต์ เครื่องจักรกล การผลิตอาหารสัตว์ ฯลฯ
- อุตสาหกรรมเครื่องก่อสร้าง เช่น แผ่นยิปซัม ปูนซีเมนต์ ฯลฯ

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมสามารถบรรลุได้ตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาในส่วนนี้ คือ

- ระยะสั้น

๑. นอกจากการขยายฐานการผลิตทางการเกษตร และทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ ตามที่กล่าวมาแล้ว ควรจะได้ให้ความสนใจในการขยายกิจกรรมการบริการด้านอุตสาหกรรมเสริมสร้างความมั่นคงของท้องถิ่นเพื่อชักนำการลงทุนจากภายนอก โดยการ

ดังนั้นจึงควรจะต้องพิจารณาหาแนวทางการปรับปรุงสภาพของดินเพื่อชะลอการเสื่อมสภาพ
ตลอดจนแนวทางแก้ไขในระยะยาวไว้ด้วย แหล่งผลิตปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะ
อยู่ในบริเวณที่ราบค่าตอนกลาง ในเขตอำเภอพระแสง เคียนซา และกิ่งอำเภอชัยบุรี
เนื่องจากยังมีพื้นที่ว่างเปล่าที่ยังไม่ได้นำมาดำเนินการใช้ให้เป็นประโยชน์อยู่มาก บริเวณที่
ควรจะต้องจัดตั้งโรงงานแปรรูปปาล์มน้ำมัน อาจจะอยู่ในบริเวณสุขาภิบาลเวียงสระ เนื่องจาก
พื้นที่ทำการปลูกปาล์มน้ำมันในบริเวณที่ราบค่าตอนกลางอยู่ภายใต้เขตอิทธิพลของสุขาภิบาล
เวียงสระ ทั้งเส้นทางคมนาคมจากแหล่งปลูกมายังที่ตั้งโรงงานก็ทำได้สะดวก สามารถขน
ส่งวัตถุดิบมาแปรรูปได้ในระยะเวลา ๒๔ ชั่วโมงตามข้อจำกัดของการสกัดน้ำมันปาล์ม

- อุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา เนื่องจากการปลูกยางพารา
กระจายอยู่ทั่วไปทั้งพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งสุขาภิบาลท่าข้าม ในเขตอำเภอพุนพิน
และเขตต่อเนื่องระหว่างอำเภอเมืองและอำเภอพุนพิน เป็นพื้นที่เหมาะสมในการจัดตั้ง
โรงงาน เนื่องจากสุขาภิบาลท่าข้ามเป็นตลาดรับซื้อสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

- อุตสาหกรรมอาหารทะเลกระป๋อง แหล่งผลิตควรอยู่ในเขต
อุตสาหกรรมเมืองสุราษฎร์ธานี เนื่องจากอยู่ใกล้ชายฝั่งทะเล และท่าเรือท่าทอง

- อุตสาหกรรมจากแร่ใยหิน ควรอยู่ในเขตเมืองเวียงสระ
เนื่องจากอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ และเป็นแหล่งขนถ่ายแร่ใยหินทางรถไฟที่สำคัญอยู่แล้วใน
ปัจจุบัน

- ระยะยาว

๓. ถ้าหากได้มีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงระหว่าง
จังหวัดภูเก็ตเข้ากับจังหวัดสุราษฎร์ธานี (ถนนเชื่อมโยงฝั่งตะวันตก-ฝั่งตะวันออก) ตลอด
จนพัฒนาท่าเรือน้ำลึกในเขตอำเภอขนอมตามโครงการพัฒนาภาคใต้ตอนบน จะทำให้จังหวัด
สุราษฎร์ธานีกลายเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งที่สำคัญอย่างยิ่งของภาคใต้ตอนบน และ
เป็นจุดกึ่งกลางของเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงในแนวเหนือใต้ และตะวันออก-ตะวันตก อุตสาหกรรม
ที่ควรส่งเสริมสนับสนุนก็คืออุตสาหกรรมทางด้านการคมนาคมขนส่ง และกระจายสินค้าในภาค
ใต้

นอกจากนี้จากการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมสุราษฎร์ธานี ตามโครงการ
พัฒนาภาคใต้ตอนบนจะเสริมบทบาทให้เมืองสุราษฎร์ธานีกลายเป็นเมืองอุตสาหกรรม ซึ่งใน

อนาคตอุตสาหกรรมที่ควรส่งเสริมจะมีความต่อเนื่องกับอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้ว และเป็น อุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อตลาดทั้งในและนอกประเทศ ซึ่งจะชักนำให้เกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น การแปรรูปอาหาร การแปรรูปยางพารา เสื้อผ้า เครื่องจักรไฟฟ้า ฯลฯ ซึ่งการขนส่ง สินค้าไปยังต่างประเทศก็จะทำได้โดยสะดวกโดยการขนถ่ายผ่านทางเรือนานาชาติที่ขนอม

ค. การท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้การท่องเที่ยว เป็นปัจจัยในการพัฒนาบ้านเศรษฐกิจ-สังคม ของท้องถิ่น โดยกระตุ้นการลงทุน เป็นแหล่งงาน การดึงดูดเงินตราต่างประเทศ การ กระจายรายได้ และสร้างความเจริญแก่ท้องถิ่น

๒. เพื่อให้เกิดการสร้างภาพพจน์และชื่อเสียงแก่ท้องถิ่นในการเป็น ศูนย์กลางแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งวัฒนธรรม และเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของ ภาคใต้คอนบน

๓. เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีในท้องถิ่น

เป้าหมาย

๑. พัฒนาเกาะสมุย หมู่เกาะอ่างทอง เกาะพะงัน ให้เป็นศูนย์กลาง การท่องเที่ยวของภาคใต้เช่นเดียวกับสงขลา หาดใหญ่ และภูเก็ต โดยให้เกาะสมุยเป็น ศูนย์กลางการคมนาคมและบริการการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในทะเล และ เมืองสุราษฎร์ธานีเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและบริการท่องเที่ยวในจังหวัดบนแผ่นดินใหญ่

๒. พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญอันหนึ่งเพื่อ เสริมเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้เป็นสาขาเศรษฐกิจหลัก ของอำเภอเกาะสมุย ควบคู่ไปกับการเกษตรกรรม (โดยเฉพาะอย่างยิ่งมะพร้าว)

๓. เป็นการพัฒนาเพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู สภาพแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติ และสังคม ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้คงอยู่เพื่อเป็นวิงดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งในระยะ คั้นควรจะได้ให้ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเขตอำเภอเกาะสมุย เกาะพะงัน

และแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ในเขตอำเภอไชยา (ไชยา - พุมเรียง) ในระยะยาวสมควรจะได้ให้ความสนใจกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเขตอำเภอพนม (วนอุทยานแห่งชาติเขาสก) ควบคู่ไปกับการพัฒนาเขื่อนเชี่ยวหลานให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวอีกแห่งในจังหวัด

๔. เเร่งรึกให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่มากขึ้น โดยเพิ่มเป็นประมาณ ๒๖๐,๐๐๐ คน ในปี ๒๕๒๐ และ ๓๑๐,๐๐๐ คน ในปี ๒๕๓๔ (ตามการคาดคะเนของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย)

แนวทางการพัฒนา

๑. จัดทำแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัด ได้แก่ เทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานีและชุมชนบ้านนาทอน สุขาภิบาลเกาะสมุย เเร่งรึกการจัดทำผังเมืองรวมผังเฉพาะ เพื่อรองรับความเป็นศูนย์กลางเพื่อการท่องเที่ยวที่ขยายตัวมากขึ้น

๒. จัดทำแผนงาน และโครงการอนุรักษ์ และบำรุงรักษาทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ชัดเจนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง และราชการส่วนท้องถิ่น

๓. ในระยะยาว ควรจะได้มีการพัฒนาองค์กรเพื่อการท่องเที่ยวทั้งของรัฐ ของท้องถิ่น และเอกชน เพื่อจัดระบบการประสานงานเพื่อการพัฒนา เพื่อให้ข้อเสนอแนะหรือโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ได้มีการดำเนินการในทางปฏิบัติให้เกิดผลอย่างแท้จริง ตลอดจนการส่งเสริมและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดได้อย่างกว้างขวาง

๕.๗.๒ การพัฒนาโครงสร้างทางสังคมและการบริการขั้นพื้นฐาน

ก. วัตถุประสงค์ การพัฒนาในสาขานี้จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

๑. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้มีประสิทธิภาพปรับปรุงคุณภาพประชากรให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงานและการพัฒนาในอนาคต ดำเนินการวางแผนประชากร เพื่อให้เหมาะสมกับทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการศึกษา การสาธารณสุข และบริการขั้นพื้นฐานอื่น ๆ

๒. สนับสนุนการพัฒนาชุมชนเมือง (เทศบาล) และกิ่งเมือง (สุขาภิบาล) ให้สามารถทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่ชนบทโดยรอบ โดยส่งเสริมและเพิ่มความสามารถขององค์กรในท้องถิ่นให้พึ่งพาตนเองได้มากที่สุด

๓. เพิ่มโอกาสในการได้รับบริการสาธารณะ ตลอดจนการปรับปรุงประสิทธิภาพบริการสาธารณะให้เพียงพอกับความต้องการและเท่าเทียมกันทั้งในเมืองและชนบทโดยเฉพาะบริการด้าน

- การศึกษาในชนบท
- การอนามัยและสาธารณสุขขั้นมูลฐาน
- การบริการ ไฟฟ้า และน้ำประปา น้ำบริโภคน้ำดื่ม
- การพัฒนาเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงพื้นที่ในชนบทระหว่าง

หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ เข้ากับศูนย์กลางชุมชน

- การสื่อสาร โทรคมนาคม

ซึ่งการพัฒนาสาธารณูปโภคในจังหวัดจะส่งผลไปถึงการพัฒนาในสาขาอื่น ๆ หลายสาขาด้วยกัน เช่น การพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การพัฒนาชุมชนเมือง เป็นต้น

ข. เป้าหมาย

๑. ลดอัตราการเพิ่มของประชากรให้เหลือร้อยละ ๑.๕ หรือเพิ่มขึ้น ๑๕ คน ต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน ในสิ้นสุภปี ๒๕๒๕ และเหลือร้อยละ ๑.๐ ในปี ๒๕๓๔

๒. ขยายการให้บริการไฟฟ้า ตามโครงการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้ครบชุมชนระดับหมู่บ้าน ตามโครงการเร่งรัดไฟฟ้าชนบท ในปี ๒๕๓๔

๓. ขยายการให้บริการน้ำประปาในเขตชุมชน เทศบาลเมือง-สุขาภิบาลท่าข้าม อำเภอพุนพิน และสุขาภิบาลเกาะสมุย

๔. เร่งรัดดำเนินการขุดเจาะบ่อน้ำบาดาล และการพัฒนาแหล่งน้ำ โดยการสร้างฝาย หรืออ่างเก็บน้ำทั้งขนาดเล็ก - กลาง - ใหญ่ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำบริโภคในฤดูแล้ง โดยตั้งเป้าหมายให้ประชากรร้อยละ ๕๕ ในชนบทมีน้ำสะอาดในการอุปโภคและบริโภคอย่างเพียงพอ

๕. ก่อสร้างเส้นทาง รวมทั้งการปรับปรุงและรักษาเส้นทางให้ใช้ได้ทุกฤดู โดยเฉพาะเส้นทางเชื่อมระหว่างหมู่บ้านชนบท ในบริเวณตอนกลาง และใต้ของจังหวัด ซึ่งจะต้องเร่งรัดดำเนินการไปตามลำดับความรุนแรงของปัญหาอย่างทันท่วงทีทั้งระยะสั้นและระยะยาว

ค. แนวทางการพัฒนา

การศึกษา

๑. การพัฒนาการศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในระยะแผนพัฒนาฉบับที่ ๕ ได้ยึดถือการให้บริการด้านปริมาณของนักเรียนในระดับการศึกษาต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละของกลุ่มอายุ ได้ดังนี้ คือ ระดับก่อนประถมศึกษาร้อยละ ๓๕ ระดับประถมศึกษาร้อยละ ๕๗ มัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ ๔๔ มัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ ๓๑ ระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาหรืออุดมศึกษาร้อยละ ๕ การศึกษานอกโรงเรียนร้อยละ ๒.๔ ของประชากร ซึ่งเมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๕ ในปี ๒๕๒๕ จะมีนักเรียนในระดับต่าง ๆ ดังนี้

จำนวนนักเรียนในปี ๒๕๒๕

ก่อนประถมศึกษา (อายุ ๔ - ๕)	๑๒,๘๐๐
ประถมศึกษา (อายุ ๖ - ๑๑)	๑๑๑,๐๐๐
มัธยมต้น (อายุ ๑๒ - ๑๔)	๒๗,๐๐๐
มัธยมปลาย (อายุ ๑๕ - ๑๗)	๑๔,๐๐๐
อุดมศึกษา (อายุ ๑๘ - ๒๓)	๓,๕๐๐
การศึกษานอกโรงเรียน	๑๕,๐๐๐

๒. ด้านคุณภาพ ตั้งเป้าหมายให้เพิ่มอัตราการเลื่อนชั้นในระดับประถมศึกษาจากร้อยละ ๘๗ ในปี ๒๕๒๔ เป็นร้อยละ ๙๗ ในปี ๒๕๒๕ หรือเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ ๒ ต่อปี รวมทั้งเพิ่มครูค้ำวิชาชีพ เช่น คหกรรมศาสตร์ และเกษตรศาสตร์ เป็นต้น เพื่อให้เด็กที่ไม่มีโอกาสศึกษาต่อได้มีความรู้ในเรื่อง โภชนาการและการประกอบอาชีพบ้างหลังจบการศึกษาภาคบังคับ ในระดับมัธยมศึกษาและวิทยาลัย ควรจะเปิดสอนวิชาชีพร่าง ๆ ให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเกษตรกรรม การอุตสาหกรรม เนื่องจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเส้นทางจะพัฒนาโครงสร้างทางเศรษฐกิจจากเกษตรกรรมไปสู่สาขาการ

อุตสาหกรรมมากยิ่งขึ้น ความต้องการช่างฝีมือในระดับกลางที่มีคุณภาพจึงควรที่จะเพิ่มตามไป
ด้วย ส่วนการศึกษาทางด้านการฝึกหัดครูนั้นว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานีผลิตได้เกินความต้องการ
จึงควรจะคัดเลือกวิทยาลัยครูให้เป็นวิทยาลัยชุมชนสามารถสร้างนักศึกษาที่มีความสามารถ
ในค่านอื่น ๆ มากกว่าทางด้านการศึกษา

๓. เป้าหมายด้านความเสมอภาคและโอกาสทางการศึกษา ให้
ขยายการศึกษาภาคบังคับถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ให้ครอบคลุมทุกตำบลทั้งพื้นที่ในปี ๒๕๒๕
และขยายการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา - มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) ในโรงเรียน
มัธยมศึกษาประจำอำเภอและกิ่งอำเภอ จัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.๑-ม.๓)
ให้ครอบคลุม ๑ โรงเรียนต่อ ๕ ตำบลใหญ่ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางและ เปิดโอกาส
ทางการศึกษาให้มากขึ้น

๔. การศึกษานอกระบบจะต้องขยายการผลิตเพื่อบริการแก่ประชาชน
ที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้วหมดโอกาสในการได้ศึกษาต่อในระบบโรงเรียน ซึ่งการศึกษา
นอกระบบนั้นนอกจากการให้ความรู้ทางด้านวิชาการแล้ว ควรจะ เน้นความรู้ความสามารถใน
ด้านการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาฝีมือแรงงานที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและ
การผลิตในท้องถิ่น เพื่อเพิ่มพูนรายได้และยกระดับฝีมือแรงงานให้ดีขึ้น

๕. การพัฒนาการศึกษานี้จะต้องมีการประสานงานร่วมมือกันระหว่าง
หน่วยงานต่าง ๆ ภายในจังหวัด ภายใต้กรอบนโยบายและแผนงานอันเดียวกัน ทั้งการศึกษา
ในระบบและนอกระบบ จึงจะทำให้การพัฒนาสัมฤทธิ์ผล

๖. การเพิ่มบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะในการศึกษาภาคบังคับ
ซึ่งคาดประมาณไว้ว่าในปี ๒๕๒๕ จะมีจำนวนประชากรวัยเรียนเข้าสู่ภาคการศึกษา ทั้งสิ้น
๑๒๓,๔๐๐ คน ดังนั้น จำนวนครูในการศึกษาภาคบังคับจึงควรมีทั้งสิ้น ๔,๘๕๒ คน เพื่อให้
ได้ความมาตรฐานครูก่อนนักเรียนตามกำหนดของคุรุสภา ซึ่งจะต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน ใน
พื้นที่ ตำบลป่าเว อำเภอไชยา ตำบลคลองไทร อำเภอท่าฉาง ตำบลมะลวน ตำบล
หัวเคย ตำบลบางรอน ตำบลเขาหัวควาย ตำบลท่าสะท้อน อำเภอพุนพิน ตำบลบ้าน
ยาง อำเภอคีรีรัฐนิคม ตำบลท่าเรือ กิ่งอำเภอบ้านนาเค็ม ตำบลพุนพรี อำเภอบ้านนา
สาร ตำบลทุ่งหลวง อำเภอเวียงสระ ตำบลสินปุน อำเภอพระแสง ตำบลท่าทอง

คำบลาเหตุ คำบลพลาวยวาส อำเภอกาญจนดิษฐ์

การสาธารณสุข

๑. เพิ่มบุคลากรทางสาธารณสุข แพทย์ จาก ๑ : ๑๑,๐๐๐ คน เป็น ๑ : ๑๐,๐๐๐ คน ในสิ้นปี ๒๕๒๕ หรือเพิ่มจำนวนแพทย์ทั้งจังหวัดเป็น ๖๖ คน แต่ทั้งนี้กำลังแพทย์เหล่านี้จะต้องกระจายการบริการอย่างทั่วถึงไปยังท้องถิ่นชนบทห่างไกลด้วย

๒. จัดตั้งกองทุนเวชภัณฑ์ประจำหมู่บ้านเพิ่มขึ้นจาก ๑๒ หมู่บ้าน เป็น ๔๐๗ หมู่บ้าน

๓. ความรับผิดชอบของ ผสส./อสม. ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปัจจุบันนับว่าไม่สูงนัก กล่าวคือ มีอัตราส่วน ๑ : ๒๐ ครั้ง เรือนเท่านั้น แต่ควรจะได้มีการจัดอบรมทบทวนและเพิ่มพูนความรู้ทางสาธารณสุขให้กับ ผสส./อสม. อย่างสม่ำเสมอ

๔. จัดตั้งหรือยกระดับสถานีอนามัยอำเภอขึ้นเป็นโรงพยาบาลชุมชนให้ครบทุกอำเภอ คือ ในอำเภอท่าชนะ ท่าฉาง พนม บ้านคาชุน เคียนซา คอนลิก เกาะพะงัน กิ่งอำเภอบ้านนาเคิม และกิ่งอำเภอชัยบุรี ซึ่งจะต้องพิจารณาค่าเงินการในระยะยาว เนื่องจากความจำกัดทางค่านงบประมาณ

๕. สร้างสถานีอนามัยให้ครบทุกตำบล จัดสร้างในตำบลชลคราม อำเภอคอนลิก ตำบลพุนพิน และตำบลเขาหัวควาย อำเภอพุนพิน ตำบลเขานิพันธ์ อำเภอเวียงสระ ตำบลพระแสง อำเภอบ้านคาชุน และตำบลพิงกาญจน อำเภอพนม รวม ๖ แห่ง นอกจากนี้ยังจะต้องปรับปรุงสถานีอนามัยในบางพื้นที่ทั้งทางค่านสิ่งปลูกสร้างและเวชภัณฑ์ให้ไคมาตรฐาน ซึ่งจะต้องทำการสำรวจและปรับปรุงค่อไป

๖. แก้ไขปัญหาความเจ็บป่วยและสุขภาพลิ่งแวกล้อมในท้องถิ่นชนบทห่างไกลควรจะได้จัดตั้งหน่วยบริการเคลื่อนที่ให้บริการสาธารณสุขพื้นฐานแก่ประชาชน และกำหนดคปฏิบัตินาการให้บริการแก่ประชาชนระยะยาวในทุกท้องที่ห่างไกล เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการวางแผนครอบครัว รวมถึงการอนามัยแม่และเด็กด้วย

๗. เน้นการศึกษาและให้ความรู้แก่นักเรียนทางค่านอนามัยส่วนบุคคล และอนามัยลิ่งแวกล้อม

การวางแผนประชากร

๑. การวางแผนในด้านประชากรและกำลังคนของจังหวัด ควรจะมีการวางแผนเพื่อพัฒนาและใช้ประโยชน์จากกำลังแรงงานของจังหวัดได้อย่างเต็มที่ในอนาคต เพื่อป้องกันปัญหาการว่างงาน และปัญหาทางสังคมอื่น ๆ ที่จะตามมาได้ ซึ่งในปี ๒๕๓๔ จะมีประชากรในวัยแรงงานจากการคาดคะเนประชากรของจังหวัดสุราษฎร์ธานีทั้งสิ้นประมาณ ๓๔๓,๒๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๔ ของประชากรทั้งหมด ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวได้เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๒๔.๐ จากประชากรวัยแรงงานในปี ๒๕๒๓ ซึ่งการเพิ่มขึ้นของประชากรวัยแรงงานจะมีผลคือโครงสร้างแรงงานและอาชีพ ประสิทธิภาพการผลิตและการมีงานทำ ตลอดจนการเตรียมการบริการขั้นพื้นฐานต่าง ๆ อีกด้วย

๒. การลดอัตราการเกิดของประชากร จากร้อยละ ๒.๐๓ ในปัจจุบัน (ปี ๒๕๒๕) ให้เหลือร้อยละ ๑.๖๕ ในปี ๒๕๒๘ ร้อยละ ๑.๕ ในปี ๒๕๒๙ จะทำโดยให้การขยายงานวางแผนครอบครัว การทำหมันชาย - หญิง ให้กว้างขวางสามารถให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ชนบท

การบริการขั้นพื้นฐาน

ในระยะสั้น

๑. ขยายพื้นที่รับบริการกระแสไฟฟ้าในชนบท ตามโครงการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อันได้แก่

- โครงการเร่งรัดพัฒนาไฟฟ้าชนบทระยะที่ ๒ (ARE II)
- โครงการขยายเขตไฟฟ้าแบบพัฒนาการ (NREP)
- โครงการพัฒนาไฟฟ้าตำบล (TEP)
- โครงการก่อสร้างและปรับปรุงเสริมระบบจำหน่าย ระยะที่ ๓ (PSR III) รวมทั้งการดำเนินการก่อสร้างเขื่อนเอนกประสงค์ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๒ แห่ง คือ เขื่อนเชี่ยวหลาน และเขื่อนแก่งกรุง ซึ่งจะผลิตกระแสไฟฟ้าประมาณ ๗๒๐,๐๐๐ เมกกะวัตต์ เพื่อใช้ในธุรกิจอุตสาหกรรม และไฟฟ้าแสงสว่าง ได้อย่างเพียงพอกับความต้องการซึ่งจะมีการพัฒนาทางคานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในพื้นที่จังหวัด ซึ่งจะต้องเร่งรัดพัฒนาแผนงานและโครงการไฟฟ้าในชนบทควบคู่กันไปด้วยซึ่งประมาณไว้ว่าครัวเรือนร้อยละ ๕๐ จะมีกระแสไฟฟ้าใช้ในปี ๒๕๔๓

๒. การขยายและปรับปรุงกิจการประปาในเขตจ่ายน้ำเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี สุขาภิบาลท่าข้าม (อำเภอพุนพิน) และสุขาภิบาลเกาะสมุย ให้สามารถให้บริการได้เพียงพอกับความต้องการของประชากรและนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นในเขตจ่ายน้ำเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี - สุขาภิบาลท่าข้าม ในปี ๒๕๒๕ มีจำนวนผู้ใช้น้ำประปาประมาณ ๔๕,๓๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๐ ของประชากรในเขตจ่ายน้ำทั้งสอง ซึ่งมีกำลังผลิต ๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อวัน ซึ่งประสบปัญหาการจ่ายน้ำไม่พอเพียงกับความต้องการโดยเฉพาะในเขตเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี ความสามารถในการขยายกำลังผลิตของการประปาสุราษฎร์ธานีไม่มีปัญหาแหล่งน้ำดิบในการขยายการผลิต เพราะอยู่ใกล้แม่น้ำตาปี - พุมดวง ซึ่งมีปริมาณน้ำถึง ๑ หมื่นล้านลูกบาศก์เมตร ต่อปี การขยายระบบประปาสำหรับการพัฒนาเมืองและอุตสาหกรรมของการประปาสุราษฎร์ธานีควรจะเพิ่มกำลังการผลิตเป็น ๖๕,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อวัน ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๔๓ (ประมาณการณ์โดยคณะศึกษาเพื่อวางแผนพัฒนาภาคใต้ตอนบน) ในเขตสุขาภิบาลเกาะสมุย มีจำนวนผู้ใช้น้ำประปาทั้งสิ้นประมาณ ๑,๘๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๕ ของประชากรทั้งหมด ซึ่งในเกาะสมุยอันเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ มีปัญหาการจ่ายน้ำไม่ทั่วถึง กิจการประปาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันขาดทุนการขาดงบประมาณในการขยายกิจการ และปัญหาแหล่งน้ำดิบซึ่งในปัจจุบันใช้น้ำจากน้ำตกหินลาดซึ่งในฤดูแล้งจะมีน้ำน้อยทำให้การขยายการบริการทำได้ลำบาก แนวทางแก้ไขปัญหาและพัฒนากิจการประปาในเกาะสมุยจะทำได้โดยการพัฒนาแหล่งน้ำภายในเกาะสมุย ปรับปรุงระบบการแจกจ่ายน้ำประปา ปรับปรุงการจัดเก็บรายได้รวมทั้งการให้เงินอุดหนุน ซึ่งในปัจจุบันอัตราค่าบริการน้ำประปาคิดเพียง ๒ บาท ต่อลูกบาศก์เมตรเท่านั้น ควรจะพิจารณาเพิ่มการจัดเก็บเพื่อจะได้นำเงินมาใช้ในการปรับปรุงกิจการประปาคือไป

๓. การพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กสำหรับการบริโภคในพื้นที่ที่ประสบภาวะการขาดแคลนน้ำ พื้นที่ที่ประสบภาวะการขาดแคลนน้ำอย่างรุนแรงมี ๓ ตำบล คือ ตำบลท่าทอง และตำบลพลายวาส อำเภอกาญจนดิษฐ์ ตำบลป่าเว อำเภอไชยา พื้นที่นี้จะต้องได้รับการแก้ไขในระดับรองลงมา ได้แก่ ตำบลท่าข้าม ตำบลกรูด ตำบลลิเล็ด อำเภอพุนพิน ตำบลคอนสัก ตำบลชลคราม ตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก ตำบลกระแจะ อำเภอกาญจนดิษฐ์ ตำบลท่าเคย อำเภอท่าฉาง และเมื่อพิจารณาถึงภาวะการขาดแคลนน้ำจะพบว่าพื้นที่ขาดแคลนน้ำส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอ

บ้านนาสาร อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี อำเภอเคียนซา อำเภอท่าชนะ อำเภотаาฉาง และอำเภอพระแสง (แผนที่ ๓.๒๑)

๔. การพัฒนาทางด้านการสื่อสาร อันได้แก่ การไปรษณีย์โทรเลข และการโทรศัพท์ ซึ่งแนวทางในการพัฒนา ก็คือ การจัดตั้งที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขในกิ่งอำเภอชัยบุรี เร่งขยายการให้บริการโทรศัพท์ทางไกลชนบทในเขตชุมชนเมืองในพื้นที่อำเภอคอนสัก กาญจนคีรี เวียงสระ พนม พระแสง เคียนซา ศิริรัฐนิคม บ้านคาชุน และท่าฉาง

๕. ทางด้านการรักษาความปลอดภัย ควรจะได้พิจารณาเพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้ใกล้เคียงกับประชากรและนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งการวางมาตรการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่นักท่องเที่ยว โดยการจัดตั้งหน่วยตำรวจท่องเที่ยว หน่วยกู้ภัยทางทะเล เป็นต้น

๖. เร่งรัดดำเนินการการขุดลอกร่องน้ำเพื่อให้เกิดประโยชน์กับท่าเรือชายฝั่ง ซึ่งค่าความขุดลอกร่องน้ำบ้านคอน จะแล้วเสร็จในปี ๒๕๒๕ จะทำให้เกิดความสะดวกในขนถ่ายสินค้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับบริเวณใกล้เคียงมากยิ่งขึ้น

ระยะกลาง-ระยะยาว

๗. การพัฒนาเส้นทางคมนาคม ควรเน้นการสร้างถนนในชนบทและการบำรุงรักษาทางให้ใช้ได้ทุกฤดูกาลเป็นหลัก โดยเฉพาะถนนที่เชื่อมระหว่างหมู่บ้านและตำบลกับอำเภอต่าง ๆ เพื่อความสะดวกในการขนส่งผลผลิตจากท้องถิ่นมายังตลาด และกระจายความเจริญจากชุมชนเมืองหรือกิ่งเมืองสู่ชนบท แนวทางการพัฒนา โดยการปรับปรุงผิวการจราจร เร่งรัดเส้นทางเชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้าน และถนนในชนบท โดยเฉพาะในพื้นที่อำเภอพระแสง กิ่งอำเภอชัยบุรี อำเภอบ้านนาสาร อำเภอเวียงสระ อำเภอเคียนซา อำเภอคอนสัก อำเภอท่าฉาง อำเภอไชยา ตามแผนที่ ๕.๕ ได้แสดงให้เห็นถึงพื้นที่ราบคาบที่มีความยาวถนนในชนบทต่ำกว่ามาตรฐาน ๑ กิโลเมตร คือพื้นที่เพาะปลูก ๑ ตารางกิโลเมตร

๘. ส่วนถนนที่เชื่อมโยงระหว่างจังหวัด และชุมชนที่สำคัญภายในจังหวัด ที่สมควรเร่งรัดดำเนินการสร้างและปรับปรุง ได้แก่ ถนนสายสุราษฎร์ธานี - พนพิณ ระยะ

ทาง ๑๒ กิโลเมตร มีปริมาณการจราจรถึง ๕,๖๒๐ คัน/วัน ควรจะขยายผิวการจราจรให้กว้างขวางขึ้น

๕. จัดตั้งศูนย์โทรคมนาคมเพิ่มขึ้นอีกแห่งหนึ่งในเขตสุขาภิบาลเกาะสมุย เพื่อขยายการบริการการใช้โทรศัพท์ทั้งภายในและทางไกล ในเขตอำเภอเกาะสมุย อำเภอเกาะพะงัน อันเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด

การพัฒนาระบบชุมชนเมือง

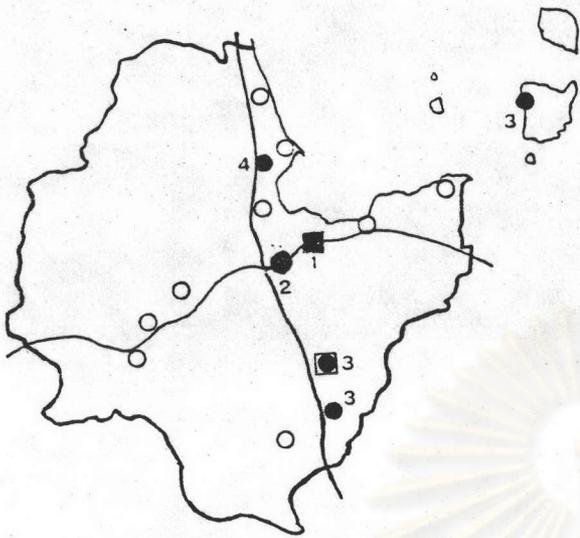
๑. ในการพัฒนาระบบชุมชนเมืองที่มีประสิทธิภาพจะต้องกระจายความเจริญและความเป็นศูนย์กลางไปยังชุมชนต่าง ๆ ให้มีระดับการพัฒนาคล้อยรองรับซึ่งกันและกัน และมีพื้นที่ใช้สอยที่สอดคล้องของกันตามกำลังการให้บริการ ซึ่งพบว่าระบบการพัฒนาชุมชนเมืองและบทบาทของชุมชนในอนาคตจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมไม่มากนัก กิจกรรมการพัฒนาทั้งหมดคงสามารถพัฒนาจากชุมชนที่มีอยู่ในปัจจุบันได้ โดยการพัฒนายกระดับชุมชนบางชุมชนให้สูงขึ้น และกระจายความแตกต่างของค่าความเจริญให้เหมาะสม ดังนี้

- เทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นศูนย์กลางหลักของจังหวัด ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการบริหาร การค้า การคมนาคม และแหล่งอุตสาหกรรมเกษตร นอกจากนี้ยังถูกกำหนดให้เป็นเมืองหลักของภาคใต้ตอนบน ดังนั้น เขตเทศบาลซึ่งมีพื้นที่เพียง ๖.๕๕ ตารางกิโลเมตร ควรจะได้รับการขยายให้กว้างขวางเพื่อสามารถรองรับกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งการเร่งรัดการจัดทำผังเมืองรวม และประเทศใช้ผังเมืองรวมในอนาคตอันใกล้

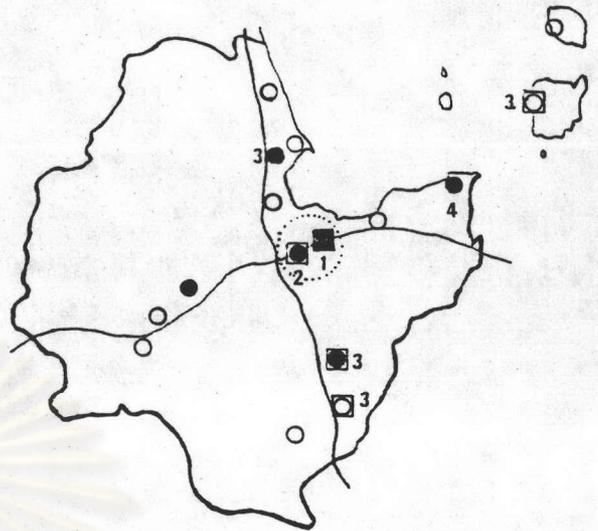
- สุขาภิบาลท่าข้าม ซึ่งในปัจจุบันมีลักษณะเป็นเมืองรอง (ศูนย์กลางชุมชนลำดับที่ ๒) ควรจะได้พิจารณายกระดับขึ้นเป็นเทศบาลและได้รับการพัฒนาควบคู่ไปกับเมืองสุราษฎร์ธานี โดยมีกิจกรรมสนับสนุนซึ่งกันและกัน ในระยะยาว (ถึงแค่ปลายแผน ๖.๗ เป็นอันไป) อาจจะได้รับการพัฒนาให้เป็นส่วนหนึ่งของนครสุราษฎร์ธานี มีความสำคัญในระดับภาคก็เป็นได้

- สุขาภิบาลตลาดไชยา ยังคงเป็นเมืองรองในเขตพื้นที่คอนเท็น และควรจะได้รับการการพัฒนาควบคู่ไปกับสุขาภิบาลพุมเรียง ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และตลาดรับซื้อสินค้าเกษตรทางคอนเท็นของจังหวัด

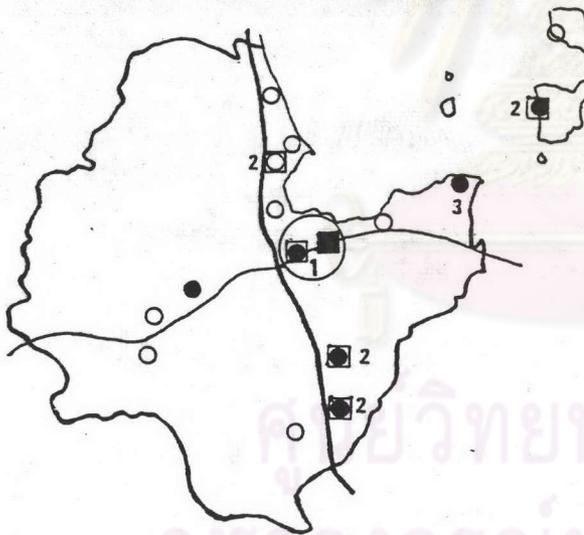
ระบบชุมชนปัจจุบัน

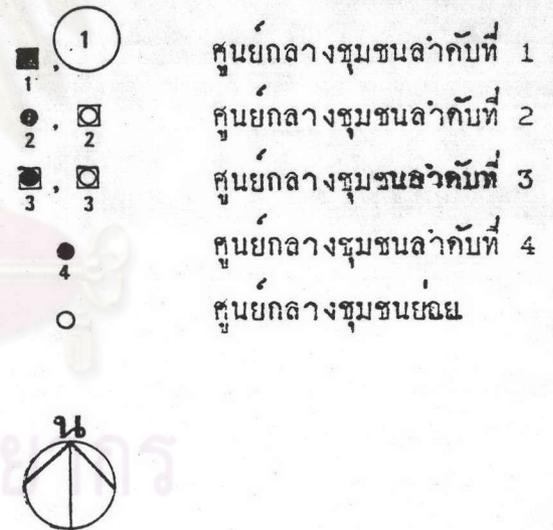
พ.ศ. 2530-2534

พ.ศ. 2535 →

ลำดับการพัฒนาชุมชน

แนวทางการกำหนดแผนโครงสร้างเพื่อการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

แผนภูมิ 5.5

ข้อเสนอแนะการพัฒนาชุมชนเมือง

■	เทศบาลเมือง	■	เทศบาลตำบล
○	สุขาภิบาล		
◻	เตรียมการเพื่อยกระดับเป็นเทศบาลตำบล		

ส่วนสุขาภิบาลท่าชนะและสุขาภิบาลท่าฉาง จะเป็นศูนย์กลางย่อย สำหรับการบริการขั้นพื้นฐาน และการพัฒนาการ เกษตรแก่ประชาชนในชนบท

- สุขาภิบาลเกาะสมุย ควรจะได้พิจารณายกระดับขึ้นเป็นเมือง รอง ทางด้านทิศตะวันออก ที่มีบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และกระจายบริการ พื้นฐานให้แก่ชุมชนหมู่เกาะต่าง ๆ ในระยะยาวควรจะได้พิจารณาเพื่อยกระดับขึ้นเป็นเทศบาล เพื่อให้เหมาะสมกับความเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของจังหวัดและให้ประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนามากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรจะได้พิจารณาสุขาภิบาลคอนสักให้เป็น ศูนย์กลางชุมชนรองอีกแห่งหนึ่ง ทั้งนี้จากการที่มีการก่อกำรเรือเฟอร์รี่ในเขตสุขาภิบาลคอนสัก จะมีส่วนชักนำความ เจริญมาสู่ท้องถิ่นและ เชื่อม โยงความสัมพันธ์ระหว่าง เกาะ สมุยกับคอนสัก ให้มากขึ้น

ส่วนสุขาภิบาลกาญจนดิษฐ์และสุขาภิบาลท่าทองใหม่ จะเป็นศูนย์กลางชุมชนที่ให้บริการพื้นฐานแก่พื้นที่ชนบทโดยรอบ ทั้งนี้เนื่องจากอยู่ไม่ห่างจากเทศบาล เมืองสุราษฎร์ธานีเท่าใดนัก

- เทศบาลตำบลนาสาร และสุขาภิบาลเวียงสระ ซึ่งเป็นศูนย์กลางชุมชนที่สำคัญทางด้านใต้ของจังหวัดทั้ง ๒ แห่ง โดยที่เทศบาลตำบลนาสารมีหน้าที่ในการเป็นศูนย์บริการทางเกษตรกรรม (ผลไม้ และยางพารา) และเหมืองแร่ ถึงแม้ว่าพื้นที่ของอำเภอนาสารจะได้รับอิทธิพลจากเมืองสุราษฎร์ธานีอยู่มากก็ตาม

- ส่วนสุขาภิบาลเวียงสระ เป็นศูนย์กลางการบริการทางการ เกษตร เช่นเดียวกับเทศบาลตำบลนาสาร และยังเป็นศูนย์กลางการคมนาคมชนบททางด้านใต้ของจังหวัด เนื่องจากมีเส้นทางรถไฟ และเป็นบริเวณที่บรรจบกันของทางหลวงสาย ๔๑, ๔๐๐๕ และ ๔๐๓๕ และพื้นที่ในเขตอิทธิพลคือ ในบริเวณที่ราบต่ำค่อนกลางเป็นบริเวณที่มีศักยภาพ ในการพัฒนาทางการ เกษตรอย่างสูง จึงมีความเป็นไปได้ที่จะยกระดับความเป็นศูนย์กลาง ชุมชนของสุขาภิบาลเวียงสระขึ้นอีกระดับ ซึ่งในระยะยาวสุขาภิบาลเวียงสระ ควรจะได้รับการพิจารณายกระดับให้เป็นเทศบาลตำบลอีกแห่งหนึ่ง จากที่กล่าวมาจะพบว่าทางด้านใต้ของจังหวัดจะมีศูนย์กลางชุมชนรองอยู่ถึงสองแห่งแข่งขันกันอยู่

ส่วนสุขาภิบาลย่านดินแดง สุขาภิบาลบ้านนา และสุขาภิบาล

เคียนซา จะเป็นศูนย์กลางชนบทที่ให้บริการประชากรเกษตรโดยรอบ

- ทางด้านตะวันตก ของจังหวัดในปัจจุบันนับว่ายังขาดศูนย์กลางชุมชนรอง ชุมชน ๓ แห่ง ในค้ำนี้ เป็นศูนย์กลางเขตและอยู่ภายใต้อิทธิพลของสุขาภิบาลท่าข้าม ซึ่งถ้าหากพิจารณาจากการพัฒนาในอดีต สุขาภิบาลท่าขนอม อำเภอคีรีรัฐนิคมก็ควรจะได้รับการส่งเสริมบทบาทให้มากขึ้นเนื่องจากมีระดับการพัฒนาที่ต่ำกว่าชุมชนที่เหลือทั้งสองแห่ง และเป็นที่ตั้งชุมชนที่มีความสำคัญมาแต่อดีต อนึ่ง เมื่อพิจารณาถึงแนวทางการพัฒนาการพัฒนาภาคใต้ตอนบนที่กำหนดให้มีการสร้างเส้นทางคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงจังหวัดภูเก็ตเข้ากับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งจะพบว่าสุขาภิบาลพนม จะอยู่กึ่งกลางระหว่างเมืองทั้งสอง นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของวิทยาลัยเกษตรกรรมประจำจังหวัด จึงมีศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นชุมชนที่สำคัญใ้่อีกแห่งหนึ่ง อย่างไรก็ตาม การพัฒนาชุมชนทางค้ำตะวันตกในระยะเวลาดังกล่าวนี้อาจจะยังทำได้ไม่เต็มที่จึงต้องใช้เวลานานในการพัฒนาระบบชุมชนทางค้ำนี้ให้ดีขึ้น จึงมีโอกาสในการเตรียมการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพใ้่อีกนาน

๒. ในระยะแรกควรจะได้มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาของประชาชนในท้องถิ่น กระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของตนเองมากขึ้น เพื่อส่งเสริมการปกครองในระบบประชาธิปไตย ภัยการเพิ่มและเน้นบทบาทของสภาตำบลอย่างจริงจัง ซึ่งจะค้ำดำเนินการต่อเนื่องทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

๓. เสริมสร้างสมรรถนะของหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ในค้ำการวางแผนบริการและการคลังส่วนท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนเมืองและถึงเมืองมีความสามารถในการช่วยเหลือ และพึ่งพาตนเองใ้่มากยิ่งขึ้น ซึ่งในเรื่องความสามารถในการพึ่งพาตนเอง ทำการวิเคราะห์โดยการใช้สั้ส่วนของรายได้ทั้งหมดคือเงินอุดหนุนเป็นค้ำชี้ พบว่าหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแนวโน้มที่จะพึ่งพาตนเองใ้่มากขึ้นเป็นล้าค้ำซึ่งแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพในค้ำนี้ก็คือ การเพิ่มสมรรถนะการคลังท้องถิ่นโดยมาครการค้ำ ๆ เช่น การขยายของเทศบาลหรือสุขาภิบาลการส่งเสริมเทศพาณิชย์ เป็นต้น

๔. ควรจะได้มีการจัดทำผังเฉพาะในเขตชุมชนเมืองรองแ้ละแห่ง โดยเร่งรัดค้ำเนินการในเขตเทศบาลค้ำบล้านนสาร สุขาภิบาลเวียงสระ สุขาภิบาล

เกาะสมุย สุขาภิบาลตลาคไชยา ซึ่งศูนย์กลางชุมชนดังกล่าวจะเป็นชุมชนที่จะเจริญ และ
ขยายตัวอย่างรวดเร็ว จึงควรจะได้มีการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับจำนวนประชากรและ
กิจกรรมที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย